

Порівняльна таблиця
до проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності
Антимонопольного комітету України»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проєкту акта
Кодекс України про адміністративні правопорушення	
<p style="text-align: center;">Стаття 38. Строки накладення адміністративного стягнення</p> <p>Адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - не пізніше як через два місяці з дня його виявлення, за винятком випадків, коли справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу підвідомчі суду (судді).</p> <p>Якщо справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу чи інших законів підвідомчі суду (судді), стягнення може бути накладено не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - не пізніше як через три місяці з дня його виявлення, крім справ про адміністративні правопорушення, зазначені у частинах третій - шостій цієї статті.</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p>Відсутня</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 38. Строки накладення адміністративного стягнення</p> <p>Адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - не пізніше як через два місяці з дня його виявлення, за винятком випадків, коли справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу підвідомчі суду (судді).</p> <p>Якщо справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу чи інших законів підвідомчі суду (судді), стягнення може бути накладено не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - не пізніше як через три місяці з дня його виявлення, крім справ про адміністративні правопорушення, зазначені у частинах третій – восьмій цієї статті.</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p>Доповнити новими частинами сьомою та восьмою такого змісту:</p> <p>Адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, передбаченого статтею 166³ цього Кодексу, може бути накладено протягом року з дня його виявлення, але не пізніше 5 років з дня його вчинення.</p>

	<p>Адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, передбаченого статтею 166⁴ цього Кодексу, може бути накладено протягом року з дня його виявлення, але не пізніше 3 років з дня його вчинення.</p>
<p>Стаття 164³. Недобросовісна конкуренція</p> <p>Незаконне копіювання форми, упаковки, зовнішнього оформлення, а так само імітація, копіювання, пряме відтворення товару іншого підприємця, самовільне використання його імені -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу від тридцяти до сорока чотирьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією виготовленої продукції, знярядь виробництва і сировини чи без такої.</p> <p>Умисне поширення неправдивих або неточних відомостей, які можуть завдати шкоди діловій репутації або майновим інтересам іншого підприємця, -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу від п'яти до дев'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Отримання, використання, розголошення комерційної таємниці, а також іншої конфіденційної інформації з метою заподіяння шкоди діловій репутації або майну іншого підприємця –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу від дев'яти до вісімнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>Стаття 164³. Недобросовісна конкуренція</p> <p>Виключити</p>
<p>Стаття 166¹. Зловживання монополюючим становищем на ринку</p> <p>Нав'язування таких умов договору, які ставлять контрагентів в нерівне становище, або додаткових умов, що не стосуються предмета договору, в тому числі нав'язування товару, не потрібного контрагенту, обмеження або припинення виробництва, а також вилучення з обороту товарів з метою створення або підтримки дефіциту на ринку чи встановлення монополюючих цін, часткова або повна відмова від реалізації чи закупівлі товару за відсутності альтернативних джерел постачання або збуту з метою створення або підтримки дефіциту на ринку чи встановлення монополюючих цін, інші дії, спрямовані на створення перешкод доступу на ринок (виходу з ринку) інших підприємців, встановлення монополюючих цін (тарифів, розцінок) на свої товари, а також дискримінаційних цін, що обмежують</p>	<p>Стаття 166¹. Зловживання монополюючим становищем на ринку</p> <p>Виключити</p>

<p>права окремих споживачів, -</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на керівників (розпорядників кредитів) підприємств (об'єднань, господарських товариств тощо) у розмірі до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на осіб, які займаються підприємницькою діяльністю, - до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	
<p>Стаття 166². Неправомірні угоди між підприємцями</p> <p>Укладення угод, спрямованих на встановлення (підтримання) монопольних цін (тарифів), знижок, надбавок (доплат), націнок, розподіл ринків за територіальним принципом, асортиментом товарів, обсягом їх реалізації чи закупівель або за колом споживачів чи за іншими ознаками з метою їх монополізації, усунення з ринку або обмеження доступу на нього продавців, покупців, інших підприємців -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на керівників (розпорядників кредитів) підприємств (об'єднань, господарських товариств тощо) у розмірі до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на осіб, які займаються підприємницькою діяльністю, - до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>Стаття 166². Неправомірні угоди між підприємцями</p> <p>Виключити</p>
<p>Стаття 166³. Дискримінація підприємців органами влади і управління</p> <p>Заборона створення нових підприємств чи інших організаційних форм підприємництва в будь-якій сфері діяльності, а також встановлення обмежень на здійснення окремих видів діяльності, на виробництво певних видів товарів з метою обмеження конкуренції, примушування підприємців до вступу в асоціації, концерни, міжгалузеві, регіональні та інші об'єднання підприємств, а також до пріоритетного укладення договорів, першочергової поставки товарів певному колу споживачів, прийняття рішень про централізований розподіл товарів, що призводить до монопольного становища на ринку, встановлення заборони на реалізацію товарів з одного регіону республіки в інший, надання окремим підприємцям податкових та інших пільг, які ставлять їх у привілейоване становище щодо інших підприємців, що призводить до монополізації ринку певного товару, обмеження прав підприємців щодо придбання та реалізації товарів, встановлення заборон чи обмежень відносно окремих підприємців або груп підприємців -</p>	<p>Статтю 166³ викласти в новій редакції</p> <p>Стаття 166³. Антиконтурентні дії органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю</p> <p>Прийняття будь-яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов тощо), надання письмових чи усних вказівок, укладення угод або будь-які інші дії чи бездіяльність органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (колегіального органу чи посадової особи), які призвели або можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції –</p> <p>тягне за собою накладення на посадових осіб, членів колегіальних органів, які вчинили такі дії чи бездіяльність, штрафу в розмірі від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних доходів громадян.</p> <p>Делегування окремих владних повноважень об'єднанням,</p>

<p>тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>підприємствам та іншим суб'єктам господарювання, якщо це призводить або може призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції, схилення суб'єктів господарювання, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю до порушень законодавства про захист економічної конкуренції, створенні умов для вчинення таких порушень чи їх легітимації, –</p> <p>тягне за собою накладення на посадових осіб, членів колегіальних органів, які вчинили такі дії чи бездіяльність, штрафу в розмірі від двохсот п'ятидесяти до п'ятиста неоподатковуваних доходів громадян</p>
	<p>Стаття 166⁴. Порушення порядку подання інформації та виконання рішень органів Антимонопольного комітету України, створення перешкод працівникам Антимонопольного комітету України, його територіального відділення у проведенні перевірок, огляді, вилученні чи накладенні арешту на майно, документи, предмети, чи інші носії інформації</p> <p>Неподання інформації, подання інформації в неповному обсязі Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню у встановлені органами Антимонопольного комітету України, головою його територіального відділення чи нормативно-правовими актами строки або подання недостовірної інформації Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню посадовими особами органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятидесяти до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Створення перешкод працівникам Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень у проведенні перевірок, передбачених статтею 44¹ Закону України «Про захист економічної конкуренції», огляді, вилученні, чи накладенні арешту на майно, документи, предмети, чи інші носії інформації, розпечатуванні (розпломбовуванні) приміщень, систем електронних комунікацій, інших володінь чи місць зберігання інформації, особами зазначеними у частині першій цієї статті –</p>

	<p>тягне за собою накладення штрафу в розмірі від двох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Дії, передбачені частинами першою та другою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме правопорушення -</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від п'яти тисяч до п'ятнадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Невиконання особами, зазначеними у частині першій цієї статті, рішень, попередніх рішень органів Антимонопольного комітету України, чи їх виконання не в повному обсязі -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Дії, передбачені частиною четвертою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме правопорушення, -</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Неприбуття фізичної особи належним чином повідомленої, без поважних причин на виклик державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, для надання усних пояснень, ненадання усних пояснень, надання неповної інформації, надання недостовірної інформації, -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу від ста до однієї тисячі п'ятсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 221. Районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді)</p> <p>Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41¹ - 41³, 42¹, 42², частиною першою статті 44, статтею 44¹, частиною першою статті 44³, статтями 46¹, 46², 51, 51², 51⁴, частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85¹, 88 - 88², 89, 90, 91, 91⁵, 91⁶, 92¹, 96², 98, 101-103, 103³, частиною першою статті</p>	<p>Стаття 221. Районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді)</p> <p><u>Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41¹ - 41³, 42¹, 42², частиною першою статті 44, статтями 44¹, 46¹, 46², 51, 51², частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85¹, 88 - 88², 89, 90, 91, 91⁵, 92¹, 96², 98, 101 - 103, 103³, частиною першою статті 106¹, статтями 106², 107¹, частиною другою статті 112, частинами четвертою</u></p>

<p>106¹, статтями 106², 107¹, частиною другою статті 112, частинами четвертою, сьомою і дев'ятою статті 121, частиною п'ятою статті 122, статтями 122², 122⁴, 122⁵, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною третьою статті 126, частиною четвертою статті 127, статтею 127¹, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135¹, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149⁻¹, частиною другою статті 154, статтею 155¹, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 156⁴, 160, 162, 162¹, 162³, 163⁻¹ - 163⁴, частиною другою статті 163⁷, статтями 163¹², частинами другою і третьою статті 163¹⁷, статтями 164, 164³, 164⁵-164¹³, частини третя - шоста статті 164⁻¹⁴, статті 164¹⁵-164¹⁹, 166¹ - 166⁴, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166⁻⁶, 166⁻⁸ - 166⁻¹², 166⁻¹⁴ - 166⁻¹⁸, 166⁻²¹, 166⁻²², 166⁻²³, 166⁻²⁴, 166⁻²⁵, 166⁻²⁷, 171⁻², 172⁻⁴ - 172⁻²⁰, 173 - 173⁻², 173⁻⁴, 174, 177⁻², частиною третьою статті 178, статтею 180⁻¹, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 183⁻¹ - 185⁻¹¹, 185⁻¹³, 186⁻¹, 186⁻⁵ - 186⁻⁸, 187, 188, 188⁻¹, 188⁻¹³ (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188⁻¹⁴, 188⁻¹⁶, 188⁻¹⁷, 188⁻¹⁹, 188⁻²², 188⁻²⁵, 188⁻²⁷, 188⁻²⁸, 188⁻³¹, 188⁻³², 188⁻³³, 188⁻³⁴, 188⁻³⁵, 188⁻³⁸, 188⁻³⁹, 188⁻⁴⁰, 188⁻⁴¹, 188⁻⁴⁵, 188⁻⁴⁶, 188⁻⁴⁷, 188⁻⁴⁸, 188⁻⁴⁹, 188⁻⁵⁰, 188⁻⁵⁴, 188⁻⁵⁵, частиною першою статті 189⁻¹, статтями 189⁻³, 190, 191, 193, 195⁻¹ - 195⁻⁶, статтями 204⁻¹, 204⁻³, 206⁻¹, 212⁻² - 212⁻²⁴ цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.</p>	<p>та сьомою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122⁻², 122⁻⁴, 122⁻⁵, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною четвертою статті 127, статтею 127-1, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135⁻¹, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149⁻¹, частиною другою статті 154, статтею 155⁻¹, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 156⁻⁴ 160, 162, 162⁻¹, 162⁻³, 163⁻¹ - 163⁻⁴, частиною другою статті 163⁻⁷, статтями, 163⁻¹², частинами другою і третьою статті 163⁻¹⁷, 164, 164⁻⁵ - 164⁻¹³, частини третя - шоста статті 164⁻¹⁴, статті 164⁻¹⁵-164⁻¹⁹, 166⁻³, 166⁻⁴, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166⁻⁶, 166⁻⁸ - 166⁻¹², 166⁻¹⁴ - 166⁻¹⁸, 166⁻²¹, 166⁻²², 166⁻²³, 166⁻²⁴, 166⁻²⁵, 166⁻²⁷, 171⁻², 172⁻⁴ - 172⁻²⁰, 173 - 173⁻², 173⁻⁴, 174, 177⁻², частиною третьою статті 178, статтею 180⁻¹, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 183⁻¹ - 185⁻¹¹, 185⁻¹³, 186⁻¹, 186⁻⁵ - 186⁻⁸, 187, 188, 188⁻¹, 188⁻¹³ (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188⁻¹⁴, 188⁻¹⁶, 188⁻¹⁷, 188⁻¹⁹, 188⁻²², 188⁻²⁵, 188⁻²⁷, 188⁻²⁸, 188⁻³¹, 188⁻³², 188⁻³³, 188⁻³⁴, 188⁻³⁵, 188⁻³⁸, 188⁻³⁹, 188⁻⁴⁰, 188⁻⁴¹, 188⁻⁴⁵, 188⁻⁴⁶, 188⁻⁴⁷, 188⁻⁴⁸, 188⁻⁴⁹, 188⁻⁵⁰, 188⁻⁵⁴, 188⁻⁵⁵, частиною першою статті 189⁻¹, статтями 189⁻³, 190, 191, 193, 195⁻¹ - 195⁻⁶, статтями 204⁻¹, 204⁻³, 206⁻¹, 212⁻² - 212⁻²⁴ цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.</p>
<p>Стаття 254. Складення протоколу про адміністративне правопорушення</p> <p>Про вчинення адміністративного правопорушення складається протокол уповноваженими на те посадовою особою або представником громадської організації чи органу громадської самодіяльності.</p> <p>Протокол про адміністративне правопорушення, у разі його оформлення, складається не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту виявлення особи, яка вчинила правопорушення, у двох примірниках, один із яких під розписку вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності.</p>	<p>Стаття 254. Складення протоколу про адміністративне правопорушення</p> <p>Про вчинення адміністративного правопорушення складається протокол уповноваженими на те посадовою особою або представником громадської організації чи органу громадської самодіяльності.</p> <p>Протокол про адміністративне правопорушення, у разі його оформлення, складається не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту виявлення особи, яка вчинила правопорушення, у двох примірниках, один із яких під розписку вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності.</p>

<p>Відсутні частини</p> <p>Протокол не складається у випадках, передбачених статтею 258 цього Кодексу.</p>	<p>Протоколи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 166³, 166⁴ цього Кодексу, у разі їх оформлення, складаються протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення органом Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, у двох примірниках, один із яких під розписку вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності.</p> <p>Якщо при складенні протоколу особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за правопорушення, передбачені статтями 166³, 166⁴ цього Кодексу, не була присутня, до протоколу вноситься відповідний запис, який підписується уповноваженою на те посадовою особою Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, яка склала протокол. При цьому один примірник складеного протоколу протягом трьох робочих днів надсилається особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за повідомленою нею або наявною в Антимонопольному комітеті України, його територіальному відділенні адресою (місцезнаходженням / задекларованим / зареєстрованим місцем проживання (перебування)).</p> <p>Протокол не складається у випадках, передбачених статтею 258 цього Кодексу.</p>
<p>Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення</p> <p>У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати:</p> <p>1) уповноважені на те посадові особи:</p> <p>...</p> <p>органів Антимонопольного комітету України (статті 164³, 166¹ – 166⁴);</p> <p>...</p>	<p>Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення</p> <p>У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати:</p> <p>1) уповноважені на те посадові особи:</p> <p>...</p> <p>Антимонопольного комітету України, його територіального відділення (статті 166³, 166⁴);</p> <p>...</p>
<p>Господарський кодекс України</p>	
<p>Стаття 10. Основні напрями економічної політики держави</p>	<p>Стаття 10. Основні напрями економічної політики держави</p>

<p>1. Основними напрямками економічної політики, що визначаються державою, є:</p> <p>....</p> <p><i>антимонопольно-конкурентна політика</i>, спрямована на створення оптимального конкурентного середовища діяльності суб'єктів господарювання, забезпечення їх взаємодії на умовах недопущення проявів дискримінації одних суб'єктів іншими, насамперед у сфері монопольного ціноутворення та за рахунок зниження якості продукції, послуг, сприяння зростанню ефективної соціально орієнтованої економіки;</p> <p>....</p>	<p>1. Основними напрямками економічної політики, що визначаються державою, є:</p> <p>.....</p> <p>політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму, спрямована на створення оптимального конкурентного середовища діяльності суб'єктів господарювання, забезпечення їх взаємодії на умовах недопущення проявів дискримінації одних суб'єктів іншими, насамперед у сфері монопольного ціноутворення та за рахунок зниження якості продукції, послуг, сприяння зростанню ефективної соціально орієнтованої економіки;</p> <p>....</p>
<p>Стаття 18. Обмеження монополізму та сприяння змагальності у сфері господарювання</p> <p>1. Держава здійснює антимонопольно-конкурентну політику та сприяє розвитку змагальності у сфері господарювання на основі загальнодержавних програм, що затверджуються Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України.</p> <p>2. Державна політика у сфері економічної конкуренції, обмеження монополізму в господарській діяльності та захисту суб'єктів господарювання і споживачів від недобросовісної конкуренції здійснюється уповноваженими органами державної влади та органами місцевого самоврядування.</p> <p>3. Органам державної влади та органам місцевого самоврядування, їх посадовим особам забороняється приймати акти та вчиняти дії, які усувають конкуренцію або необґрунтовано сприяють окремим конкурентам у підприємницькій діяльності, чи запроваджують обмеження на ринку, не передбачене законодавством. Законом можуть бути встановлені винятки з цього правила з метою забезпечення національної безпеки, оборони чи інших загальносуспільних інтересів.</p> <p>4. Правила конкуренції та норми антимонопольного регулювання визначаються цим Кодексом та іншими законами.</p>	<p>Стаття 18. Державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму</p> <p>1. Державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму в господарській діяльності, здійснення заходів щодо демонополізації економіки, фінансової, матеріально-технічної, інформаційної, консультативної та іншої підтримки суб'єктів господарювання, які сприяють розвитку конкуренції, здійснюється органами державної влади, органами місцевого самоврядування та органами адміністративно-господарського управління та контролю.</p> <p>2. Суб'єкти господарювання, органи влади, органи місцевого самоврядування, а також органи адміністративно-господарського управління та контролю зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.</p> <p>3. Органи державної влади, до компетенції яких належить забезпечення державного регулювання та управління у відповідних галузях економіки, проводять моніторинг ринків цих галузей з метою аналізу та прогнозування їх розвитку.</p>

	<p>4. Державний контроль за додержанням законодавства про захист економічної конкуренції, захист інтересів суб'єктів господарювання та споживачів від його порушень здійснюються органами Антимонопольного комітету України.</p>
<p>Стаття 19. Державний контроль та нагляд за господарською діяльністю</p> <p>1. Суб'єкти господарювання мають право без обмежень самостійно здійснювати господарську діяльність, що не суперечить законодавству.</p> <p>2. Суб'єкти господарювання підлягають державній реєстрації відповідно до цього Кодексу та закону.</p> <p>3. Держава здійснює контроль і нагляд за господарською діяльністю суб'єктів господарювання у таких сферах:</p> <p>збереження та витрачання коштів і матеріальних цінностей суб'єктами господарських відносин - за станом і достовірністю бухгалтерського обліку та звітності;</p> <p>фінансових, кредитних відносин, валютного регулювання та податкових відносин - за додержанням суб'єктами господарювання кредитних зобов'язань перед державою і розрахункової дисципліни, додержанням вимог валютного законодавства, податкової дисципліни;</p> <p>цін і ціноутворення - з питань додержання суб'єктами господарювання державних цін на продукцію і послуги;</p> <p>монополізму та конкуренції - з питань додержання <i>антимонопольно-конкурентного законодавства</i>;</p> <p>земельних відносин - за використанням і охороною земель; водних відносин і лісового господарства - за використанням та охороною вод і лісів, відтворенням водних ресурсів і лісів;</p> <p>виробництва і праці - за безпекою виробництва і праці, додержанням законодавства про працю; за пожежною, екологічною, санітарно-</p>	<p>Стаття 19. Державний контроль та нагляд за господарською діяльністю</p> <p>1. Суб'єкти господарювання мають право без обмежень самостійно здійснювати господарську діяльність, що не суперечить законодавству.</p> <p>2. Суб'єкти господарювання підлягають державній реєстрації відповідно до цього Кодексу та закону.</p> <p>3. Держава здійснює контроль і нагляд за господарською діяльністю суб'єктів господарювання у таких сферах:</p> <p>збереження та витрачання коштів і матеріальних цінностей суб'єктами господарських відносин - за станом і достовірністю бухгалтерського обліку та звітності;</p> <p>фінансових, кредитних відносин, валютного регулювання та податкових відносин - за додержанням суб'єктами господарювання кредитних зобов'язань перед державою і розрахункової дисципліни, додержанням вимог валютного законодавства, податкової дисципліни;</p> <p>цін і ціноутворення - з питань додержання суб'єктами господарювання державних цін на продукцію і послуги;</p> <p>монополізму та конкуренції - з питань додержання законодавства про захист економічної конкуренції;</p> <p>земельних відносин - за використанням і охороною земель; водних відносин і лісового господарства - за використанням та охороною вод і лісів, відтворенням водних ресурсів і лісів;</p> <p>виробництва і праці - за безпекою виробництва і праці, додержанням законодавства про працю; за пожежною, екологічною, санітарно-</p>

<p>гігієнічною безпекою; за дотриманням норм і правил, якими встановлено обов'язкові вимоги щодо умов здійснення господарської діяльності;</p> <p>споживання - за якістю і безпечністю продукції та послуг;</p> <p>зовнішньоекономічної діяльності - з питань технологічної, економічної, екологічної та соціальної безпеки.</p> <p>.....</p>	<p>гігієнічною безпекою; за дотриманням норм і правил, якими встановлено обов'язкові вимоги щодо умов здійснення господарської діяльності;</p> <p>споживання - за якістю і безпечністю продукції та послуг;</p> <p>зовнішньоекономічної діяльності - з питань технологічної, економічної, екологічної та соціальної безпеки.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 22. Особливості управління господарською діяльністю у державному секторі економіки</p> <p>1. Держава здійснює управління державним сектором економіки відповідно до засад внутрішньої і зовнішньої політики.</p> <p>2. Суб'єктами господарювання державного сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів.</p> <p>3. Повноваження суб'єктів управління у державному секторі економіки - Кабінету Міністрів України, міністерств, інших органів влади та організацій щодо суб'єктів господарювання визначаються законом.</p> <p>Зазначені суб'єкти управління у державному секторі економіки можуть приймати рішення, необхідні для підготовки до реалізації та здійснення державно-приватного партнерства (концесії), які є обов'язковими до виконання підприємствами, установами, організаціями, що перебувають у сфері їх управління.</p> <p>4. Законом можуть бути визначені види господарської діяльності, яку дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам і організаціям.</p> <p>5. Держава реалізує право державної власності у державному секторі економіки через систему організаційно-господарських повноважень відповідних органів управління щодо суб'єктів господарювання, що належать до цього сектора і здійснюють свою діяльність на основі права господарського відання або права оперативного управління.</p> <p>6. Правовий статус окремого суб'єкта господарювання у державному секторі економіки визначається уповноваженими органами управління відповідно до вимог цього Кодексу та інших законів. Відносини органів</p>	<p>Стаття 22. Особливості управління господарською діяльністю у державному секторі економіки</p> <p>1. Держава здійснює управління державним сектором економіки відповідно до засад внутрішньої і зовнішньої політики.</p> <p>2. Суб'єктами господарювання державного сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів.</p> <p>3. Повноваження суб'єктів управління у державному секторі економіки - Кабінету Міністрів України, міністерств, інших органів влади та організацій щодо суб'єктів господарювання визначаються законом.</p> <p>Зазначені суб'єкти управління у державному секторі економіки можуть приймати рішення, необхідні для підготовки до реалізації та здійснення державно-приватного партнерства (концесії), які є обов'язковими до виконання підприємствами, установами, організаціями, що перебувають у сфері їх управління.</p> <p>4. Законом можуть бути визначені види господарської діяльності, яку дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам і організаціям.</p> <p>5. Держава реалізує право державної власності у державному секторі економіки через систему організаційно-господарських повноважень відповідних органів управління щодо суб'єктів господарювання, що належать до цього сектора і здійснюють свою діяльність на основі права господарського відання або права оперативного управління.</p> <p>6. Правовий статус окремого суб'єкта господарювання у державному секторі економіки визначається уповноваженими органами управління відповідно до вимог цього Кодексу та інших законів. Відносини органів</p>

<p>управління з названими суб'єктами господарювання у випадках, передбачених законом, можуть здійснюватися на договірних засадах.</p> <p>7. Держава застосовує до суб'єктів господарювання у державному секторі економіки усі засоби державного регулювання господарської діяльності, передбачені цим Кодексом, враховуючи особливості правового статусу даних суб'єктів.</p> <p>8. Законом встановлюються особливості здійснення антимонопольно-конкуренційної політики та розвитку змагальності у державному секторі економіки, які повинні враховуватися при формуванні відповідних державних програм.</p> <p>.....</p>	<p>управління з названими суб'єктами господарювання у випадках, передбачених законом, можуть здійснюватися на договірних засадах.</p> <p>7. Держава застосовує до суб'єктів господарювання у державному секторі економіки усі засоби державного регулювання господарської діяльності, передбачені цим Кодексом, враховуючи особливості правового статусу даних суб'єктів.</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 24. Особливості управління господарською діяльністю у комунальному секторі економіки</p> <p>1. Управління господарською діяльністю у комунальному секторі економіки здійснюється через систему організаційно-господарських повноважень територіальних громад та органів місцевого самоврядування щодо суб'єктів господарювання, які належать до комунального сектора економіки і здійснюють свою діяльність на основі права господарського відання або права оперативного управління.</p> <p>2. Правовий статус окремого суб'єкта господарювання у комунальному секторі економіки визначається уповноваженими органами управління відповідно до вимог цього Кодексу та інших законів. Відносини органів управління між зазначеними суб'єктами у випадках, передбачених законом, можуть здійснюватися на договірних засадах.</p> <p>3. Суб'єктами господарювання комунального сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише комунальної власності, а також суб'єкти, у статутному капіталі яких частка комунальної власності перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує органам місцевого самоврядування право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів.</p> <p>4. Законом можуть бути встановлені особливості здійснення антимонопольно-конкуренційної політики щодо комунального сектора економіки, а також додаткові вимоги та гарантії права власності Українського народу і права комунальної власності при реалізації процедури банкрутства щодо суб'єктів господарювання комунального сектора економіки.</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 24. Особливості управління господарською діяльністю у комунальному секторі економіки</p> <p>1. Управління господарською діяльністю у комунальному секторі економіки здійснюється через систему організаційно-господарських повноважень територіальних громад та органів місцевого самоврядування щодо суб'єктів господарювання, які належать до комунального сектора економіки і здійснюють свою діяльність на основі права господарського відання або права оперативного управління.</p> <p>2. Правовий статус окремого суб'єкта господарювання у комунальному секторі економіки визначається уповноваженими органами управління відповідно до вимог цього Кодексу та інших законів. Відносини органів управління між зазначеними суб'єктами у випадках, передбачених законом, можуть здійснюватися на договірних засадах.</p> <p>3. Суб'єктами господарювання комунального сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише комунальної власності, а також суб'єкти, у статутному капіталі яких частка комунальної власності перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує органам місцевого самоврядування право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів.</p> <p>4. Законом можуть бути встановлені додаткові вимоги та гарантії права власності Українського народу і права комунальної власності при реалізації процедури банкрутства щодо суб'єктів господарювання комунального сектора економіки.</p> <p>.....</p>

Розділ I
ОСНОВНІ ЗАСАДИ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Глава 3
ОБМЕЖЕННЯ МОНОПОЛІЗМУ ТА ЗАХИСТ СУБ'ЄКТІВ
ГОСПОДАРЮВАННЯ І СПОЖИВАЧІВ ВІД
НЕДОБРОСОВІСНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ

Стаття 25. Конкуренція у сфері господарювання

1. Держава підтримує конкуренцію як змагання між суб'єктами господарювання, що забезпечує завдяки їх власним досягненням здобуття ними певних економічних переваг, внаслідок чого споживачі та суб'єкти господарювання отримують можливість вибору необхідного товару і при цьому окремі суб'єкти господарювання не визначають умов реалізації товару на ринку.

2. Органам державної влади і органам місцевого самоврядування, що регулюють відносини у сфері господарювання, забороняється приймати акти або вчиняти дії, що визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання тієї чи іншої форми власності, або ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання чи іншим способом порушують правила конкуренції. У разі порушення цієї вимоги органи державної влади, до повноважень яких належить контроль та нагляд за додержанням *антимонопольно-конкурентного законодавства*, а також суб'єкти господарювання можуть оспорювати такі акти в установленому законом порядку.

~~3. Уповноважені органи державної влади і органи місцевого самоврядування повинні здійснювати аналіз стану ринку і рівня конкуренції на ньому і вживати передбачених законом заходів щодо упорядкування конкуренції суб'єктів господарювання.~~

4. Держава забезпечує захист комерційної таємниці суб'єктів господарювання відповідно до вимог цього Кодексу та інших законів.

.....

Стаття 27. Обмеження монополізму в економіці

1. Монопольним визнається домінуюче становище суб'єкта господарювання, яке дає йому можливість самостійно або разом з іншими

Розділ I
ОСНОВНІ ЗАСАДИ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Глава 3
ЗАХИСТ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ ТА
ОБМЕЖЕННЯ МОНОПОЛІЗМУ В ГОСПОДАРСЬКІЙ
ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 25. Конкуренція у сфері господарювання

1. Держава підтримує конкуренцію як змагання між суб'єктами господарювання, що забезпечує завдяки їх власним досягненням здобуття ними певних економічних переваг, внаслідок чого споживачі та суб'єкти господарювання отримують можливість вибору необхідного товару і при цьому окремі суб'єкти господарювання не визначають умов реалізації товару на ринку.

2. Органам державної влади і органам місцевого самоврядування, що регулюють відносини у сфері господарювання, забороняється приймати акти або вчиняти дії, що визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання тієї чи іншої форми власності, або ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання чи іншим способом порушують правила конкуренції. У разі порушення цієї вимоги орган державної влади, до повноважень яких належить контроль та нагляд за додержанням **законодавства про захист економічної конкуренції**, а також суб'єкти господарювання можуть оспорювати такі акти в установленому законом порядку.

ВИКЛЮЧИТИ

4. Держава забезпечує захист комерційної таємниці суб'єктів господарювання відповідно до вимог цього Кодексу та інших законів.

.....

Стаття 27. Обмеження монополізму в економіці

1. Монопольним (**домінуючим**) визнається домінуюче становище суб'єкта господарювання, яке дає йому можливість самостійно або разом з

суб'єктами обмежувати конкуренцію на ринку певного товару (робіт, послуг).

2. Монопольним є становище суб'єкта господарювання, частка якого на ринку певного товару перевищує розмір, встановлений законом.

3. Монопольним може бути визнано також становище суб'єктів господарювання на ринку товару за наявності інших умов, визначених законом.

4. У разі суспільної необхідності та з метою усунення негативного впливу на конкуренцію органи державної влади здійснюють ~~етатевно існуючих монопольних утворень~~ заходи ~~антимонопольного регулювання~~ відповідно до вимог законодавства та заходи демонополізації економіки, передбачені відповідними державними програмами, за винятком природних монополій.

5. Органам державної влади та органам місцевого самоврядування забороняється приймати акти або вчиняти дії, спрямовані на економічне посилення існуючих суб'єктів господарювання-монополістів та утворення без достатніх підстав нових монопольних утворень, а також приймати рішення про виключно централізований розподіл товарів.

Відсутня

Стаття 29. Зловживання монопольним становищем на ринку

1. Зловживанням монопольним становищем вважаються:

~~нав'язування таких умов договору, які ставлять контрагентів у нерівне становище, або додаткових умов, що не стосуються предмета договору, включаючи нав'язування товару, не потрібного контрагенту;~~

~~обмеження або припинення виробництва, а також вилучення товарів з обороту з метою створення або підтримки дефіциту на ринку чи встановлення монопольних цін;~~

~~інші дії, вчинені з метою створення перешкод доступу на ринок (виходу з ринку) суб'єктів господарювання;~~

~~встановлення монопольно високих або дискримінаційних цін (тарифів) на свої товари, що призводить до порушення прав споживачів або обмежує права окремих споживачів;~~

іншими суб'єктами обмежувати конкуренцію на ринку певного товару (робіт, послуг).

2. Монопольним **(домінуючим)** є становище суб'єкта господарювання, частка якого на ринку певного товару перевищує розмір, встановлений законом.

3. Монопольним **(домінуючим)** може бути визнано також становище суб'єктів господарювання на ринку товару за наявності інших умов, визначених законом.

4. У разі суспільної необхідності та з метою усунення негативного впливу на конкуренцію органи державної влади здійснюють ~~заходи~~ *відповідно до вимог законодавства* та заходи демонополізації економіки, передбачені відповідними державними програмами, за винятком природних монополій.

5. Органам державної влади та органам місцевого самоврядування забороняється приймати акти або вчиняти дії, спрямовані на економічне посилення існуючих суб'єктів господарювання-монополістів та утворення без достатніх підстав нових монопольних утворень, а також приймати рішення про виключно централізований розподіл товарів.

доповнити частиною шостою такого змісту:

“6. Визнання монопольного (домінуючого) становища на ринку суб'єктів господарювання, зловживання ним визначається відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції”;

ВИКЛЮЧИТИ

встановлення монополюно низьких цін (тарифів) на свої товари, що призводить до обмеження конкуренції.

Стаття 30. Неправомірні угоди між суб'єктами господарювання

1. ~~Неправомірними угодами між суб'єктами господарювання визнаються угоди або погоджені дії, спрямовані на:~~

~~встановлення (підтримання) монополюних цін (тарифів), знижок, надбавок (доплат), націнок;~~

~~розподіл ринків за територіальним принципом, обсягом реалізації чи закупівлі товарів, їх асортиментом або за колом споживачів чи за іншими ознаками з метою їх монополізації;~~

~~усунення з ринку або обмеження доступу до нього продавців, покупців, інших суб'єктів господарювання.~~

Стаття 31. Дискримінація суб'єктів господарювання

1. ~~Дискримінацією суб'єктів господарювання органами влади у цьому Кодексі визнається:~~

~~заборона створення нових підприємств чи інших організаційних форм господарювання в будь-якій сфері господарської діяльності, а також встановлення обмежень на здійснення окремих видів господарської діяльності або виробництво певних видів товарів з метою обмеження конкуренції;~~

~~примушування суб'єктів господарювання до пріоритетного укладання договорів, першочергової реалізації товарів певним споживачам або до вступу в господарські організації та інші об'єднання;~~

~~прийняття рішень про централізований розподіл товарів, який призводить до монополюного становища на ринку;~~

~~встановлення заборони на реалізацію товарів з одного регіону України в інший;~~

~~надання окремим підприємцям податкових та інших пільг, які ставлять їх у привілейоване становище щодо інших суб'єктів господарювання, що призводить до монополізації ринку певного товару;~~

~~обмеження прав суб'єктів господарювання щодо придбання та реалізації товарів;~~

~~встановлення заборон чи обмежень стосовно окремих суб'єктів господарювання або груп підприємців.~~

ВИКЛЮЧИТИ

ВИКЛЮЧИТИ

2. Дискримінація суб'єктів господарювання не допускається. Законом можуть бути встановлені винятки з положень цієї статті з метою забезпечення національної безпеки, оборони, загальносуспільних інтересів.

Стаття 32. Недобросовісна конкуренція

1. Недобросовісною конкуренцією визнаються будь-які дії у конкуренції, що суперечать правилам, торговим та іншим чесним звичаям у підприємницькій діяльності.

2. Недобросовісною конкуренцією є неправомірне використання ділової репутації суб'єкта господарювання, створення перешкод суб'єктам господарювання у процесі конкуренції та досягнення неправомірних переваг у конкуренції, неправомірне збирання, розголошення та використання комерційної таємниці, а також інші дії, що кваліфікуються відповідно до частини першої цієї статті.

3. Недобросовісна конкуренція тягне за собою юридичну відповідальність осіб, якщо їх дії мають негативний вплив на конкуренцію на території України, незалежно від того, де вчинено такі дії.

Стаття 33. Неправомірне використання ділової репутації суб'єкта господарювання

1. Неправомірним використанням ділової репутації суб'єкта господарювання визнаються: неправомірне використання чужих позначень, рекламних матеріалів, упаковки; неправомірне використання товару іншого виробника; копіювання зовнішнього вигляду виробу іншого виробника; порівняльна реклама, якщо в такій рекламі порушено вимоги законодавства України про рекламу, про захист від недобросовісної конкуренції або таку рекламу можна кваліфікувати як нечесну підприємницьку практику.

2. Неправомірним є використання без дозволу уповноваженої на те особи чужого імені, комерційного найменування, торговельної марки, інших позначень, а також належних іншій особі рекламних матеріалів тощо, що може призвести до змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання, який має пріоритет на їх використання.

3. Використання у комерційному найменуванні власного імені громадянина є правомірним, якщо до власного імені додається будь-який відмітний елемент, що виключає змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання.

4. Неправомірним використанням товару іншого виробника є введення у господарський обіг під своїм позначенням товару іншого виробника

ВИКЛЮЧИТИ

ВИКЛЮЧИТИ

шляхом змін чи зняття позначень виробника без дозволу уповноваженої на те особи.

5. Копіюванням зовнішнього вигляду виробу є відтворення зовнішнього вигляду виробу іншого суб'єкта господарювання і введення його у господарський обіг без однозначного зазначення виробника копії, що може призвести до змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання. Не визнається неправомірним копіювання зовнішнього вигляду виробу або його частин, якщо таке копіювання зумовлено виключно їх функціональним застосуванням.

6. Дія частини п'ятої цієї статті не поширюється на вироби, що мають охорону як об'єкти права інтелектуальної власності.

7. Порівняльною є реклама, що містить порівняння з іншими особами, товарами (діяльністю) іншої особи, прямо чи опосередковано ідентифікує конкурента або товари чи послуги, що пропонуються конкурентом. Не визнається неправомірним порівняння в рекламі у випадках, передбачених законодавством України.

Стаття 34. Створення перешкод суб'єктам господарювання у процесі конкуренції

1. Перешкодами у процесі конкуренції вважаються: дискредитація суб'єкта господарювання, нав'язування споживачам примусового асортименту товарів (робіт, послуг), схиляння до бойкоту суб'єкта господарювання або дискримінації покупця (замовника), або до розірвання договору з конкурентом, підкуп працівника постачальника або покупця (замовника).

2. Дискредитацією суб'єкта господарювання є поширення у будь-якій формі неправдивих, неточних або неповних відомостей, пов'язаних з особою чи діяльністю суб'єкта господарювання, які завдали або могли завдати шкоди діловій репутації суб'єкта господарювання.

3. Купівлею продажем товарів, виконанням робіт, наданням послуг із примусовим асортиментом є купівля продаж одних товарів, виконання робіт, надання послуг за умови купівлі продажу інших товарів, виконання робіт, надання послуг, не потрібних споживачу або контрагенту.

4. Схилянням до бойкоту суб'єкта господарювання вважається спонукання конкурентом іншої особи, безпосередньо або через посередника, до відмови від встановлення договірних відносин із цим суб'єктом господарювання.

ВИКЛЮЧИТИ

5. Схилянням постачальника до дискримінації покупця є спонукання, безпосередньо або через посередника, до надання постачальником конкуренту покупця певних переваг без достатніх на це підстав.

6. Схилянням суб'єкта господарювання до розірвання договору з конкурентом іншого суб'єкта господарювання є вчинене з корисливих мотивів або в інтересах третіх осіб спонукання суб'єкта господарювання – учасника договору до невиконання або виконання неналежним чином договірних зобов'язань перед цим конкурентом шляхом надання або пропонування суб'єкту господарювання – учаснику договору, безпосередньо або через посередника, матеріальної винагороди, компенсації чи інших переваг.

7. Підкуп працівника постачальника – це надання або пропонування йому конкурентом покупця (замовника), безпосередньо або через посередника, матеріальних цінностей, майнових або немайнових благ за неналежне виконання або невиконання працівником постачальника службових обов'язків, що впливають з укладеного чи пов'язані з укладенням між постачальником і покупцем договору поставки товарів, виконання робіт, надання послуг, що призвело або могло призвести до отримання конкурентом покупця (замовника) певних переваг перед покупцем (замовником).

8. До працівника постачальника прирівнюється й інша особа, яка згідно з своїми повноваженнями приймає рішення від імені постачальника про поставку товару, виконання робіт, надання послуг, впливає на прийняття такого рішення або якимось чином пов'язана з ним.

9. Підкуп працівника покупця (замовника) – це надання або пропонування йому конкурентом постачальника, безпосередньо або через посередника, матеріальних цінностей, майнових чи немайнових благ за неналежне виконання або невиконання працівником покупця (замовника) службових обов'язків, що впливають з укладеного або пов'язані з укладенням між постачальником і покупцем договору поставки товарів, виконання робіт, надання послуг, що призвело або могло призвести до отримання конкурентом постачальника певних переваг перед постачальником.

10. До працівника покупця (замовника) прирівнюється й інша особа, яка згідно з своїми повноваженнями приймає рішення від імені покупця (замовника) про придбання товару, виконання робіт, надання послуг, впливає на прийняття такого рішення або якимось чином пов'язана з ним.

Стаття 35. Досягнення неправомірних переваг у конкуренції

1. Досягненням неправомірних переваг у конкуренції є отримання певних переваг стосовно іншого суб'єкта господарювання шляхом порушення законодавства, яке підтверджене рішенням відповідного органу державної влади.

Стаття 36. Неправомірне збирання, розголошення та використання відомостей, що є комерційною тасмницею

1. Відомості, пов'язані з виробництвом, технологією, управлінням, фінансовою та іншою діяльністю суб'єкта господарювання, що не є державною тасмницею, розголошення яких може завдати шкоди інтересам суб'єкта господарювання, можуть бути визнані його комерційною тасмницею. Склад і обсяг відомостей, що становлять комерційну тасмницю, еносіб їх захисту визначаються суб'єктом господарювання відповідно до закону.

2. Неправомірним збиранням відомостей, що становлять комерційну тасмницю, вважається добування протиправним еносебом зазначених відомостей, якщо це завдало чи могло завдати шкоди суб'єкту господарювання.

3. Розголошенням комерційної тасмниці є ознайомлення іншої особи без згоди особи, уповноваженої на те, з відомостями, що відповідно до закону становлять комерційну тасмницю, еособою, якій ці відомості були довірені у встановленому порядку або стали відомі у зв'язку з виконанням службових обов'язків, якщо це завдало чи могло завдати шкоди суб'єкту господарювання.

4. Схилянням до розголошення комерційної тасмниці є епонування особи, якій були довірені у встановленому порядку або стали відомі у зв'язку з виконанням службових обов'язків відомості, що відповідно до закону становлять комерційну тасмницю, до розкриття цих відомостей, якщо це завдало чи могло завдати шкоди суб'єкту господарювання.

5. Неправомірним використанням комерційної тасмниці є впровадження у виробництво або врахування під час планування чи здійснення підприємницької діяльності без дозволу уповноваженої на те особи неправомірно здобутих відомостей, що становлять відповідно до закону комерційну тасмницю.

6. За неправомірне збирання, розголошення або використання відомостей, що є комерційною тасмницею, винні особи несуть відповідальність, встановлену законом.

ВИКЛЮЧИТИ**ВИКЛЮЧИТИ**

Стаття 37. Відповідальність за недобросовісну конкуренцію

~~1. Вчинення дій, визначених як недобросовісна конкуренція, тягне за собою відповідальність суб'єкта господарювання згідно з цим Кодексом або адміністративну, цивільну чи кримінальну відповідальність винних осіб у випадках, передбачених законом.~~

Стаття 38. Правила професійної етики у конкуренції

~~1. Суб'єкти господарювання за сприяння заінтересованих організацій можуть розробляти правила професійної етики у конкуренції для відповідних сфер господарської діяльності, а також для певних галузей економіки. Правила професійної етики у конкуренції погоджуються з Антимонопольним комітетом України.~~

~~2. Правила професійної етики у конкуренції можуть використовуватися при укладанні договорів, розробці установчих та інших документів суб'єктів господарювання.~~

Стаття 40. Державний контроль за дотриманням антимонопольно-конкурентного законодавства

1. Державний контроль за дотриманням антимонопольно-конкурентного законодавства, захист інтересів підприємців та споживачів від його порушень здійснюються Антимонопольним комітетом України відповідно до його повноважень, визначених законом.

2. З метою запобігання монопольному становищу окремих суб'єктів господарювання на ринку створення, реорганізація та ліквідація суб'єктів господарювання, придбання їх активів, часток (акцій, паїв) господарських товариств, а також утворення об'єднань підприємств або перетворення органів влади в зазначені об'єднання у випадках, передбачених законодавством, здійснюються за умови одержання згоди на це Антимонопольного комітету України. Підстави для надання згоди на концентрацію суб'єктів господарювання визначаються законом.

3. У разі якщо суб'єкти господарювання зловживають монопольним становищем на ринку, Антимонопольний комітет України має право прийняти рішення про примусовий поділ монопольних утворень. ~~Строк виконання такого рішення не може бути меншим шести місяців.~~

4. Примусовий поділ не застосовується у разі:

ВИКЛЮЧИТИ**ВИКЛЮЧИТИ****Стаття 40. Державний контроль за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції**

1. Державний контроль за дотриманням законодавства **про захист економічної конкуренції**, захист інтересів підприємців та споживачів від його порушень здійснюються Антимонопольним комітетом України відповідно до його повноважень, визначених законом.

2. З метою запобігання монопольному становищу окремих суб'єктів господарювання на ринку створення, реорганізація та ліквідація суб'єктів господарювання, придбання їх активів, часток (акцій, паїв) господарських товариств, а також утворення об'єднань підприємств або перетворення органів влади в зазначені об'єднання у випадках, передбачених законодавством, здійснюються за умови одержання **дозволу** на це Антимонопольного комітету України. Підстави для надання згоди на концентрацію суб'єктів господарювання визначаються законом.

3. У разі якщо суб'єкти господарювання зловживають монопольним становищем на ринку, Антимонопольний комітет України має право прийняти рішення про примусовий поділ монопольних утворень.

ВИКЛЮЧИТИ

~~неможливості організаційного або територіального відокремлення підприємств або структурних підрозділів;~~

~~наявності тісного технологічного зв'язку підприємств, структурних підрозділів, якщо частка внутрішнього обороту в загальному обсязі валової продукції підприємства (об'єднання тощо) становить менше тридцяти відсотків.~~

~~5. Реорганізація монопольного утворення, що підлягає примусовому поділу, здійснюється на розсуд суб'єкта господарювання за умови усунення монопольного становища цього утворення на ринку.~~

~~6. Антимонопольний комітет України та його територіальні відділення у встановленому законом порядку розглядають справи про недобросовісну конкуренцію та інші справи щодо порушення антимонопольно-конкурентного законодавства, передбачені законом.~~

~~7. Рішення Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень можуть бути оскаржені до суду. Збитки, завдані незаконними рішеннями Антимонопольного комітету України або його територіальних відділень, відшкодовуються з Державного бюджету України за позовом заінтересованих осіб у порядку, визначеному законом.~~

Стаття 41. Антимонопольно-конкурентне законодавство

1. Законодавство, що регулює відносини, які виникають у зв'язку з недобросовісною конкуренцією, обмеженням та попередженням монополізму у господарській діяльності, складається з цього Кодексу, *закону про Антимонопольний комітет України*, інших законодавчих актів.

2. Положення цієї глави Кодексу не поширюються на відносини, у яких беруть участь суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин, якщо результат їх діяльності проявляється лише за межами України, якщо інше не передбачено чинним міжнародним договором, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України.

3. Законом можуть бути визначені особливості регулювання відносин, пов'язаних з недобросовісною конкуренцією та монополізмом на фінансових ринках, ринках капіталу та організованих товарних ринках.

Стаття 41. Законодавство про захист економічної конкуренції

1. Законодавство, що регулює відносини, які виникають у зв'язку з недобросовісною конкуренцією, обмеженням та попередженням монополізму у господарській діяльності, складається з цього Кодексу, **законів України «Про Антимонопольний комітет України», «Про захист економічної конкуренції», «Про захист від недобросовісної конкуренції»**, інших законодавчих актів.

2. Положення цієї глави Кодексу не поширюються на відносини, у яких беруть участь суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин, якщо результат їх діяльності проявляється лише за межами України, якщо інше не передбачено чинним міжнародним договором, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України.

3. Законом можуть бути визначені особливості регулювання відносин, пов'язаних з недобросовісною конкуренцією та монополізмом на фінансових ринках, ринках капіталу та організованих товарних ринках.

<p>Стаття 56. Утворення суб'єкта господарювання</p> <p>1. Суб'єкт господарювання - господарська організація, яка може бути утворена за рішенням власника (власників) майна або уповноваженого ним (ними) органу, а у випадках, спеціально передбачених законодавством, також за рішенням інших органів, організацій і фізичних осіб шляхом заснування нової господарської організації, злиття, приєднання, виділу, поділу, перетворення діючої (діючих) господарської організації (господарських організацій) з додержанням вимог законодавства.</p> <p>2. Суб'єкти господарювання можуть утворюватися шляхом примусового поділу (виділу) діючого суб'єкта господарювання за <i>розпорядженням антимонопольних органів відповідно до антимонопольно-конкурентного законодавства України.</i></p> <p>3. Створення суб'єктів господарювання здійснюється з додержанням вимог <i>антимонопольно-конкурентного законодавства.</i></p> <p>....</p>	<p>Стаття 56. Утворення суб'єкта господарювання</p> <p>1. Суб'єкт господарювання - господарська організація, яка може бути утворена за рішенням власника (власників) майна або уповноваженого ним (ними) органу, а у випадках, спеціально передбачених законодавством, також за рішенням інших органів, організацій і фізичних осіб шляхом заснування нової господарської організації, злиття, приєднання, виділу, поділу, перетворення діючої (діючих) господарської організації (господарських організацій) з додержанням вимог законодавства.</p> <p>2. Суб'єкти господарювання можуть утворюватися шляхом примусового поділу (виділу) діючого суб'єкта господарювання за рішенням Антимонопольного комітету України відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>3. Створення суб'єктів господарювання здійснюється з додержанням вимог законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 128. Громадянин у сфері господарювання</p> <p>.....</p> <p>6. Громадянин-підприємець зобов'язаний:</p> <p>....</p> <p>не допускати недобросовісної конкуренції, інших порушень <i>антимонопольно-конкурентного законодавства;</i></p>	<p>Стаття 128. Громадянин у сфері господарювання</p> <p>.....</p> <p>6. Громадянин-підприємець зобов'язаний:</p> <p>....</p> <p>не допускати недобросовісної конкуренції, інших порушень законодавства про захист економічної конкуренції;</p>
<p>Стаття 180. Істотні умови господарського договору</p> <p>....</p> <p>6. У разі визнання погодженої сторонами в договорі ціни такою, що порушує вимоги <i>антимонопольно-конкурентного законодавства, антимонопольний орган</i> має право вимагати від сторін зміни умови договору щодо ціни.</p>	<p>Стаття 180. Істотні умови господарського договору</p> <p>....</p> <p>Виключити</p>
<p>Стаття 212. Процедури, що застосовуються до неплатоспроможного боржника</p>	<p>Стаття 212. Процедури, що застосовуються до неплатоспроможного боржника</p>

<p>...</p> <p>2. Санація боржника або ліквідація банкрута здійснюється з дотриманням вимог антимонопольно-конкурентного законодавства.</p> <p>.....</p>	<p>....</p> <p>Виключити</p> <p>.....</p>
<p style="text-align: center;">Розділ V</p> <p style="text-align: center;">ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ</p> <p style="text-align: center;">ГОСПОДАРЮВАННЯ</p> <p style="text-align: center;">Глава 28</p> <p style="text-align: center;">ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ</p> <p style="text-align: center;">ЗА ПОРУШЕННЯ АНТИМОНОПОЛЬНО-</p> <p style="text-align: center;">КОНКУРЕНТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА</p> <p>Стаття 251. Накладання штрафів за порушення антимонопольно-конкурентного законодавства</p> <p>1. Антимонопольний комітет України накладає штрафи на суб'єктів господарювання — юридичних осіб за:</p> <p>вчинення дій, передбачених статтями 29, 30 і 32 цього Кодексу, ухилення від виконання або несвочасне виконання рішень Антимонопольного комітету України чи його територіальних відділень про припинення порушень антимонопольно-конкурентного законодавства, відновлення первинного стану або зміну угод, що суперечать антимонопольно-конкурентному законодавству;</p> <p>створення, реорганізацію (злиття, присєднання), ліквідацію суб'єктів господарювання, вступ одного або декількох суб'єктів господарювання в об'єднання, придбання чи набуття будь-яким іншим способом у власність, одержання в управління (користування) часток (акцій, паїв) та активів (майна) у вигляді єдиних майнових комплексів підприємств чи їх структурних підрозділів, а також в оренду єдиних майнових комплексів підприємств чи їх структурних підрозділів без згоди на це Антимонопольного комітету України чи його органів у випадках, якщо законом передбачено необхідність одержання такої згоди;</p> <p>неподання чи несвочасне подання передбаченої законом інформації, або подання завідомо недостовірної інформації Антимонопольному комітету України, його територіальним відділенням.</p>	<p style="text-align: center;">Розділ V</p> <p style="text-align: center;">ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ</p> <p style="text-align: center;">ГОСПОДАРЮВАННЯ</p> <p style="text-align: center;">ВИКЛЮЧИТИ</p>

2. Вчинення дій, визначених цим Кодексом як недобросовісна конкуренція, юридичними особами, що не є суб'єктами господарювання, тягне за собою накладення на них Антимонопольним комітетом України або його територіальними відділеннями штрафу в розмірі, передбаченому законом.

Стаття 252. Адміністративна відповідальність громадян підприємців та посадових осіб

1. Посадові особи органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, а також громадяни, зареєстровані як підприємці, несуть адміністративну відповідальність згідно із законом за:

вчинення дій, передбачених статтями 29-32 цього Кодексу;

неподання чи несвочасне подання передбаченої законом інформації, або подання завідомо недостовірної інформації Антимонопольному комітету України, його територіальним відділенням;

ухилення від виконання чи несвочасне виконання рішень Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень.

2. Вчинення дій, визначених цим Кодексом як недобросовісна конкуренція, громадянами підприємцями, а також вчинення в інтересах третіх осіб зазначених дій громадянами, які не є підприємцями, тягне за собою адміністративну відповідальність, передбачену законом.

3. Штрафи за порушення антимонопольно-конкурентного законодавства стягуються в судовому порядку.

Стаття 253. Вилучення незаконно одержаного прибутку (доходу)

1. Прибуток (доход), незаконно одержаний суб'єктами підприємницької діяльності в результаті порушення статей 29, 30 і 32 цього Кодексу, стягується за рішенням суду до Державного бюджету України.

Стаття 254. Вилучення товарів з неправомірно використаним позначенням та копій виробів іншого суб'єкта господарювання

1. У разі встановлення факту неправомірного використання чужих позначень, рекламних матеріалів, упаковки або факту копіювання виробів, передбачених статтею 33 цього Кодексу, заінтересовані особи можуть звернутися до Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень із заявою про вилучення в судовому порядку товарів з неправомірно використаним позначенням або копій виробів іншого суб'єкта господарювання як у виробника, так і у продавця.

2. Вилучення товарів із неправомірно використаним позначенням та копій виробів іншого суб'єкта господарювання застосовується у разі якщо

можливість змінювання з діяльністю іншого суб'єкта господарювання не може бути усунена іншим шляхом.

3. Порядок використання вилучених товарів визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 255. Відшкодування збитків

1. Збитки, заподіяні зловживанням монопольним становищем, антиконкурентними узгодженими діями, дискримінацією суб'єктів господарювання органами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також збитки, заподіяні внаслідок вчинення дій, визначених цим Кодексом як недобросовісна конкуренція, підлягають відшкодуванню за позовами заінтересованих осіб у порядку, встановленому законом.

~~Стаття 256. Спростування неправдивих, неточних або неповних відомостей~~

1. У разі встановлення факту дискредитації суб'єкта господарювання Антимонопольний комітет України, його територіальні відділення мають право прийняти рішення про спростування за рахунок порушника поширених ним неправдивих, неточних або неповних відомостей у строк і спосіб, що визначені законодавством або цим рішенням.

~~Стаття 257. Процесуальні засади розгляду Антимонопольним комітетом України та його територіальними відділеннями справ про недобросовісну конкуренцію~~

1. Справи про порушення антимонопольно-конкурентного законодавства розглядаються Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями у порядку, встановленому законом.

Господарський процесуальний кодекс України

**Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ**

Глава 3. Склад суду. Відводи

Стаття 32. Визначення складу господарського суду

.....

ВІДСУТНЯ

**Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ**

Глава 3. Склад суду. Відводи

Стаття 32. Визначення складу господарського суду

.....

	<p>доповнити новою частиною 16 такого змісту:</p> <p>16. Розгляд клопотання про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції здійснюється тим самим складом суду, який постановив ухвалу про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>Якщо такий склад суду сформувати неможливо, суддя визначається в порядку, встановленому частиною першою цієї статті.</p> <p>У зв'язку з цим, частини шістнадцяту -дев'ятнадцяту, вважати частинами сімнадцятою-двадцятою.</p>
<p>Стаття 33. Одноособовий або колегіальний розгляд</p> <p>1. Справи у судах першої інстанції розглядаються суддею одноособово, крім випадків, визначених цим Кодексом.</p> <p>Будь-яку справу, що відноситься до підсудності суду першої інстанції, залежно від категорії і складності справи, може бути розглянуто колегіально у складі трьох суддів, крім справ, які розглядаються в порядку наказного і спрощеного позовного провадження.</p> <p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>Стаття 33. Одноособовий або колегіальний розгляд</p> <p>1. Справи у судах першої інстанції розглядаються суддею одноособово, крім випадків, визначених цим Кодексом.</p> <p>Будь-яку справу, що відноситься до підсудності суду першої інстанції, залежно від категорії і складності справи, може бути розглянуто колегіально у складі трьох суддів, крім справ, які розглядаються в порядку наказного і спрощеного позовного провадження.</p> <p>Провадження про розгляд клопотань Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, розглядаються суддею одноособово.</p> <p>.....</p>
<p>відсутній розділ</p>	<p>Розділ I¹</p>

	<p align="center">ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ЗА КЛОПОТАННЯМИ АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ, ЙОГО ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ВІДДІЛЕННЯ</p>
<p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>Стаття 146¹. Заходи забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>1. З метою забезпечення ефективного виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції суд за клопотанням Антимонопольного комітету України, його територіального відділення має право вжити заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення про накладання штрафу органу Антимонопольного комітету України, його територіального відділення.</p> <p>2. Заходи забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції можуть бути застосовані до закінчення строків виконання рішення органів Антимонопольного комітету України, незалежно від судового оскарження у зв'язку із існуванням хоча б однієї обставини, що свідчить про можливість невиконання або ускладнення виконання рішення про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, зокрема, але не виключно, у разі якщо :</p> <p>1) юридична та/або фізична особа не отримує рішення, попереднє рішення, розпорядження та вимоги органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення подання з попередніми висновками у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або не виконує їх у вставленому законодавством порядку, у тому числі не отримує поштову кореспонденцію за зареєстрованим місцезнаходженням та/або задекларованим (зареєстрованим) місцем проживання (перебування),</p>

не прибуває на виклик, органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення у встановлені органами Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України чи законодавством України строки;

2) юридична та/або фізична особа не перебуває за зареєстрованим місцезнаходженням та/або зареєстрованим місцем проживання (перебування) і при цьому не встановлено її фактичне місцезнаходження.

3) юридична та/або фізична особа не подає фінансову та/або податкову звітність до відповідних органів державної влади в установленому законодавством порядку;

4) до установчих документів юридичної особи систематично вносяться зміни, пов'язані із зміною найменування, складу учасників (засновників), керівників, напрямів діяльності;

5) статутний капітал юридичної особи несформований або його розмір є незначним;

6) юридична та/або фізична особа фактично не здійснює господарської діяльності, у тому числі за останні шість місяців відсутні господарські операції;

7) вартість активів та/або майна юридичної особи менша суми накладеного штрафу, та/або таке майно не може бути джерелом погашення накладеного штрафу;

8) юридична та/або фізична особа необґрунтовано передає третім особам або пов'язаним відносинами контролю особам майно, грошові кошти, якщо такі дії не пов'язані безпосередньо з провадженням власної господарської діяльності;

9) юридична та/або фізична особа відчужує задіяні у виробничо-господарській діяльності основні засоби;

10) юридична та/або фізична особа продає товари (роботи, послуги), які виготовляє, за ціною, нижчою за собівартість, без об'єктивних на це причин;

11) юридична та/або фізична особа приймає нераціональні управлінські рішення, які негативно впливають на господарську діяльність, що призводить до фінансових збитків та втрат;

12) юридична та/або фізична особа у разі збиткової діяльності спрямовує отримувані грошові засоби та інвестиції на закупівлю товарів (робіт, послуг) безпосередньо не задіяних у господарській діяльності.

13) наявність обтяжень майна юридичної та/або фізичної особи;

14) наявність у юридичної та/або фізичної особи кредитної заборгованості в розмірі, не меншому суми накладеного штрафу;

15) наявність у юридичної та/або фізичної особи податкового боргу;

16) юридична та/або фізична особа включена до списку осіб, діяльність яких має ознаки недобросовісного залучення коштів громадян під впливом інвестиційних проектів.

3. Забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції здійснюється шляхом:

1) накладення арешту на майно та (або) грошові кошти, що належать або підлягають передачі або сплаті особі, на яку рішенням органу Антимонопольного комітету України накладено штраф і знаходяться у нього чи в інших осіб;

2) заборони особі, на яку рішенням органу Антимонопольного комітету України накладено штраф, вчиняти певні дії;

	<p>3) зупинення продажу майна особи, на яку рішенням органу Антимонопольного комітету України накладено штраф.</p> <p>4) інших заходів, необхідних для забезпечення ефективного виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції суд, якщо це не забезпечуються заходами, зазначеними у пунктах 1-3 цієї частини.</p>
ВІДСУТНЯ	<p>Стаття 146². Клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>1. Клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, подається до місцевого господарського суду за місцезнаходженням заявника.</p> <p>2. Клопотання про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції подається в письмовій формі, підписується уповноваженим законом представником заявника та повинно містити:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) найменування суду, до якого подається клопотання; 2) найменування Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, які подають клопотання, їх місцезнаходження, поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України, номери засобів зв'язку, адресу електронної пошти, відомості про наявність або відсутність електронного кабінету; 3) відомості про особу на яку рішенням у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції накладено штраф: повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові – для фізичних осіб), його

місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), організаційно-правова форма (для юридичних осіб), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта (для фізичних осіб - громадян України), якщо такі відомості відомі заявнику, вказівку на статус фізичної особи - підприємця (для фізичних осіб - підприємців), відомі номери засобів зв'язку та адресу електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

4) захід забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, який належить застосувати з обґрунтуванням підстав для його вжиття судом;

3. До клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції додаються:

1) документи, які підтверджують сплату судового збору у встановленому порядку і розмірі відповідно до закону;

2) документи, що підтверджують повноваження особи, яка підписала клопотання;

3) документи, що підтверджують надсилання (надання) клопотання і доданих до нього доказів юридичній та/або фізичній особі, на яку рішенням у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції накладено штраф з урахуванням положень статті 42 цього Кодексу.

4. Суд, встановивши, що клопотання про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції

	<p>подано без додержання вимог цієї статті або подано заявником, який відповідно до частини шостої статті 6 цього Кодексу зобов'язаний зареєструвати електронний кабінет, але не зареєстрував його, повертає клопотання Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню, про що постановляє ухвалу.</p> <p>Повернення клопотання не перешкоджає повторному зверненню з ним після усунення недоліків.</p>
ВІДСУТНЯ	<p>Стаття 146³. Розгляд клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>1. Клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, розглядається судом не пізніше трьох робочих днів з дня його надходження з повідомленням (викликом) учасників провадження за наявними матеріалами провадження. Неявка цих осіб не є перешкодою розгляду поданого клопотання, за умови, що їх належним чином повідомлено про дату, час і місце засідання.</p> <p>2. За результатами розгляду клопотань Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, суд постановляє ухвалу про повне або часткове задоволення клопотання, чи про відмову у задоволенні клопотання.</p> <p>3. При ухваленні судом рішення судові витрати не відшкодовуються, якщо інше не встановлено законом.</p>
ВІДСУТНЯ	<p>Стаття 146⁴. Ухвала про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>1. Ухвала суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення</p>

законодавства про захист економічної конкуренції постановляється за правилами, встановленими цим Кодексом для постановлення ухвал.

В ухвалі господарського суду, мають бути також зазначені:

1) відомості про особу, на яку рішенням у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції накладено штраф: повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові – для фізичних осіб), його місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), організаційно-правова форма (для юридичних осіб), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта (для фізичних осіб - громадян України), якщо такі відомості відомі заявнику, вказівку на статус фізичної особи - підприємця (для фізичних осіб - підприємців), відомі номери засобів зв'язку та адресу електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

2) захід забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, який вжито судом.

2. Ухвала господарського суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим законом. Така ухвала підлягає негайному виконанню з дня її постановлення незалежно від її оскарження і відкриття виконавчого провадження

3. Примірник ухвали про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції негайно надсилається заявнику, всім особам, яких стосуються такі заходи і яких суд може ідентифікувати, а також, у разі необхідності,

	<p>направляється судом для негайного виконання державним та іншим органам для вжиття відповідних заходів.</p> <p>4. Ухвала господарського суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або про відмову у задоволенні клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття відповідних заходів може бути оскаржена в апеляційному порядку.</p>
<p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>Стаття 146⁵. Скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>1. Суд може скасувати заходи забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції з власної ініціативи або за вмотивованим клопотанням учасника провадження, зокрема у разі, якщо:</p> <p>1) рішення про накладання штрафу органу Антимонопольного комітету України у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції виконано у повному обсязі, у тому числі сплачено пеню відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції;</p> <p>2) набрало законної сили судове рішення про визнання недійсним або скасування (повністю або частково) рішення органу Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;</p> <p>3) відкрито виконавче провадження на підставі наказу Голови Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України про примусове виконання рішення про накладання штрафу органу Антимонопольного комітету України, прийнятого за результатами</p>

	<p>розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>2. Клопотання про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції розглядається в судовому засіданні не пізніше п'яти робочих днів з дня надходження його до суду.</p> <p>3. За результатами розгляду клопотання про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, вжитих судом, постановляється ухвала.</p> <p>4. Ухвала господарського суду про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, вжитих судом, або про відмову в скасуванні заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, може бути оскаржена в апеляційному порядку.</p>
ВІДСУТНЯ	<p>Стаття 146^б. Оскарження ухвал, пов'язаних із вжиттям заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>1. Ухвала суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або про відмову у вжитті заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції; про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або відмову у скасуванні заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, може бути оскаржена в апеляційному порядку протягом 10 днів з дня її проголошення. Якщо в судовому</p>

	<p>засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, зазначений строк обчислюється з дня складення повного тексту судового рішення.</p> <p>2. Учасник провадження, якому повний текст ухвали суду не було вручено у день її проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження ухвали суду - якщо апеляційна скарга подана протягом десяти днів з дня вручення йому відповідної ухвали суду.</p>
Розділ III ПОЗОВНЕ ПРОВАДЖЕННЯ	Розділ III ПОЗОВНЕ ПРОВАДЖЕННЯ
<p>Глава 9. Судові рішення</p> <p>Стаття 234. Зміст ухвали суду</p> <p>...</p> <p>2. Ухвала, постановлена відповідно до статей 351 та 356 цього Кодексу, повинна відповідати вимогам, що містяться у зазначених статтях.</p>	<p>Глава 9. Судові рішення</p> <p>Стаття 234. Зміст ухвали суду</p> <p>...</p> <p>2. Ухвала, постановлена відповідно до статей 146⁴, 146⁵, 351 та 356 цього Кодексу, повинна відповідати вимогам, що містяться у зазначених статтях.</p>
Закон України «Про Антимонопольний комітет України»	
<p>Стаття 3. Завдання Антимонопольного комітету України</p> <p>Основним завданням Антимонопольного комітету України є участь у формуванні та реалізації конкурентної політики в частині:</p> <p>.....</p> <p>2) контролю за концентрацією, узгодженими діями суб'єктів господарювання та дотриманням вимог законодавства про захист економічної конкуренції під час регулювання цін (тарифів) на товари, що виробляються (реалізуються) суб'єктами природних монополій;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 3. Завдання Антимонопольного комітету України</p> <p>Основним завданням Антимонопольного комітету України є участь у формуванні та реалізації конкурентної політики в частині:</p> <p>.....</p> <p>2) контролю за концентрацією суб'єктів господарювання та дотриманням вимог законодавства про захист економічної конкуренції під час регулювання цін (тарифів) на товари, що виробляються (реалізуються) суб'єктами природних монополій;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 4. Основні принципи діяльності Антимонопольного комітету України</p>	<p>Стаття 4. Основні принципи діяльності Антимонопольного комітету України</p>

<p>Антимонопольний комітет України буде свою діяльність на принципах:</p> <ul style="list-style-type: none"> - законності; - гласності; <p>- захисту конкуренції на засадах рівності фізичних та юридичних осіб перед законом та пріоритету прав споживачів.</p>	<p>Антимонопольний комітет України буде свою діяльність на принципах:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) верховенства права, у тому числі законності та юридичної визначеності; 2) обґрунтованості; 3) безсторонності (неупередженості); 4) добросовісності і розсудливості; 5) пропорційності і розумності; 6) відкритості та гласності; 7) своєчасності і розумного строку розгляду заяв, справ; 8) ефективності; 9) презумпції правомірності дій та вимог особи; 10) офіційності; 11) гарантування ефективних засобів правового захисту; 12) захисту конкуренції на засадах рівності фізичних та юридичних осіб перед законом та пріоритету прав споживачів.
<p>Стаття 7. Повноваження Антимонопольного комітету України</p> <p>У сфері здійснення контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції Антимонопольний комітет України має такі повноваження:</p> <p>.....</p> <p>11) проводити дослідження ринку, визначати межі товарного ринку (у сфері медіа — за методиками, погодженими з Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення), а також становище, в тому числі монопольне (домінуюче), суб'єктів господарювання на відповідному ринку та приймати відповідні рішення (розпорядження);</p> <p>.....</p> <p>16) звертатись та одержувати від компетентних органів інших держав необхідну інформацію для здійснення своїх повноважень;</p>	<p>Стаття 7. Повноваження Антимонопольного комітету України</p> <p>У сфері здійснення контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції Антимонопольний комітет України має такі повноваження:</p> <p>.....</p> <p>11) проводити дослідження ринку, визначати межі товарного ринку, а також становище, в тому числі монопольне (домінуюче), суб'єктів господарювання на відповідному ринку та приймати відповідні рішення (розпорядження);</p> <p>.....</p>

17) надавати компетентним органам інших держав інформацію у випадках та порядку, передбачених законом;

~~17^а) здійснювати повноваження, передбачені Законом України "Про публічні закупівлі";~~

ВІДСУТНІ

16) звертатись та одержувати від компетентних органів інших держав, Європейської комісії необхідну інформацію для здійснення своїх повноважень;

17) надавати компетентним органам інших держав, Європейській комісії, інформацію;

ВИКЛЮЧИТИ

18) викликати для надання усних або письмових пояснень у зв'язку з виконанням завдань, покладених на Антимонопольний комітет України законодавством про захист економічної конкуренції, керівників, посадових осіб, працівників, представників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

19) проводити опитування суб'єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв'язку з виконанням завдань, покладених на Антимонопольний комітет України законодавством про захист економічної конкуренції;

20) застосовувати до суб'єктів господарювання, об'єднань обов'язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;

21) застосовувати до органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю обов'язкові для виконання поведінкові засоби захисту конкуренції;

22) звертатись та одержувати від компетентних органів інших держав, Європейської комісії допомогу при проведенні розслідувань порушень законодавства про захист економічної конкуренції, зокрема, шляхом направлення вимог про надання інформації суб'єктам

18) здійснювати інші повноваження, передбачені законодавством про захист економічної конкуренції та Законом України «Про публічні закупівлі».

У сфері здійснення контролю за ~~узгодженими діями~~, концентрацією Антимонопольний комітет України має такі повноваження:

1) розглядати заяви і справи про надання дозволу, надання висновків, попередніх висновків стосовно ~~узгоджених дій~~, концентрації, проводити дослідження за цими заявами і справами;

2) приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення за заявами і справами про надання дозволу на ~~узгоджені дії~~, концентрацію, надавати висновки, попередні висновки стосовно ~~узгоджених дій~~, концентрації, висновки щодо кваліфікації дій відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції;

3) переглядати, перевіряти рішення, прийняті органами Антимонопольного комітету України в межах компетенції;

4) дозволяти або забороняти ~~узгоджені дії~~, концентрацію;

ВІДСУТНІЙ

5) при розгляді заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, проведенні перевірки та в інших передбачених законом випадках вимагати від суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, їх посадових осіб і працівників,

господарювання, що здійснюють господарську діяльність на території іншої держави;

23) надавати компетентним органам інших держав, Європейській комісії допомогу при проведенні розслідувань порушень законодавства про захист економічної конкуренції у випадках та порядку, передбачених законом, зокрема, шляхом направлення вимог компетентних органів інших держав, Європейської комісії про надання інформації суб'єктам господарювання, що здійснюють господарську діяльність на території України;

24) здійснювати інші повноваження, передбачені законодавством про захист економічної конкуренції та Законом України «Про публічні закупівлі».

У сфері здійснення контролю за концентрацією Антимонопольний комітет України має такі повноваження:

1) розглядати заяви і справи про надання дозволу, надання висновків, попередніх висновків стосовно концентрації, проводити дослідження за цими заявами і справами;

2) приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення за заявами і справами про надання дозволу на концентрацію, надавати висновки, попередні висновки стосовно концентрації, висновки щодо кваліфікації дій відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції;

3) переглядати, перевіряти рішення, прийняті органами Антимонопольного комітету України в межах компетенції;

4) дозволяти або забороняти концентрацію;

5) застосовувати до суб'єктів господарювання, об'єднань обов'язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;

6) при розгляді заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, проведенні перевірки та в інших передбачених законом випадках вимагати від суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, їх посадових

<p>інших фізичних та юридичних осіб інформацію, в тому числі з обмеженим доступом;</p> <p>6) здійснювати повноваження, передбачені пунктами 6, 11, 12, 15 і 16 частини першої цієї статті;</p> <p>ВІДСУТНІ</p> <p>7) здійснювати інші повноваження, передбачені законодавством про захист економічної конкуренції.</p> <p>У сфері формування та реалізації конкурентної політики, сприяння розвитку конкуренції, нормативного і методичного забезпечення діяльності Антимонопольного комітету України та застосування законодавства про захист економічної конкуренції Антимонопольний комітет України має такі повноваження:</p> <p>.....</p> <p>11) приймати власні нормативно-правові акти у формі розпоряджень з питань, що належать до його компетенції, зокрема щодо контролю за узгодженими діями, концентрацією, підвідомчості та розгляду заяв і справ про узгоджені дії, концентрацію, порушення законодавства про захист економічної конкуренції, організації діяльності органів Антимонопольного комітету України;</p> <p>....</p>	<p>осіб і працівників, інших фізичних та юридичних осіб інформацію, в тому числі з обмеженим доступом;</p> <p>7) здійснювати повноваження, передбачені пунктами 6, 11-12, 15-17, 22 - 23 частини першої цієї статті;</p> <p>8) звертатись та одержувати від компетентних органів інших держав, Європейської комісії інформацію, необхідну для здійснення контролю за концентраціями суб'єктів господарювання, надавати зазначеним органам, Європейській комісії запитуваними ними інформацію у сфері контролю за концентраціями, у випадках та в порядку, передбаченому законом;</p> <p>9) проводити дослідження дотримання вимог законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>10) здійснювати інші повноваження, передбачені законодавством про захист економічної конкуренції.</p> <p>У сфері формування та реалізації конкурентної політики, сприяння розвитку конкуренції, нормативного і методичного забезпечення діяльності Антимонопольного комітету України та застосування законодавства про захист економічної конкуренції Антимонопольний комітет України має такі повноваження:</p> <p>.....</p> <p>11) приймати власні нормативно-правові акти у формі розпоряджень з питань, що належать до його компетенції, зокрема щодо контролю за концентрацією, підвідомчості та розгляду заяв і справ про концентрацію, порушення законодавства про захист економічної конкуренції, організації діяльності органів Антимонопольного комітету України;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 9. Голова Антимонопольного комітету України</p> <p>.....</p> <p>Голова Антимонопольного комітету України:</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 9. Голова Антимонопольного комітету України</p> <p>.....</p> <p>Голова Антимонопольного комітету України:</p> <p>.....</p>

<p>має право за клопотанням осіб, які беруть участь у справі, поданням органів Антимонопольного комітету України, голови його територіального відділення або з власної ініціативи витребувати будь-які матеріали, в тому числі заяви і справи про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію, про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, що перебувають на розгляді органу Антимонопольного комітету України чи голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, та передати їх на розгляд іншому органу Антимонопольного комітету України чи голові територіального відділення Антимонопольного комітету України, за винятком заяв і справ, віднесених до виключної компетенції Антимонопольного комітету України як вищого колегіального органу;</p> <p>.....</p>	<p>має право за клопотанням осіб, які беруть участь у справі, поданням органів Антимонопольного комітету України, голови його територіального відділення або з власної ініціативи витребувати будь-які матеріали, в тому числі заяви і справи про надання дозволу на концентрацію, про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, що перебувають на розгляді органу Антимонопольного комітету України чи голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, та передати їх на розгляд іншому органу Антимонопольного комітету України чи голові територіального відділення Антимонопольного комітету України, за винятком заяв і справ, віднесених до виключної компетенції Антимонопольного комітету України як вищого колегіального органу;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 13. Виключна компетенція Антимонопольного комітету України як вищого колегіального органу</p> <p>Виключно до компетенції Антимонопольного комітету України належать:</p> <p>1) надання дозволу або заборона узгоджених дій відповідно до частин першої та другої статті 10 Закону України "Про захист економічної конкуренції";</p> <p>.....</p> <p>3) перегляд рішень, прийнятих Антимонопольним комітетом України, у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та за заявами і справами про узгоджені дії, концентрацію;</p>	<p>Стаття 13. Виключна компетенція Антимонопольного комітету України як вищого колегіального органу</p> <p>Виключно до компетенції Антимонопольного комітету України належать:</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>.....</p> <p>3) перегляд рішень, прийнятих Антимонопольним комітетом України, у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та за заявами і справами про концентрацію;</p>
<p>Стаття 14. Компетенція адміністративних колегій Антимонопольного комітету України та адміністративних колегій територіального відділення Антимонопольного комітету України</p> <p>Постійно діюча адміністративна колегія Антимонопольного комітету України має такі повноваження:</p> <p>1) розглядати заяви і справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, про надання дозволу, надання попередніх</p>	<p>Стаття 14. Компетенція адміністративних колегій Антимонопольного комітету України та адміністративних колегій територіального відділення Антимонопольного комітету України</p> <p>Постійно діюча адміністративна колегія Антимонопольного комітету України має такі повноваження:</p> <p>1) розглядати заяви і справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, про надання дозволу, надання попередніх</p>

висновків стосовно ~~узгоджених дій~~, концентрації, проводити розслідування або дослідження за цими заявами і справами;

2) приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення, надавати висновки щодо кваліфікації дій відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції, попередні висновки стосовно ~~узгоджених дій~~, концентрації;

.....

7) проводити дослідження ринку, визначати межі товарного ринку, а також становище, в тому числі монопольне (домінуюче), суб'єктів господарювання на *цьому ринку* та приймати відповідні рішення (розпорядження);

.....

ВІДСУТНІ

.....

Адміністративна колегія територіального відділення Антимонопольного комітету України має такі повноваження:

1) розглядати заяви і справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, ~~про надання дозволу, надання попередніх висновків стосовно узгоджених дій~~, проводити розслідування або дослідження за цими заявами і справами;

2) приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення, ~~надавати попередні висновки стосовно узгоджених дій~~;

.....

ВІДСУТНІ

висновків стосовно концентрації, проводити розслідування або дослідження за цими заявами і справами;

2) приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення, надавати висновки щодо кваліфікації дій відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції, попередні висновки стосовно концентрації;

.....

7) проводити дослідження ринку, визначати межі товарного ринку, а також становище, в тому числі монопольне (домінуюче), суб'єктів господарювання на **відповідному ринку** та приймати відповідні рішення (розпорядження);

.....

9-1) застосовувати до суб'єктів господарювання, об'єднань обов'язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;

9-2) застосовувати до органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю обов'язкові для виконання поведінкові засоби захисту конкуренції (поведінкові зобов'язання);

.....

Адміністративна колегія територіального відділення Антимонопольного комітету України має такі повноваження:

1) розглядати заяви і справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, проводити розслідування або дослідження за цими заявами і справами;

2) приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення;

.....

<p>.....</p>	<p>9-1) застосовувати до суб'єктів господарювання, об'єднань обов'язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;</p> <p>9-2) застосовувати до органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю обов'язкові для виконання поведінкові засоби захисту конкуренції;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 15. Апарат Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень</p> <p>.....</p> <p>Посадові особи апарату Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень з метою виконання завдань, визначених частиною першою цієї статті, за дорученням Голови Антимонопольного комітету України, державного уповноваженого чи іншого органу Антимонопольного комітету України можуть здійснювати такі дії:</p> <p>1) проводити розслідування за заявами і справами про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, дослідження за заявами і справами про надання дозволу та попередніх висновків стосовно узгоджених дій, концентрації суб'єктів господарювання, проводити дослідження ринків;</p> <p>.....</p> <p>ВІДСУТНІ</p>	<p>Стаття 15. Апарат Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень</p> <p>.....</p> <p>Посадові особи апарату Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень з метою виконання завдань, визначених частиною першою цієї статті, за дорученням Голови Антимонопольного комітету України, державного уповноваженого чи іншого органу Антимонопольного комітету України можуть здійснювати такі дії:</p> <p>1) проводити розслідування за заявами і справами про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, дослідження за заявами і справами про надання дозволу та попередніх висновків стосовно концентрації суб'єктів господарювання, проводити дослідження ринків;</p> <p>.....</p> <p>11) у випадках та порядку, передбачених цим законом, вимагати надання усних або письмових пояснень у зв'язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення, у керівників, посадових осіб, працівників, представників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що</p>

<p>.....</p>	<p>можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;</p> <p>12) проводити опитування суб'єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв'язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 16. Компетенція державного уповноваженого Антимонопольного комітету України</p> <p>Державний уповноважений Антимонопольного комітету України має такі повноваження:</p> <p>1) розглядати заяви і справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, про надання дозволу, надання попередніх висновків стосовно узгоджених дій, концентрації, приймати розпорядження про початок розгляду справи або надавати мотивовану відповідь про відмову в розгляді справи, проводити, організовувати розслідування або дослідження за цими заявами і справами, закривати провадження у цих справах незалежно від їх підвідомчості іншим органам Антимонопольного комітету України, вносити, передавати їх в установленому Антимонопольним комітетом України порядку на розгляд цих органів для прийняття рішення;</p> <p>2) приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення, надавати попередні висновки стосовно узгоджених дій;</p> <p>.....</p> <p>7) викликати для надання пояснень під час розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції посадових осіб і працівників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, а також фізичних осіб;</p>	<p>Стаття 16. Компетенція державного уповноваженого Антимонопольного комітету України</p> <p>Державний уповноважений Антимонопольного комітету України має такі повноваження:</p> <p>1) розглядати заяви і справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, про надання дозволу, надання попередніх висновків стосовно концентрації, приймати розпорядження про початок розгляду справи або надавати мотивовану відповідь про відмову в розгляді справи, проводити, організовувати розслідування або дослідження за цими заявами і справами, закривати провадження у цих справах незалежно від їх підвідомчості іншим органам Антимонопольного комітету України, вносити, передавати їх в установленому Антимонопольним комітетом України порядку на розгляд цих органів для прийняття рішення;</p> <p>2) приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення;</p> <p>.....</p> <p>7) викликати для надання усних або письмових пояснень у зв'язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, керівників, посадових осіб, працівників, представників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть володіти</p>

<p>ВІДСУТНІЙ</p> <p>.....</p> <p>14) визначати наявність або відсутність контролю чи узгодженості дій між суб'єктами господарювання або їх частинами та склад групи суб'єктів господарювання, що є єдиним суб'єктом господарювання;</p> <p>.....</p>	<p>інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;</p> <p>7-1) проводити опитування суб'єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв'язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України;</p> <p>.....</p> <p>14) визначати наявність або відсутність контролю між суб'єктами господарювання або їх частинами та склад групи суб'єктів господарювання, що є єдиним суб'єктом господарювання;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 17. Компетенція голови територіального відділення Антимонопольного комітету України</p> <p>Голова територіального відділення Антимонопольного комітету України має такі повноваження:</p> <p>1) проводити, організувати розслідування за заявами про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, дослідження за заявами про надання дозволу, попередніх винуватів стосовно узгоджених дій, що підвідомчі адміністративним колегіям територіального відділення, а за дорученням Голови чи органів Антимонопольного комітету України - розслідування за заявами і справами про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, дослідження за заявами і справами про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію, підвідомчими цим органам;</p> <p>.....</p> <p>б) викликати для надання пояснень під час розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції посадових осіб і працівників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, а також фізичних осіб;</p>	<p>Стаття 17. Компетенція голови територіального відділення Антимонопольного комітету України</p> <p>Голова територіального відділення Антимонопольного комітету України має такі повноваження:</p> <p>1) проводити, організувати розслідування за заявами про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, що підвідомчі адміністративним колегіям територіального відділення, а за дорученням Голови чи органів Антимонопольного комітету України - розслідування за заявами і справами про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, дослідження за заявами і справами про надання дозволу на концентрацію, підвідомчими цим органам;</p> <p>.....</p> <p>б) викликати для надання усних або письмових пояснень у зв'язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення, керівників, посадових осіб, працівників, представників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що</p>

<p>.....</p> <p>ВІДСУТНІЙ</p> <p>.....</p>	<p>можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;</p> <p>.....</p> <p>19-2) проводити опитування суб'єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв'язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 19. Гарантії здійснення повноважень Антимонопольного комітету України</p> <p>Під час розгляду заяв і справ про узгоджені дії, концентрацію, про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в тому числі під час проведення розслідування, дослідження, прийняття розпоряджень, рішень за заявами і справами, здійснення інших повноважень у сфері контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, контролю за узгодженими діями, концентрацією органи та посадові особи Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень керуються лише законодавством про захист економічної конкуренції і є незалежними від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб та суб'єктів господарювання, а також політичних партій та інших об'єднань громадян чи їх органів.</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 19. Гарантії здійснення повноважень Антимонопольного комітету України</p> <p>Під час розгляду заяв і справ про концентрацію, про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в тому числі під час проведення розслідування, дослідження, прийняття розпоряджень, рішень за заявами і справами, здійснення інших повноважень у сфері контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, контролю за концентрацією органи та посадові особи Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень керуються лише законодавством про захист економічної конкуренції і є незалежними від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб та суб'єктів господарювання, а також політичних партій та інших об'єднань громадян чи їх органів.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 22⁻¹. Обов'язок надання інформації</p> <p>Суб'єкти господарювання, об'єднання, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, інші юридичні особи, їх структурні підрозділи, філії, представництва, їх посадові особи та працівники, фізичні особи зобов'язані на вимогу органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважених ними працівників Антимонопольного комітету України, його територіального відділення подавати документи, предмети чи інші носії інформації, пояснення, іншу інформацію, в тому числі з обмеженим</p>	<p>Стаття 22⁻¹. Обов'язок надання інформації</p> <p>Суб'єкти господарювання, об'єднання, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, інші юридичні особи, їх структурні підрозділи, філії, представництва, їх посадові особи та працівники, фізичні особи зобов'язані на вимогу органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважених ними працівників Антимонопольного комітету України, його територіального відділення подавати документи, предмети чи інші носії інформації, письмові або усні пояснення, іншу інформацію, в тому</p>

доступом, банківську, нотаріальну таємницю, податкову, статистичну звітність незалежно від її місцезнаходження, що перебуває у їх володінні та/або користуванні або доступна їм, необхідну для виконання Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями завдань, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції та про державну допомогу суб'єктам господарювання. Інформація, що становить банківську таємницю, надається у порядку та обсязі, визначених Законом України "Про банки і банківську діяльність".

.....

Інформація з обмеженим доступом, одержана Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями у процесі здійснення своїх повноважень, використовується ними виключно з метою забезпечення виконання завдань, визначених законодавством про захист економічної конкуренції, і не підлягає розголошенню та оприлюдненню, крім випадків:

- 1) надання інформації органам слідства та суду відповідно до закону;
- 2) недотримання вимог, встановлених частиною другою статті 6 Закону України "Про доступ до публічної інформації";

ВІДСУТНІЙ

- 3) інших випадків, встановлених законом.

.....

~~Усені вимоги державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважених ними працівників Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, пояснення осіб та інші дії, вчинені на виконання цих усених вимог, фіксуються в протоколі, в якому зазначається також дата і місце його складання, прізвища державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови~~

числі з обмеженим доступом, банківську, нотаріальну таємницю, податкову, статистичну звітність незалежно від її місцезнаходження, що перебуває у їх володінні та/або користуванні або доступна їм, необхідну для виконання Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями завдань, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції та про державну допомогу суб'єктам господарювання. Інформація, що становить банківську таємницю, надається у порядку та обсязі, визначених Законом України "Про банки і банківську діяльність".

.....

Інформація з обмеженим доступом, одержана Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями у процесі здійснення своїх повноважень, використовується ними виключно з метою забезпечення виконання завдань, визначених законодавством про захист економічної конкуренції, і не підлягає розголошенню та оприлюдненню, крім випадків:

- 1) надання інформації органам слідства та суду відповідно до закону;
- 2) недотримання вимог, встановлених частиною другою статті 6 Закону України "Про доступ до публічної інформації";

3) обміну інформацією з компетентними органами інших держав, Європейською комісією у випадку зняття статусу інформації з обмеженим доступом особою, що надала таку інформацію Антимонопольному комітету України, в рамках міжнародного співробітництва;

- 4) інших випадків, встановлених законом.

.....

ВИКЛЮЧИТИ

територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважених ними працівників Антимонопольного комітету України, його територіального відділення із зазначенням їх посад, прізвищ осіб, які надають пояснення.

Протокол підписується відповідно головному колегіального органу Антимонопольного комітету України, державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення, уповноваженим ними працівником Антимонопольного комітету України, його територіального відділення та особами, до яких були звернені усні вимоги. Про відмову осіб, до яких були звернені усні вимоги підписати протокол, зазначається у протоколі. Особа має право надати пояснення і зауваження стосовно змісту протоколу, які додаються до протоколу, а також викласти мотиви своєї відмови від його підписання.

Стаття 22⁻². Співробітництво Антимонопольного комітету України з компетентними органами інших держав

Антимонопольний комітет України на підставі міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, співпрацює з компетентними органами інших держав, зокрема шляхом обміну інформацією.

Стаття 22⁻². Співробітництво Антимонопольного комітету України з компетентними органами інших держав

З метою реалізації повноважень, передбачених статтею 7 цього Закону, Антимонопольний комітет України співпрацює з компетентними органами:

інших держав, Європейською комісією шляхом обміну інформацією з обмеженим доступом, у тому числі під час надання взаємної допомоги при здійсненні контролю за концентраціями суб'єктів господарювання, проведенні розслідувань порушень законодавства про захист економічної конкуренції, реалізації інших повноважень, передбачених статтею 7 цього Закону, - на підставі міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

інших держав шляхом обміну інформацією, яка не є інформацією з обмеженим доступом, у тому числі під час надання взаємної допомоги при здійсненні контролю за концентраціями суб'єктів господарювання, реалізації інших повноважень, передбачених статтею 7 цього Закону, - на підставі багатосторонніх та двосторонніх міжнародних договорів України міжвідомчого характеру.

Міжнародні договори України міжвідомчого характеру з питань, що належать до повноважень Антимонопольного комітету України укладаються від імені Антимонопольного комітету України.

<p>Антимонопольний комітет України може надавати компетентним органам інших держав та отримувати від них інформацію, зокрема з обмеженим доступом.</p> <p>Надання інформації компетентним органам інших держав можливе лише в разі, якщо:</p> <p>інформація буде використана конкурентним відомством виключно для виконання покладених на нього згідно із законодавством завдань;</p> <p>відповідне конкурентне відомство може забезпечити такий режим доступу до інформації, який би не призвів до розкриття інформації для інших цілей чи її розголошення в будь-який спосіб, у тому числі шляхом несанкціонованого доступу.</p>	<p>Антимонопольний комітет України може надавати компетентним органам інших держав, Європейській Комісії, та отримувати від них інформацію, зокрема з обмеженим доступом.</p> <p>Надання інформації з обмеженим доступом компетентним органам інших держав, Європейській Комісії можливе лише в разі, якщо міжнародний договір містить положення про те, що:</p> <p>інформація буде використана конкурентним відомством, Європейською Комісією виключно для виконання покладених на них згідно із законодавством відповідного конкурентного відомства, Європейської комісії завдань захисту економічної конкуренції;</p> <p>відповідне конкурентне відомство, Європейська Комісія можуть забезпечити такий режим доступу до інформації, який би не призвів до розкриття інформації для інших цілей чи її розголошення в будь-який спосіб, у тому числі шляхом несанкціонованого доступу;</p> <p>відповідне конкурентне відомство, Європейська комісія надаватиме допомогу Антимонопольному комітету України подібну до тієї, яку Антимонопольний комітет України може надавати іншому конкурентному відомству, Європейській комісії на засадах взаємності;</p> <p>відповідне конкурентне відомство, Європейська комісія гарантує, що на нього(неї) розповсюджується дія норм законодавства, яке так само захищає конфіденційність інформації, як і норми чинного законодавства України;</p> <p>надання інформації здійснюватиметься на розсуд сторін договору, не є обов'язком Антимонопольного комітету України або відповідного конкурентного відомства або Європейської комісії, в наданні інформації може бути відмовлено, зокрема, якщо надання інформації потребує надмірних ресурсів або суперечить інтересам держави і суспільства.</p>
<p>Стаття 23¹. Слухання у справах про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію, про порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p>	<p>Стаття 23¹. Слухання у справах про концентрацію, про порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>Органи Антимонопольного комітету України, які розглядають справу про концентрацію та про порушення законодавства про захист економічної</p>

<p>Органи Антимонопольного комітету України, які розглядають справу про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію, про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в тому числі про недобросовісну конкуренцію, до прийняття рішення по суті можуть проводити слухання у справі.</p> <p>.....</p> <p>Інформація, документи та речі, надані та одержані у процесі слухання, додаються до справи про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію та про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>.....</p>	<p>конкуренції, в тому числі про недобросовісну конкуренцію, до прийняття рішення по суті можуть проводити слухання у справі.</p> <p>.....</p> <p>Інформація, документи та речі, надані та одержані у процесі слухання, додаються до справи про концентрацію та про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 24¹. Відкритість і прозорість діяльності Антимонопольного комітету України</p> <p>.....</p> <p>Оприлюднення рішень, рекомендацій, попередніх рішень, інформації про прийняті до розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, інформації про справи про концентрацію, узгоджені дії здійснюється відповідно до вимог Закону України "Про захист економічної конкуренції".</p>	<p>Стаття 24¹. Відкритість і прозорість діяльності Антимонопольного комітету України</p> <p>.....</p> <p>Оприлюднення рішень, рекомендацій, попередніх рішень, інформації про прийняті до розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, інформації про справи про концентрацію здійснюється відповідно до вимог Закону України "Про захист економічної конкуренції".</p>
<p>Стаття 25. Звернення до суду</p> <p>З метою захисту інтересів держави, споживачів та суб'єктів господарювання Антимонопольний комітет України, територіальні відділення Антимонопольного комітету України у зв'язку з порушенням законодавства про захист економічної конкуренції органами влади, юридичними чи фізичними особами подають заяви, клопотання, позови, скарги до суду, в тому числі про:</p> <p>.....</p> <p>ВІДСУТНІ</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 25. Звернення до суду</p> <p>З метою захисту інтересів держави, споживачів та суб'єктів господарювання Антимонопольний комітет України, територіальні відділення Антимонопольного комітету України у зв'язку з порушенням та застосуванням законодавства про захист економічної конкуренції органами влади, органами місцевого самоврядування, юридичними чи фізичними особами подають заяви, клопотання, позови, скарги до суду, в тому числі про:</p> <p>.....</p> <p>визнання правочинів недійсними у випадках, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції;</p> <p>вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;</p>

	<p>.....</p> <p>У випадку, якщо законодавством про захист економічної конкуренції не визначено ефективний спосіб захисту інтересів держави, споживачів та суб'єктів господарювання, Антимонопольний комітет України, територіальні відділення Антимонопольного комітету України, можуть визначити інший спосіб захисту, який не суперечить закону.</p>
<p>Стаття 28. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення Антимонопольного комітету України</p> <p>.....</p> <p>Плата, що справляється для відшкодування витрат, пов'язаних із розглядом заяв про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання, висновків зараховуються до доходів спеціального фонду державного бюджету на спеціальний рахунок, не підлягають вилученню та використовуються за цільовим призначенням на фінансування діяльності Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень, зокрема, на матеріально-технічне, в тому числі транспортне забезпечення, створення та розвиток інформаційно-аналітичної бази, видання друкованих органів Антимонопольного комітету України, підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації та соціально-побутове забезпечення працівників Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень.</p>	<p>Стаття 28. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення Антимонопольного комітету України</p> <p>.....</p> <p>Плата, що справляється для відшкодування витрат, пов'язаних із розглядом заяв про надання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання, висновків зараховуються до доходів спеціального фонду державного бюджету на спеціальний рахунок, не підлягають вилученню та використовуються за цільовим призначенням на фінансування діяльності Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень, зокрема, на матеріально-технічне, в тому числі транспортне забезпечення, створення та розвиток інформаційно-аналітичної бази, видання друкованих органів Антимонопольного комітету України, підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації та соціально-побутове забезпечення працівників Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень.</p>
<p>Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції»</p>	
<p>Стаття 28. Строк звернення із заявою про захист прав</p> <p>Особи, права яких порушені діями, визначеними цим Законом як недобросовісна конкуренція, можуть протягом шести місяців з дня, коли вони дізнались або повинні були дізнатися про порушення своїх прав, звернутися до Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень із заявою про захист своїх прав.</p> <p>Закінчення строку звернення із заявою є підставою для відмови у прийнятті заяви, якщо орган Антимонопольного комітету України не визнає поважними причини пропуску строку звернення із заявою.</p>	<p>Стаття 28. Строк звернення із заявою про захист прав</p> <p>Особи, права яких порушені діями, визначеними цим Законом як недобросовісна конкуренція, можуть протягом шести місяців з дня, коли вони дізнались або повинні були дізнатися про порушення своїх прав, звернутися до Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень із заявою про захист своїх прав.</p> <p>Закінчення строку звернення із заявою є підставою для відмови у прийнятті заяви, якщо орган Антимонопольного комітету України не визнає поважними причини пропуску строку звернення із заявою.</p>

ВІДСУТНЯ	Заява, за якою органами Антимонопольного комітету України розпочато розгляд справи про недобросовісну конкуренцію, не може бути відкликана.
<p>Стаття 30. Рішення органів Антимонопольного комітету України</p> <p>Органи Антимонопольного комітету України у справах про недобросовісну конкуренцію приймають обов'язкові для виконання рішення про:</p> <ul style="list-style-type: none"> визнання факту недобросовісної конкуренції; припинення недобросовісної конкуренції; офіційне спростування за рахунок порушника поширених ним неправдивих, неточних або неповних відомостей; накладання штрафів; закриття провадження у справі. <p>Органи Антимонопольного комітету України оприлюднюють рішення за результатом розгляду справ про недобросовісну конкуренцію на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня їх прийняття. Рішення підлягає оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації, яка визначена інформацією з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена або зачорнена чи змінена в інший спосіб, який забезпечує достатній її захист та достатню прозорість щодо обґрунтування органом Антимонопольного комітету України прийнятого рішення.</p> <p>У разі надходження від заявника клопотання про відмову від заяви про захист своїх прав органи Антимонопольного комітету України можуть прийняти рішення про закриття провадження у справі.</p>	<p>Стаття 30. Рішення органів Антимонопольного комітету України</p> <p>Органи Антимонопольного комітету України у справах про недобросовісну конкуренцію приймають обов'язкові для виконання рішення про:</p> <ul style="list-style-type: none"> визнання факту недобросовісної конкуренції; припинення недобросовісної конкуренції; офіційне спростування за рахунок порушника поширених ним неправдивих, неточних або неповних відомостей; накладання штрафів; закриття провадження у справі. <p>Органи Антимонопольного комітету України оприлюднюють рішення за результатом розгляду справ про недобросовісну конкуренцію на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня їх прийняття. Рішення підлягає оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації, яка визначена інформацією з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена або зачорнена чи змінена в інший спосіб, який забезпечує достатній її захист та достатню прозорість щодо обґрунтування органом Антимонопольного комітету України прийнятого рішення.</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p>
Закон України «Про захист економічної конкуренції»	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>Терміни, що вживаються в цьому Законі, мають таке значення:</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>Терміни, що вживаються в цьому Законі, мають таке значення:</p> <p>.....</p>

малий та середній підприємець - суб'єкт господарювання, доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній фінансовий рік чи вартість активів якого не перевищує суми, еквівалентної 500 тисячам євро, визначеної за курсом Національного банку України, що діяв в останній день фінансового року, якщо на ринках, на яких діє цей підприємець, є конкуренти із значно більшою ринковою часткою;

.....

органи адміністративно-господарського управління та контролю - суб'єкти господарювання, об'єднання, інші особи в частині виконання ними функцій управління або контролю *в межах делегованих їм повноважень органів влади чи органів місцевого самоврядування*;

.....

суб'єкт господарювання - юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності чи фізична особа, *що здійснює діяльність з виробництва, реалізації, придбання товарів, іншу господарську діяльність, у тому числі яка здійснює контроль над іншою юридичною чи фізичною особою; група суб'єктів господарювання, пов'язаних відносинами контролю. Суб'єктами господарювання визнаються також органи державної влади, органи місцевого самоврядування, а також органи адміністративно-господарського управління та контролю в частині їх діяльності з виробництва, реалізації, придбання товарів чи іншої господарської діяльності. Господарською діяльністю не вважається діяльність фізичної особи з придбання товарів народного споживання для кінцевого споживання*;

....

.....

ВІДСУТНІ

малий та середній підприємець - суб'єкт господарювання, **доход від здійснення господарської діяльності** за останній фінансовий рік чи вартість активів якого не перевищує суми, еквівалентної 500 тисячам євро, визначеної за курсом Національного банку України, що діяв в останній день фінансового року, якщо на ринках, на яких діє цей підприємець, є конкуренти із значно більшою ринковою часткою;

.....

органи адміністративно-господарського управління та контролю - суб'єкти господарювання, об'єднання, інші особи в частині виконання ними функцій управління або контролю **наданих, у тому числі делегованих їм Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, органами влади чи органами місцевого самоврядування**;

....

суб'єкт господарювання - юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності **або** фізична особа, **яка здійснює господарську діяльність, у тому числі яка прямо чи опосередковано здійснює контроль (крім органів влади, органів місцевого самоврядування в частині здійснення ними владних повноважень) над іншою юридичною чи фізичною особою, яка здійснює господарську діяльність; група суб'єктів господарювання - юридичних та/або фізичних осіб, пов'язаних відносинами контролю. Суб'єктами господарювання визнаються також органи державної влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю виключно в частині здійснення ними господарської діяльності**;

.....

висхідний ринок - ринок товарів, виробництво (реалізація) яких є необхідними для виробництва (реалізації) товарів, що обертаються на іншому відповідному ринку;

господарська діяльність – діяльність, що полягає у пропонуванні товарів, робіт і послуг на ринку, включаючи будь-який вид виробничої, комерційної, фінансової діяльності. Господарською діяльністю вважається також придбання товарів, робіт, послуг, якщо їх подальше використання забезпечує здійснення господарської

	<p>діяльності. Не вважається господарською діяльністю діяльність фізичної особи з придбання споживчих товарів для кінцевого споживання;</p> <p>низхідний ринок - ринок товарів, виробництво (реалізація) яких потребує використання товарів, що обертаються на іншому відповідному ринку;</p> <p>поведінкові засоби захисту конкуренції (поведінкові зобов'язання) – матеріально-правові заходи за допомогою яких здійснюється вплив на суб'єкта господарювання, об'єднання, органу влади, органу місцевого самоврядування, органу адміністративно-господарського управління та контролю, з метою зміни їх поведінки, яка впливає або може впливати на конкуренцію, інтереси інших суб'єктів господарювання чи споживачів на ринку товару. До поведінкових засобів захисту конкуренції, зокрема, належать зобов'язання органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю прийняти рішення, скасувати або змінити прийняте рішення чи розірвати угоду;</p> <p>стримуючий ефект - підхід до визначення та застосування заходів із захисту конкуренції, який запобігає вчиненню порушень у майбутньому цією та іншими особами;</p> <p>структурні засоби захисту конкуренції (структурні зобов'язання) – матеріально-правові заходи, що передбачають реорганізацію (злиття, приєднання, поділ, перетворення, виділ) відчуження частини активів (майна), корпоративних прав у тому числі примусовий поділ тощо.</p>
<p>Стаття 5. Узгоджені дії</p> <p>1. Узгодженими діями є укладення суб'єктами господарювання угод у будь-якій формі, прийняття об'єднаннями рішень у будь-якій формі, а також будь-яка інша погоджена конкурентна поведінка (діяльність, бездіяльність) суб'єктів господарювання.</p>	<p>Стаття 5. Узгоджені дії</p> <p>1. Узгодженими діями є укладення суб'єктами господарювання угод у будь-якій формі, прийняття об'єднаннями рішень у будь-якій формі, а також будь-яка інша погоджена конкурентна поведінка суб'єктів господарювання.</p>

<p>Узгодженими діями є також створення суб'єкта господарювання, об'єднання, метою чи <i>наслідком створення</i> якого є координація конкурентної поведінки між суб'єктами господарювання, що створили зазначений суб'єкт господарювання, об'єднання, або між ними та новоствореним суб'єктом господарювання, або вступ до такого об'єднання, крім випадків, передбачених Законом України "Про медіа".</p> <p>2. Особи, які <i>чинять або мають намір чинити узгоджені дії</i>, є учасниками узгоджених дій.</p>	<p>Узгодженими діями є також створення суб'єкта господарювання, об'єднання, метою чи <i>наслідком створення чи діяльністю</i> якого є координація конкурентної поведінки між суб'єктами господарювання, що створили зазначений суб'єкт господарювання, об'єднання, або між ними та новоствореним суб'єктом господарювання, або вступ до такого об'єднання.</p> <p>2. Особи, які беруть участь в узгоджених діях, є учасниками узгоджених дій.</p>
<p>Стаття 6. Антиконтурентні узгоджені дії суб'єктів господарювання</p> <p>1. Антиконтурентними узгодженими діями є узгоджені дії, які <i>призвели чи можуть призвести</i> до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції.</p> <p>2. Антиконтурентними узгодженими діями, зокрема, визнаються узгоджені дії, які стосуються:</p> <p>1) <i>встановлення цін чи інших умов придбання або реалізації товарів;</i></p> <p>.....</p> <p>7) укладення угод за умови прийняття іншими <i>суб'єктами господарювання</i> додаткових зобов'язань, які за своїм змістом або згідно з торговими та іншими чесними звичаями в підприємницькій діяльності не стосуються предмета цих угод;</p> <p>8) суттєвого обмеження конкурентоспроможності інших суб'єктів господарювання на ринку без об'єктивно виправданих на те причин.</p> <p>3. Антиконтурентними узгодженими діями вважається також вчинення суб'єктами господарювання схожих дій (бездіяльності) на ринку товару, <i>які призвели чи можуть призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції у разі</i>, якщо аналіз ситуації на ринку товару спростовує наявність об'єктивних причин для вчинення таких дій (бездіяльності).</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 6. Антиконтурентні узгоджені дії суб'єктів господарювання</p> <p>1. Антиконтурентними узгодженими діями є узгоджені дії, які за своїм предметом або наслідками призвели чи можуть призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції.</p> <p>2. Антиконтурентними узгодженими діями, зокрема, визнаються узгоджені дії, які стосуються:</p> <p>1) прямого чи опосередкованого встановлення цін чи інших умов придбання або реалізації товарів;</p> <p>.....</p> <p>7) укладення угод за умови прийняття іншими сторонами додаткових зобов'язань, які за своїм змістом або згідно з торговими та іншими чесними звичаями в підприємницькій діяльності не стосуються предмета цих угод;</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>3. Антиконтурентними узгодженими діями, передбаченими частиною першою та/або другою цієї статті, вважається вчинення суб'єктами господарювання схожих дій (бездіяльності) на ринку товару у разі, якщо аналіз ситуації на ринку товару спростовує наявність об'єктивних причин для вчинення таких дій (бездіяльності).</p> <p>.....</p> <p>5. Угоди в будь-якій формі та рішення об'єднань у будь-якій формі, які є антиконтурентними узгодженими діями, на які</p>

<p>ВІДСУТНІ</p>	<p>поширюється заборона, встановлена частиною четвертою цієї статті, є нікчемним в частині, в якій вони призводять або можуть призвести до недопущення, усунення або обмеження конкуренції.</p> <p>6. Правочин, стороною якого є учасник антиконкурентних узгоджених дій, на який поширюється заборона, встановлена частиною четвертою цієї статті, може бути визнаний судом недійсним повністю або частково за позовом сторони правочину, інтереси якої були порушені, якщо умови такого правочину визначені внаслідок таких антиконкурентних узгоджених дій.</p> <p>7. У разі визнання недійсними правочинів, на підставах, встановлених частиною шостою цієї статті, сторона, яка є учасником антиконкурентних узгоджених дій, зобов'язана повернути іншій стороні все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення, зокрема тоді, коли одержане полягає в отриманні прав на користування, управління майном, прав на провадження певних видів діяльності, спеціальних дозволів на користування надрами, ліцензій на користування радіочастотним спектром, інших прав, виконаній роботі, наданій послугі, - відшкодувати вартість того, що одержано, за цінами, які існують на момент відшкодування. Одержане на виконання такого правочину другою стороною не повертається та не відшкодовується.</p> <p>8. Узгоджені дії між конкурентами, передбачені пунктами 1 - 4 частини другої цієї статті, є антиконкурентними узгодженими діями за своїм предметом, які не потребують доведення негативних наслідків їх вчинення для конкуренції.</p>
<p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>Стаття 7¹. Узгоджені дії з неістотним впливом на конкуренцію.</p> <p>1. Положення частини четвертої статті 6 цього Закону не поширюються на узгоджені дії суб'єктів господарювання, які не мають істотного впливу на конкуренцію на будь-якому товарному ринку.</p> <p>2. Положення частини першої цієї статті не поширюються на узгоджені дії, які є антиконкурентними за своїм предметом.</p> <p>3. Умови, за яких вплив узгоджених дій суб'єктів господарювання на конкуренцію не вважається істотним, визначаються нормативно-правовим актом Антимонопольного комітету України.</p>

<p>Стаття 8. Узгоджені дії стосовно постачання та використання товарів</p> <p>1. Положення статті 6 цього Закону не застосовуються до узгоджених дій щодо постачання чи використання товарів, якщо учасник узгоджених дій стосовно іншого учасника узгоджених дій встановлює обмеження на:</p> <ul style="list-style-type: none"> використання поставлених ним товарів чи товарів інших постачальників; придбання в інших суб'єктів господарювання або продаж іншим суб'єктам господарювання чи споживачам інших товарів; придбання товарів, які за своєю природою або згідно з торговими та іншими чесними звичаями у підприємницькій діяльності не належать до предмета угоди; формування цін або інших умов договору про продаж поставленого товару іншим суб'єктам господарювання чи споживачам. <p>2. До узгоджених дій, передбачених частиною першою цієї статті, застосовуються положення статті 6 цього Закону, якщо такі узгоджені дії:</p> <ul style="list-style-type: none"> призводять до суттєвого обмеження конкуренції на всьому ринку чи в значній його частині, у тому числі монополізації відповідних ринків; обмежують доступ на ринок інших суб'єктів господарювання; призводять до економічно необґрунтованого підвищення цін або дефіциту товарів. 	<p>ВИКЛЮЧИТИ</p>
<p>Стаття 9. Узгоджені дії стосовно прав інтелектуальної власності</p> <p>1. Положення статті 6 цього Закону не застосовуються до угод про передачу прав інтелектуальної власності або про використання об'єкта права інтелектуальної власності в тій частині, в якій вони обмежують у здійсненні господарської діяльності сторону угоди, якій передається право, якщо ці обмеження не виходять за межі законних прав суб'єкта права інтелектуальної власності.</p> <p>2. Вважається, що не виходять за межі прав, зазначених у частині першій цієї статті, обмеження стосовно обсягу прав, які передаються, строку та території дії дозволу на використання об'єкта права інтелектуальної</p>	<p>ВИКЛЮЧИТИ</p>

<p>власності, а також виду діяльності, сфери використання, мінімального обсягу виробництва.</p>	
<p>Стаття 10. Узгоджені дії, які можуть бути дозволені</p> <p>1. Узгоджені дії, передбачені статтею 6 цього Закону, можуть бути дозволені відповідними органами Антимонопольного комітету України, якщо їх учасники доведуть, що ці дії сприяють:</p> <ul style="list-style-type: none"> вдосконаленню виробництва, придбанню або реалізації товару; техніко-технологічному, економічному розвитку; розвитку малих або середніх підприємств; оптимізації експорту чи імпорту товарів; розробленню та застосуванню уніфікованих технічних умов або стандартів на товари; раціоналізації виробництва. <p>2. Узгоджені дії, передбачені в частині першій цієї статті, не можуть бути дозволені органами Антимонопольного комітету України, якщо конкуренція суттєво обмежується на всьому ринку чи в значній його частині.</p> <p>3. Кабінет Міністрів України може дозволити узгоджені дії, на які Антимонопольним комітетом України не було надано дозволу відповідно до частини другої цієї статті, якщо учасники узгоджених дій доведуть, що позитивний ефект для суспільних інтересів переважає негативні наслідки обмеження конкуренції.</p> <p>4. Дозвіл згідно з частиною третьою цієї статті не може бути наданий, якщо:</p> <ul style="list-style-type: none"> учасники узгоджених дій застосовують обмеження, які не є необхідними для реалізації узгоджених дій; обмеження конкуренції становить загрозу системі ринкової економіки. <p>5. Вчинення узгоджених дій, передбачених цією статтею, забороняється до отримання дозволу органів Антимонопольного комітету України або Кабінету Міністрів України.</p>	<p>Стаття 10. Дозволені узгоджені дії</p> <p>1. На узгоджені дії суб'єктів господарювання не поширюються положення частини четвертої статті 6 Закону, якщо такі дії:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) сприяють вдосконаленню виробництва чи розповсюдженню товарів (робіт, послуг) або технічному чи економічному прогресу; 2) забезпечують отримання споживачами справедливої частини позитивного ефекту (отриманої вигоди) від таких узгоджених дій; 3) не накладають на суб'єктів господарювання обмежень, які не є необхідними для досягнення цілей, зазначених у пункті 1 цієї частини; 4) не надають таким суб'єктам господарювання можливості обмежувати конкуренцію на ринку товару (товарному ринку). <p>2. Узгоджені дії, передбачені в частині першій цієї статті, є дозволеними.</p> <p>3. Під час розгляду питань про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених статтею 6 цього Закону, тягар доведення того, що умови частини першої цієї статті дотримано, несе відповідний суб'єкт господарювання.</p>

<p>Стаття 11. Типові вимоги до узгоджених дій</p> <p>1. Антимонопольний комітет України може визначати типові вимоги до узгоджених дій, передбачених у статтях 7, 8, 9 і 10 цього Закону.</p> <p>2. Узгоджені дії, що відповідають типовим вимогам до певних видів узгоджених дій, встановлених Антимонопольним комітетом України, дозволяються і не потребують дозволу органів Антимонопольного комітету України відповідно до частини першої статті 10 цього Закону, якщо про це прямо вказано в рішенні Антимонопольного комітету України про встановлення типових вимог.</p>	<p>Стаття 11. Вимоги до категорій дозволених узгоджених дій</p> <p>1. Антимонопольний комітет України може визначати типові вимоги до категорій узгоджених дій суб'єктів господарювання, на які не поширюється заборона, передбачена частиною четвертою статті 6 цього Закону.</p> <p>2. Типові вимоги передбачені частиною першою цієї статті можуть передбачати припинення їхньої дії після закінчення визначеного Антимонопольним комітетом України строку.</p> <p>3. Антимонопольний комітет України може з власної ініціативи або у зв'язку з розглядом заяви, справи про порушення не застосовувати типові вимоги, передбачені частиною першою цієї статті, або їх окремі положення до узгоджених дій суб'єктів господарювання у разі встановлення невідповідності таких узгоджених дій вимогам частини першої статті 10 цього Закону.</p>
<p>Стаття 12. Монопольне (домінуюче) становище суб'єкта господарювання</p> <p>.....</p> <p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>Стаття 12. Монопольне (домінуюче) становище суб'єкта господарювання</p> <p>.....</p> <p>6. Методика визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання на ринку затверджується Антимонопольним комітетом України та може встановлювати особливості визначення монопольного (домінуючого) становища на певних товарних ринках.</p>
<p>Стаття 13. Зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку</p> <p>1. Зловживанням монопольним (домінуючим) становищем на ринку є дії чи бездіяльність суб'єкта господарювання, який займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, що призвели або можуть призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції, або <i>ущемлення інтересів</i></p>	<p>Стаття 13. Зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку</p> <p>1. Зловживанням монопольним (домінуючим) становищем на ринку є дії чи бездіяльність суб'єкта господарювання, який займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, що призвели або можуть призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції, або ущемлення</p>

інших суб'єктів господарювання чи споживачів, які були б неможливими за умов існування значної конкуренції на ринку.

2. Зловживанням монопольним (домінуючим) становищем на ринку, зокрема, визнається:

.....

2) застосування різних цін чи різних інших умов до рівнозначних угод з суб'єктами господарювання, продавцями чи покупцями без об'єктивно виправданих на те причин;

3) обумовлення укладання угод прийняттям суб'єктом господарювання додаткових зобов'язань, які за своєю природою або згідно з торговими та іншими чесними звичаями у підприємницькій діяльності не стосуються предмета договору;

4) обмеження виробництва, ринків або технічного розвитку, що завдало чи може завдати шкоди *іншим суб'єктам господарювання, покупцям, продавцям;*

5) *часткова або повна відмова від придбання або реалізації товару за відсутності альтернативних джерел реалізації чи придбання;*

~~6) суттєве обмеження конкурентоспроможності інших суб'єктів господарювання на ринку без об'єктивно виправданих на те причин;~~

7) *створення перешкод доступу на ринок (виходу з ринку) чи усунення з ринку продавців, покупців, інших суб'єктів господарювання.*

.....

ВІДСУТНІ

інтересів постачальників чи покупців, у тому числі споживачів, які були б неможливими за умов існування значної конкуренції на ринку.

2. Зловживанням монопольним (домінуючим) становищем на ринку, зокрема, визнається:

.....

2) застосування різних цін чи різних інших умов до рівнозначних угод з суб'єктами господарювання, продавцями чи покупцями без об'єктивно виправданих на те причин, **що створює для них не вигідні умови конкуренції;**

3) обумовлення укладання угод прийняттям суб'єктом господарювання додаткових зобов'язань, які за своєю природою або згідно з торговими та іншими чесними звичаями у підприємницькій діяльності не стосуються предмета договору;

4) обмеження виробництва, ринків або технічного розвитку, що завдало чи може завдати шкоди **інтересам споживачів;**

5) **часткова або повна відмова постачати товари за звичайну винагороду та/або на звичайних умовах, в тому числі відмова у доступі до інформації, мереж або інших об'єктів інфраструктури, якщо постачання або надання такого доступу є об'єктивно необхідним для здійснення господарської діяльності, і якщо така відмова призводить або може призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції на товарному ринку без об'єктивно виправданих на це причин;**

ВИКЛЮЧИТИ

б) дії, які створюють перешкоди доступу на ринок (виходу з ринку) чи усувають або можуть усунути з ринку продавців, покупців, інших суб'єктів господарювання, крім таких перешкод (усунення), що є результатом конкуренції.

.....

	<p>4. Правочин, укладений суб'єктом господарювання, який займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, може бути визнаний судом недійсним за позовом сторони правочину, інтереси якої були порушені, якщо умови такого правочину були визначені в результаті зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку.</p> <p>5. У разі визнання недійсним правочину, на підставі, встановленій частиною четвертою цієї статті, сторона, яка є суб'єктом господарювання, який займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, зобов'язана повернути другій стороні все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення, зокрема тоді, коли одержане полягає у правах на користування, управління майном, інших прав, виконаній роботі, наданій послугі, - відшкодувати вартість того, що одержано, за цінами, які існують на момент відшкодування. Одержане на виконання такого правочину другою стороною не повертається та не відшкодовується.</p>
<p>Стаття 14. Висновки щодо кваліфікації дій</p> <p>З метою запобігання порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, підвищення передбачуваності його застосування Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України може надавати суб'єктам господарювання на підставі наданої ними інформації висновки у формі рекомендаційних роз'яснень щодо <i>відповідності дії</i> цих суб'єктів господарювання положенням статей 6, 10, 13 цього Закону та статті 15⁻¹ Закону України "Про захист від недобросовісної конкуренції".</p> <p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>Стаття 14. Висновки щодо кваліфікації дій</p> <p>З метою запобігання порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, підвищення передбачуваності його застосування Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України може надавати суб'єктам господарювання на підставі наданої ними інформації висновки у формі рекомендаційних роз'яснень щодо відповідності дій (бездіяльності) цих суб'єктів господарювання положенням статей 6, 10, 13 цього Закону та статті 15⁻¹ Закону України "Про захист від недобросовісної конкуренції".</p> <p>Стосовно відповідності кожної окремої дії (бездіяльності) положенням окремої норми законодавства про захист економічної конкуренції подається окрема заява.</p>
<p>Стаття 18. Обмежувальна діяльність суб'єктів господарювання, об'єднань</p> <p>1. Суб'єктам господарювання, об'єднанням забороняється схилити інших суб'єктів господарювання до вчинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції <i>чи сприяти вчиненню таких порушень</i>.</p>	<p>Стаття 18. Обмежувальна діяльність суб'єктів господарювання, об'єднань</p> <p>1. Суб'єктам господарювання, об'єднанням забороняється схилити інших суб'єктів господарювання до вчинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції або сприяти їх вчиненню.</p>

<p>2. Суб'єктам господарювання, об'єднанням забороняється примушувати інших суб'єктів господарювання:</p> <p>до антиконкурентних узгоджених дій, визначених статтею 6 цього Закону;</p> <p>до узгоджених дій, визначених статтями 7, 8, 9 та 10 цього Закону;</p> <p>до участі у концентрації суб'єктів господарювання, визначеної статтею 22 цього Закону.</p>	<p>2. Суб'єктам господарювання, об'єднанням забороняється примушувати інших суб'єктів господарювання:</p> <p>до антиконкурентних узгоджених дій, визначених статтею 6 цього Закону;</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p>
<p>Стаття 19. <i>Неправомірне використання суб'єктом господарювання ринкового становища</i></p> <p>1. <i>Суб'єктам господарювання, які отримали дозвіл відповідних органів Антимонопольного комітету України на узгоджені дії відповідно до частини першої статті 10 цього Закону, суб'єктам господарювання, узгоджені дії яких дозволені згідно із статтями 7, 8 і 9 цього Закону, забороняється встановлювати щодо господарської діяльності суб'єктів господарювання обмеження, які, як правило, не застосовуються до інших суб'єктів господарювання, або застосовувати без об'єктивно виправданих причин різний підхід до різних суб'єктів господарювання.</i></p> <p>2. <i>Суб'єктам господарювання, які відповідно до частини третьої статті 10 цього Закону отримали дозвіл Кабінету Міністрів України на узгоджені дії незалежно від наявності в них монопольного становища, забороняється вчиняти дії, що вважаються зловживанням монопольним (домінуючим) становищем на ринку, відповідно до статті 13 цього Закону.</i></p> <p>3. <i>Суб'єктам господарювання, зазначеним у частині першій цієї статті, забороняється схилити інших суб'єктів господарювання до надання будь-яким суб'єктам господарювання без об'єктивних причин переважних умов у господарській діяльності.</i></p>	<p>Стаття 19. Більш вигідна переговорна позиція суб'єкта господарювання</p> <p>1. Суб'єкт господарювання має більш вигідну переговорну позицію по відношенню до іншого суб'єкта господарювання (покупця, продавця), якщо такий суб'єкт господарювання є залежним від нього.</p> <p>Більш вигідна переговорна позиція існує незалежно від наявності чи відсутності у суб'єкта господарювання монопольного (домінуючого) становища.</p> <p>2. Суб'єкт господарювання (покупець, продавець) є залежним від іншого суб'єкта господарювання, якщо перехід до іншого покупця (продавця) призводить або може призвести до значних збитків залежного суб'єкта господарювання.</p> <p>3. Суб'єкт господарювання є таким, від якого залежить інший суб'єкт господарювання, зокрема, якщо:</p> <p>1) розмір сукупної вартості активів та/або сукупний обсяг реалізації товарів такого суб'єкта господарювання перевищує в чотири та більше разів аналогічні показники залежного суб'єкта господарювання; або</p> <p>2) розмір частки на відповідному товарному ринку такого суб'єкта господарювання перевищує в чотири та більше разів розмір частки на тому ж товарному ринку залежного суб'єкта господарювання; або</p> <p>3) у залежного суб'єкта господарювання відсутні технології та/або можливості доступу на ринки, до каналів розподілу та закупівлі</p>

4. Положення частин першої та третьої цієї статті застосовуються також до суб'єктів господарювання, якщо від них через відсутність альтернативних джерел отримання чи постачання певного виду товарів залежать малі або середні підприємці. Продавець певного виду товарів вважається таким, що залежить від покупця, якщо цей покупець отримує від такого продавця, крім традиційних торговельних знижок чи винагород в іншій формі, особливу винагороду, яку не отримують інші подібні покупці.

та/або інші необхідні умови ведення господарської діяльності, наявні у суб'єкта господарювання, від якого він залежить.

4. Залежність виникає у зв'язку з реалізацією сільськогосподарської та харчової продукції:

1) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро;

2) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, але не перевищує 10 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро;

3) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, але не перевищує 50 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 50 мільйонам євро;

4) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 50 мільйонам євро, але не перевищує 150 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 150 мільйонам євро;

5) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 150 мільйонам євро, але не перевищує 350 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 350 мільйонам євро.

5. Суб'єкт господарювання не вважається таким, від якого залежить інший суб'єкт господарювання, зокрема, якщо:

1) відповідні договірні відносини тривають менше трьох років поспіль; або

2) обсяг товарообороту між відповідними суб'єктами господарювання складає менше 30 відсотків від сукупної вартості активів чи сукупного обсягу реалізації товарів, у тому числі за кордоном, з урахуванням відносин контролю, суб'єкта господарювання, залежність якого визначається, за останній фінансовий рік, що передує року, в якому почалися дії (бездіяльність), що мають ознаки зловживання більш вигідною переговорною позицією.

Положення абзаців другого та третього цієї частини не застосовуються у випадку коли залежний суб'єкт господарювання незалежно від наявності договірних відносин з суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію здійснив документально підтвержені інвестиції в капітальне обладнання, людські ресурси, знаки для товарів і послуг, рекламу, будь-які інші форми просування продукту на ринку та технології для встановлення чи підтримки відносин з суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію, розмір яких дорівнює або перевищує 30 відсотків від сукупної вартості активів чи сукупного обсягу реалізації товарів, у тому числі за кордоном, з урахуванням відносин контролю, залежного суб'єкта господарювання за останній фінансовий рік, що передує року, в якому відбулися дії або бездіяльність.

Положення цієї частини не застосовуються до відносин, що виникають у зв'язку з реалізацією сільськогосподарської та харчової продукції.

6. Для цілей розрахунку показників, зазначених у частинах третій-п'ятій цієї статті:

1) еквіваленти сум в євро у національній валюті України визначаються за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв в останній день фінансового року;

	<p>2) розмір сукупної вартості активів та/або сукупного обсягу реалізації товарів визначається з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, за останній фінансовий рік, що передує року, в якому почалися дії (бездіяльність), що мають ознаки зловживання більш вигідною переговорною позицією;</p> <p>3) сукупний обсяг реалізації товарів визначається, як сума доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання за вирахуванням суми податку на додану вартість, акцизного податку, інших податків та зборів, базою для оподаткування яких є показники за останній фінансовий рік, що передує року, в якому почалися дії (бездіяльність), що мають ознаки зловживання більш вигідною переговорною позицією.</p> <p>Для цілей частини четвертої цієї статті береться до уваги лише сукупний обсяг реалізації сільськогосподарської та харчової продукції.</p>
<p>Стаття 20. Дискримінація конкурентів суб'єктами господарювання</p> <p><i>Суб'єктам господарювання, що мають значно більший ринковий вплив порівняно з малими або середніми підприємцями, які є їх конкурентами, забороняється створення перешкод у господарській діяльності малим або середнім підприємцям, зокрема вчинення дій, заборонених згідно з частинами першою та третьою статті 19 цього Закону.</i></p>	<p>Стаття 20. Зловживання більш вигідною переговорною позицією</p> <p>1. Зловживанням більш вигідною переговорною позицією є дія чи бездіяльність суб'єкта господарювання, яка полягає у встановленні для залежного суб'єкта господарювання умов, на які такий суб'єкт господарювання не погодився б за відсутності залежності від суб'єкта господарювання, що висуває відповідні умови.</p> <p>2. Зловживанням більш вигідною переговорною позицією, зокрема, визнається:</p> <p>1) створення для залежного суб'єкта господарювання умов, які ставлять його в невикладне становище порівняно з конкурентами без об'єктивно виправданих причин, в тому числі, шляхом встановлення для залежного суб'єкта господарювання цін або умов продажу товарів, обмеження доступу до інновацій, існуючих чи потенційних покупців, продавців залежного суб'єкта господарювання тощо;</p> <p>2) схилення чи примушення залежного суб'єкта господарювання до прийняття додаткових зобов'язань, витрат або ризиків, які за своєю природою та згідно з торговими й іншими чесними звичаями у підприємницькій діяльності не стосуються предмета договору;</p>

3) спонукання суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію, залежного суб'єкта господарювання до надання окремим покупцям, продавцям пільг, преференцій, особливих цін чи умов придбання або реалізації товарів;

4) примушення чи спонукання суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію залежного суб'єкта господарювання до надання знижок та/або бонусів, підвищення цін, змін щодо умов надання послуг гарантійного чи іншого обслуговування товарів, зокрема, після їх продажу, якщо такі дії відбуваються після поставки товару (робіт, послуг);

5) примушення залежного суб'єкта господарювання до сплати додаткових коштів, оплати додаткових витрат, надання додаткових послуг, зокрема, витрат на переміщення товару до іншого продавця чи покупця або на заходи з просування товару на ринку.

6) зобов'язання постачальника оплачувати псування або втрату продукції, що сталося у приміщеннях, які належать покупцеві або знаходяться в його користуванні, окрім випадків коли таке псування або втрата продукції сталися з вини постачальника;

7) зобов'язання постачальника відшкодувати кошти, витрачені на розгляд скарг клієнтів покупця, незважаючи на відсутність вини зі сторони постачальника;

8) повернення отриманої від постачальника продукції цьому постачальнику з покладенням на нього витрат, пов'язаних із таким поверненням;

9) скасування замовлення на швидкопсувну продукцію, відмова від отримання такої продукції, що призводить або може призвести до втрат постачальника;

10) зміна в односторонньому порядку положень договору, які стосуються способу, місця, строків чи обсягу постачання продукції або надання послуг, стандартів якості, умов оплати чи ціни;

11) затримка строку оплати або зменшення розміру погодженого платежу суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію;

12) встановлення граничних строків розрахунків, що перевищують:

30 днів для швидкокопсувних та 60 днів для інших продуктів харчування та сільськогосподарської продукції, незалежно від наявності або відсутності договору чи інших обставин;

30 днів у разі відсутності договору, 60 днів у разі наявності договору, а також більше 60 днів за умови, що це не призводить до збитків постачальника;

13) призупинення в односторонньому порядку строків розрахунків, якщо це призводить до перевищення граничних строків розрахунків, зазначених у пункті 12 цієї частини.

3. Зловживання суб'єктом господарювання більш вигідною переговорною позицією з залежним суб'єктом господарювання забороняється та тягне за собою відповідальність згідно з законом.

4. Не вважаються зловживанням більш вигідною переговорною позицією дії (бездіяльність), передбачені частинами першою та другою цієї статті, якщо:

1) судовий спір між суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію, та залежним суб'єктом господарювання, предметом якого є виконання зобов'язань або визнання правочину недійсним знаходиться на розгляді господарського суду до вступу рішення суду в силу, або

2) сторони чітко і зрозуміло, за відсутності заздалегідь невиконаних умов погодили в договорі наступне:

покупець повертає нереалізовану продукцію без здійснення оплати за неї;

покупець стягує з постачальника плату за зберігання, демонстрацію, чи надання можливостей продажу продукції;

покупець вимагає від постачальника повністю або частково оплатити будь-які знижки на продукцію, що продається покупцем в рамках акції;

	<p>покупець вимагає від постачальника оплатити рекламу покупцем продукції;</p> <p>покупець вимагає від постачальника оплатити маркетинг покупцем продукції;</p> <p>покупець стягує з постачальника плату за персонал для облаштування приміщень, які використовуються для продажу продукції постачальника.</p>
<p>Стаття 21. Обмежувальна діяльність об'єднань</p> <p><i>1. Не допускається обмежувальна діяльність об'єднань шляхом відмови суб'єктові господарювання у прийнятті до такого об'єднання, яка ставить його у невідгідне становище в конкуренції, якщо така відмова є необґрунтованою і не виправданою.</i></p> <p>2. Частина перша цієї статті застосовується до об'єднань, якщо стосовно них виконуються такі умови:</p> <p>об'єднання може об'єднати всіх учасників певного ринку чи території;</p> <p>об'єднання створюється чи діє для досягнення цілей, що не передбачають отримання прибутку;</p> <p>створення та діяльність об'єднання не призводить до економічної концентрації та антиконкурентних узгоджених дій згідно з цим Законом.</p>	<p>Стаття 21. Обмежувальна діяльність об'єднань</p> <p>Не допускається обмежувальна діяльність об'єднань, до складу яких входять учасники, які сукупно мають можливість суттєво впливати на умови конкуренції на певному товарному ринку, шляхом відмови у прийнятті суб'єкта господарювання до об'єднання, якщо така відмова є необґрунтованою та не виправданою і завдає або може завдати шкоди конкуренції.</p>
<p>Стаття 23. Учасники концентрації суб'єктів господарювання</p> <p>Учасниками концентрації визнаються:</p> <p>.....</p> <p>суб'єкти господарювання, які набувають або мають намір набути контроль над об'єктами приватизації, <i>та об'єктами приватизації або органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, які здійснюють управління суб'єктами господарювання</i>, активи (майно), частки (акції, паї) яких є об'єктом приватизації у процесі приватизації об'єктів державної та комунальної власності;</p>	<p>Стаття 23. Учасники концентрації суб'єктів господарювання</p> <p>Учасниками концентрації визнаються:</p> <p>.....</p> <p>суб'єкти господарювання, які набувають або мають намір набути контроль над об'єктами приватизації, та суб'єктами господарювання, які є об'єктами приватизації, або суб'єктами господарювання, активи (майно), частки (акції, паї) яких є об'єктом приватизації у процесі приватизації об'єктів державної та комунальної власності;</p>

Стаття 24. Випадки, в яких необхідне одержання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання

1. Концентрація може бути здійснена лише за умови попереднього одержання дозволу Антимонопольного комітету України чи адміністративної колегії Антимонопольного комітету України в усіх випадках, передбачених частиною другою статті 22 цього Закону, якщо:

1) сукупні вартісні показники усіх учасників концентрації, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищують суму, еквівалентну 30 мільйонам євро, і при цьому вартісні показники в Україні не менш як у двох учасників концентрації, з урахуванням відносин контролю, перевищують суму, еквівалентну 4 мільйонам євро, у кожного; або

2) вартісні показники в Україні хоча б одного учасника концентрації, з урахуванням відносин контролю, перевищують суму, еквівалентну 8 мільйонам євро, і при цьому обсяг реалізації товарів хоча б одного іншого учасника концентрації, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 150 мільйонам євро.

ВІДСУТНЯ

2. Для цілей розрахунку показників, зазначених у частині першій цієї статті:

вартісними показниками учасника концентрації є більша з таких сум: сукупна вартість активів станом на останній день останнього фінансового року або сукупний обсяг реалізації товарів суб'єкта господарювання за останній фінансовий рік;

Стаття 24. Випадки, в яких необхідне одержання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання

1. Концентрація може бути здійснена лише за умови попереднього одержання дозволу Антимонопольного комітету України чи адміністративної колегії Антимонопольного комітету України в усіх випадках, передбачених частиною другою статті 22 цього Закону, якщо:

1) сукупні вартісні показники усіх учасників концентрації, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищують суму, еквівалентну 30 мільйонам євро, і при цьому вартісні показники в Україні не менш як у двох учасників концентрації, з урахуванням відносин контролю, перевищують суму, еквівалентну 4 мільйонам євро, у кожного; або

2) вартісні показники в Україні хоча б одного учасника концентрації, з урахуванням відносин контролю, перевищують суму, еквівалентну 8 мільйонам євро, і при цьому обсяг реалізації товарів хоча б одного іншого учасника концентрації, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 150 мільйонам євро; або

3) вартість активів суб'єкта господарювання, пакет акцій (часток) або єдиний майновий комплекс якого є об'єктом приватизації, з урахуванням відносин контролю, за останній фінансовий рік, або обсяг реалізації товарів в Україні суб'єкта господарювання, пакет акцій (часток) або єдиний майновий комплекс якого є об'єктом приватизації, з урахуванням відносин контролю, за останній фінансовий рік, або ціна продажу об'єкта приватизації перевищує суму, еквівалентну 4 мільйонам євро, визначену за офіційним валютним курсом, установленим Національним банком України, що діяв в останній день фінансового року.

2. Для цілей розрахунку показників, зазначених у частині першій цієї статті:

вартісними показниками учасника концентрації є більша з таких сум: сукупна вартість активів станом на останній день останнього фінансового року або сукупний обсяг реалізації товарів суб'єкта господарювання за останній фінансовий рік;

<p>еквіваленти сум в євро у національній валюті України визначаються за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв в останній день фінансового року.</p> <p>При розрахунку обсягів реалізації товарів учасників концентрації використовується сума доходу (<i>виручки</i>) від реалізації продукції (<i>товарів, робіт, послуг</i>) за вирахуванням суми податку на додану вартість, акцизного податку, інших податків та зборів, базою для оподаткування в яких є оборот, за останній фінансовий звітний рік, що передував поданню заяви.</p> <p>.....</p> <p>4. Для цілей розрахунку вартісних показників учасників концентрації сукупність правочинів, передбачених пунктом 2 частини другої статті 22 цього Закону, вчинених протягом двох років між одними і тими самими суб'єктами господарювання, що впливають або можуть вплинути на умови обороту товарів на одному і тому самому ринку та суміжних з ним ринках, вважаються однією концентрацією суб'єктів господарювання на дату вчинення останнього правочину.</p> <p>.....</p> <p>7. Концентрація, яка потребує дозволу відповідно до частини першої цієї статті, забороняється до надання дозволу на її здійснення. До надання такого дозволу учасники концентрації зобов'язані утримуватися від дій, які можуть призвести до обмеження конкуренції та неможливості відновлення початкового стану.</p> <p>ВІДСУТНІЙ</p> <p>.....</p> <p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>еквіваленти сум в євро у національній валюті України визначаються за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв в останній день фінансового року.</p> <p>При розрахунку обсягів реалізації товарів учасників концентрації використовується сума доходу від здійснення господарської діяльності за вирахуванням суми податку на додану вартість, акцизного податку, інших податків та зборів, базою для оподаткування в яких є оборот, за останній фінансовий звітний рік, що передував поданню заяви.</p> <p>.....</p> <p>4. Для цілей розрахунку вартісних показників учасників концентрації сукупність правочинів, передбачених пунктом 2 частини другої статті 22 цього Закону, вчинених протягом двох років між одними і тими самими суб'єктами господарювання, що впливають або можуть вплинути на умови обороту товарів на одному і тому самому ринку та висхідних і низхідних ринках, вважаються однією концентрацією суб'єктів господарювання на дату вчинення останнього правочину.</p> <p>.....</p> <p>7. Концентрація, яка потребує дозволу відповідно до частини першої цієї статті, забороняється до надання дозволу на її здійснення. До надання такого дозволу учасники концентрації зобов'язані утримуватися від дій, які можуть призвести до обмеження конкуренції та неможливості відновлення початкового стану.</p> <p>Відповідальність за недотримання заборони, встановленої в абзаці першому цієї частини, у випадках концентрації, передбаченої пунктом 2 частини другої статті 22, несе суб'єкт господарювання, який набуває контроль.</p> <p>.....</p> <p>9. Правочин, який є концентрацією, учасником якої є суб'єкти господарювання, до яких на момент вчинення такого правочину застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України "Про санкції", є нікчемним.</p>
Розділ VI	Розділ VI

<p align="center">РОЗГЛЯД ЗАЯВ ТА СПРАВ ПРО НАДАННЯ ДОЗВОЛУ НА УЗГОДЖЕНІ ДІЇ, КОНЦЕНТРАЦІЮ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ</p>	<p align="center">РОЗГЛЯД ЗАЯВ ТА СПРАВ ПРО НАДАННЯ ДОЗВОЛУ НА КОНЦЕНТРАЦІЮ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ</p>
<p>Стаття 26. Подання заяви про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання</p> <p>1. Учасники узгоджених дій, учасники концентрації, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю у порядку, встановленому Антимонопольним комітетом України, звертаються:</p> <p>із заявою про надання дозволу на узгоджені дії до Антимонопольного комітету України чи його територіальних відділень;</p> <p>із заявою про надання дозволу на концентрацію - до Антимонопольного комітету України.</p> <p>Учасники узгоджених дій, концентрації, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю подають спільну заяву. Інформація з обмеженим доступом, необхідна для розгляду заяви, може подаватися до відповідних органів Антимонопольного комітету України цими особами окремо.</p> <p>Зазначені особи можуть визначити особу, яка представляє їх інтереси та подає заяву.</p> <p>Заява та додані до неї документи мають містити повну та достовірну інформацію.</p> <p>У разі подання недостовірної інформації заявники несуть відповідальність згідно із статтею 52 цього Закону.</p> <p>2. Заява вважається прийнятою до розгляду після спливу 15 днів з дня її надходження, якщо протягом цього часу державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова його територіального відділення не повернули заявнику заяву з повідомленням, що вона та інші документи не відповідають встановленим Антимонопольним комітетом</p>	<p>Стаття 26. Подання заяви про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання</p> <p>1. Учасники концентрації, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю у порядку, встановленому Антимонопольним комітетом України, звертаються:</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>із заявою про надання дозволу на концентрацію - до Антимонопольного комітету України.</p> <p>Учасники концентрації, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю подають спільну заяву. Інформація з обмеженим доступом, необхідна для розгляду заяви, може подаватися до відповідних органів Антимонопольного комітету України цими особами окремо.</p> <p>Зазначені особи можуть визначити особу, яка представляє їх інтереси та подає заяву.</p> <p>Заява та додані до неї документи мають містити повну та достовірну інформацію.</p> <p>У разі подання недостовірної інформації заявники несуть відповідальність згідно із статтею 52 цього Закону.</p> <p>2. Заява вважається прийнятою до розгляду після спливу 15 днів з дня її надходження, якщо протягом цього часу державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова його територіального відділення не повернули заявнику заяву з повідомленням, що вона та інші документи не відповідають встановленим Антимонопольним комітетом</p>

України вимогам і це перешкоджає розгляду заяви, та якщо концентрація, узгоджені дії не заборонені відповідно до Закону України "Про санкції".

.....

У разі ненадання заявниками відомостей про кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) суб'єктів господарювання - учасників концентрації Антимонопольний комітет України приймає рішення про відмову у розгляді заяви про надання дозволу на концентрацію, узгоджені дії суб'єктів господарювання.

.....

4. Якщо дозвіл на узгоджені дії було надано органами Антимонопольного комітету України на конкретно визначений строк, суб'єкти господарювання мають право звернутися до органів Антимонопольного комітету України із заявою про продовження дії дозволу. Така заява подається за три місяці до закінчення строку дії дозволу.

5. У разі, якщо узгоджені дії чи концентрація провадяться із застосуванням конкурсних процедур (торги, аукціони, конкурси, тендери тощо), заява може подаватися як до початку конкурсної процедури, так і після, але не пізніше тридцяти днів з дати оголошення переможця, якщо інше не передбачено законом.

6. Якщо суб'єкт господарювання вчиняє рівноцінні узгоджені дії з різними суб'єктами господарювання, заява може бути подана щодо однієї узгодженої дії за умови надання інформації щодо всіх інших учасників узгоджених дій у порядку, встановленому Антимонопольним комітетом України.

Стаття 27. Розгляд заяви про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання

1. Органи Антимонопольного комітету України розглядають заяву про надання дозволу на узгоджені дії протягом трьох місяців з дня прийняття її до розгляду відповідним органом Антимонопольного комітету України.

Заява про зміни в узгоджених діях, на які було отримано дозвіл органу Антимонопольного комітету України, що не змінюють кола учасників і не

України вимогам і це перешкоджає розгляду заяви, та якщо концентрація не заборонені відповідно до Закону України "Про санкції".

.....

У разі ненадання заявниками відомостей про кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) суб'єктів господарювання - учасників концентрації Антимонопольний комітет України приймає рішення про відмову у розгляді заяви про надання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання.

.....

ВИКЛЮЧИТИ

Стаття 27. Розгляд заяви про надання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання

~~поширюються на інші товарні ринки, розглядається органами Антимонопольного комітету України протягом тридцяти днів.~~

Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України розглядають заяву про надання дозволу на концентрацію протягом тридцяти днів з дня прийняття її до розгляду відповідним органом Антимонопольного комітету України.

Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України розглядає заяву за спрощеною процедурою протягом 25 днів з дня її надходження у разі, якщо:

лише один учасник концентрації здійснює діяльність на території України, або

сукупна частка учасників концентрації на товарному ринку, на якому здійснюється концентрація, не перевищує 15 відсотків і при цьому частки або сукупні частки учасників концентрації не перевищують 20 відсотків на *товарних ринках вищого або нижчого рівня, ніж ринок, на якому здійснюється концентрація.*

Державний уповноважений Антимонопольного комітету України може прийняти рішення про розгляд заяви за процедурою, передбаченою абзацом третім цієї частини, якщо обставини, передбачені абзацами п'ятим - сьомим цієї частини, або інші обставини, що можуть вплинути на прийняття рішення відповідно до частини першої статті 25 цього Закону, потребують додаткового вивчення.

2. Заява залишається без розгляду у разі надходження від заявника клопотання про відкликання заяви *та якщо узгоджені дії, концентрація заборонені* відповідно до Закону України "Про санкції", про що приймається розпорядження відповідного органу Антимонопольного комітету України.

3. Залишення заяви без розгляду не позбавляє заявника права звернутися до Антимонопольного комітету України, його територіального відділення з повторною заявою.

~~4. Інформація стосовно заявлених узгоджених дій, а саме щодо: організаційно-правової форми учасників узгоджених дій, їх місцезнаходження та їх представництв, філій, а також виду та змісту узгоджених дій може бути опублікована в друкованих чи електронних медіа~~

1. Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України розглядають заяву про надання дозволу на концентрацію протягом тридцяти днів з дня прийняття її до розгляду відповідним органом Антимонопольного комітету України.

Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України розглядає заяву **на концентрацію** за спрощеною процедурою протягом 25 днів з дня її надходження у разі, якщо:

лише один учасник концентрації здійснює діяльність на території України, або

сукупна частка учасників концентрації на товарному ринку, на якому здійснюється концентрація, не перевищує 15 відсотків і при цьому частки або сукупні частки учасників концентрації не перевищують 20 відсотків **на висхідному або низхідному товарних ринках.**

Державний уповноважений Антимонопольного комітету України може прийняти рішення про розгляд заяви за процедурою, передбаченою абзацом **першим цієї частини, якщо обставини, передбачені абзацами третім і четвертим цієї частини,** або інші обставини, що можуть вплинути на прийняття рішення відповідно до частини першої статті 25 цього Закону, потребують додаткового вивчення.

2. Заява залишається без розгляду у разі надходження від заявника клопотання про відкликання заяви **та/або якщо концентрація заборонена** відповідно до Закону України «Про санкції», про що приймається розпорядження відповідного органу Антимонопольного комітету України.

3. Залишення заяви без розгляду не позбавляє заявника права звернутися до Антимонопольного комітету України, його територіального відділення з повторною заявою.

4. Інформація щодо заявленої концентрації, а саме: щодо організаційно-правової форми учасників концентрації, їх місцезнаходження та їх представництв, філій, а також виду та змісту концентрації може бути опублікована в друкованих чи електронних засобах масової інформації або оприлюднена Антимонопольним комітетом України в інший спосіб, якщо така інформація раніше була публічно оголошена або заявник не заперечує проти такої публікації.

~~або оприлюднена Антимонопольним комітетом України чи його територіальним відділенням в інший спосіб.~~

Крім того, може бути оприлюднена й інша інформація стосовно заявлених узгоджених дій, а також інформація щодо концентрації, якщо така інформація раніше була публічно оголошена або заявник не заперечує проти такої публікації.

Стаття 28. Прийняття рішень у заявах про надання дозволу на ~~узгоджені дії~~, концентрацію суб'єктів господарювання

1. Якщо протягом строку розгляду заяви, передбаченого частиною першою статті 27 цього Закону, органами Антимонопольного комітету України не виявлено підстав для заборони ~~узгоджених дій~~, концентрації та якщо ~~узгоджені дії~~, концентрація не ~~заборонені~~ відповідно до Закону України "Про санкції", органи Антимонопольного комітету України приймають рішення про надання дозволу на ~~узгоджені дії~~, концентрацію.

Рішення про надання дозволу на ~~узгоджені дії~~, концентрацію також вважається прийнятим, якщо протягом строку розгляду заяви, передбаченого частиною першою статті 27 цього Закону, органи Антимонопольного комітету України не розпочали розгляд справи про ~~узгоджені дії~~, концентрацію відповідно до частини першої статті 30 цього Закону, за умови що ~~узгоджені дії~~, концентрація не заборонені відповідно до Закону України "Про санкції".

2. Днем прийняття рішення про надання дозволу на ~~узгоджені дії~~, концентрацію, відповідно до частини першої цієї статті, вважається останній день строку розгляду заяви, передбаченого частиною першою статті 27 цього Закону.

ВІДСУТНЯ

Стаття 28. Прийняття рішень у заявах про надання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання

1. Якщо протягом строку розгляду заяви, передбаченого частиною першою статті 27 цього Закону, органами Антимонопольного комітету України не виявлено підстав для заборони концентрації та якщо концентрація не **заборонена** відповідно до Закону України "Про санкції", органи Антимонопольного комітету України приймають рішення про надання дозволу на концентрацію.

Рішення про надання дозволу на концентрацію також вважається прийнятим, якщо протягом строку розгляду заяви, передбаченого частиною першою статті 27 цього Закону, органи Антимонопольного комітету України не розпочали розгляд справи про концентрацію відповідно до частини першої статті 30 цього Закону, за умови що концентрація не заборонені відповідно до Закону України "Про санкції".

2. Днем прийняття рішення про надання дозволу на концентрацію, відповідно до частини першої цієї статті, вважається останній день строку розгляду заяви, передбаченого частиною першою статті 27 цього Закону.

3. У випадку, якщо стосовно заявленої концентрації, щодо якої не розпочато справу про концентрацію, розглядається справа про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене пунктом 12 статті 50 цього Закону, строк розгляду заяви продовжується до прийняття рішення у відповідній справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, а рішення у заяві про концентрацію та у справі про порушення приймаються разом.

<p>Стаття 29. Надання попередніх висновків стосовно узгоджених дій, концентрації суб'єктів господарювання</p> <p>1. <i>Органи Антимонопольного комітету України надають суб'єктам господарювання, органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю на підставі заяви про надання попередніх висновків та доданої до неї інформації попередні висновки стосовно узгоджених дій; Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України - щодо концентрації.</i></p> <p>Строк розгляду заяв про надання попередніх висновків стосовно узгоджених дій, концентрації становить один місяць.</p> <p>2. Попередні висновки відповідного органу Антимонопольного комітету України надаються у формі листа, в якому зазначається про:</p> <ul style="list-style-type: none"> можливість надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію; можливість відмови в наданні дозволу на узгоджені дії, концентрацію; необхідність чи відсутність необхідності одержання дозволу на узгоджені дії, концентрацію; недостатність інформації для будь-якого висновку. <p>3. Одержання попередніх висновків стосовно узгоджених дій, концентрації не звільняє учасників узгоджених дій, учасників концентрації, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю від необхідності звернутися до відповідних органів Антимонопольного комітету України із заявою про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію у випадках, передбачених <i>статтями 10 та 24</i> цього Закону.</p>	<p>Стаття 29. Надання попередніх висновків стосовно концентрації суб'єктів господарювання</p> <p>1. Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України надають суб'єктам господарювання, органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю на підставі заяви про надання попередніх висновків та доданої до неї інформації попередні висновки щодо концентрації.</p> <p>Строк розгляду заяв про надання попередніх висновків стосовно концентрації становить один місяць.</p> <p>2. Попередні висновки відповідного органу Антимонопольного комітету України надаються у формі листа, в якому зазначається про:</p> <ul style="list-style-type: none"> можливість надання дозволу на концентрацію; можливість заборони концентрації; необхідність чи відсутність необхідності одержання дозволу на концентрацію; недостатність інформації для будь-якого висновку. <p>3. Одержання попередніх висновків стосовно концентрації не звільняє учасників концентрації, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю від необхідності звернутися до відповідних органів Антимонопольного комітету України із заявою про надання дозволу на концентрацію у випадках, передбачених статтею 24 цього Закону.</p>
<p>Стаття 30. Розгляд справи про узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання</p> <p>1. У разі виявлення підстав для заборони узгоджених дій, концентрації відповідні органи Антимонопольного комітету України розпочинають розгляд справи про узгоджені дії чи концентрацію, про що приймається розпорядження та письмово повідомляється особа, яка подала заяву. Разом</p>	<p>Стаття 30. Розгляд справи про концентрацію суб'єктів господарювання</p> <p>1. У разі виявлення підстав для заборони концентрації відповідні органи Антимонопольного комітету України розпочинають розгляд справи про концентрацію, про що приймається розпорядження та письмово повідомляється особа, яка подала заяву. Разом із повідомленням про</p>

із повідомленням про початок розгляду справи надсилається перелік інформації, яку заявник повинен надати для прийняття органами Антимонопольного комітету України рішення у справі.

Інформація щодо прийняття розпорядження про початок розгляду справи про ~~узгоджені дії~~, концентрацію (назва та організаційно-правова форма учасників ~~узгоджених дій~~, концентрації, вид ~~узгоджених дій~~, концентрації) підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня прийняття такого розпорядження.

.....

3. Строк розгляду справи про ~~узгоджені дії~~ чи концентрацію не повинен перевищувати трьох місяців. Перебіг строку починається з дня подання заявником (заявниками) у повному обсязі інформації та отримання висновку експерта згідно з частинами першою та другою цієї статті. Якщо протягом строку розгляду справи органами Антимонопольного комітету України рішення не прийнято, вважається, що на ~~узгоджені дії~~ чи концентрацію надано дозвіл.

Днем прийняття рішення про надання дозволу на ~~узгоджені дії~~, концентрацію вважається останній день строку розгляду справи, передбачений абзацом першим цієї частини.

ВІДСУТНІЙ

.....

5. У розгляді *заяв, справ* можуть брати участь треті особи, якщо рішення органів Антимонопольного комітету України *може суттєво зачепити* їх права та інтереси, охоронювані цим Законом.

Питання про залучення до участі у розгляді справи третіх осіб вирішується органами Антимонопольного комітету України. Про залучення

початок розгляду справи надсилається перелік інформації, яку заявник повинен надати для прийняття органами Антимонопольного комітету України рішення у справі.

Інформація щодо прийняття розпорядження про початок розгляду справи про концентрацію (назва та організаційно-правова форма учасників концентрації, вид концентрації) підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня прийняття такого розпорядження.

.....

3. Строк розгляду справи про концентрацію не повинен перевищувати трьох місяців. Перебіг строку починається з дня подання заявником (заявниками) у повному обсязі інформації та отримання висновку експерта згідно з частинами першою та другою цієї статті. Якщо протягом строку розгляду справи органами Антимонопольного комітету України рішення не прийнято, вважається, що на концентрацію надано дозвіл.

Днем прийняття рішення про надання дозволу на концентрацію вважається останній день строку розгляду справи, передбачений абзацом першим цієї частини.

У випадку, якщо одночасно зі справою про концентрацію розглядається справа про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене пунктом 12 статті 50 цього Закону, стосовно тієї ж концентрації, строк розгляду справи про концентрацію продовжується до прийняття рішення у відповідній справі або закриття розгляду справи про концентрацію згідно частини першої статті 31 або частини першої статті 32 цього Закону. При цьому прийняття рішення у справі або закриття розгляду справи про концентрацію здійснюється не пізніше ніж через 30 днів після прийняття рішення у справі про порушення.

.....

5. У розгляді **справи про концентрацію** можуть брати участь треті особи, якщо рішення органів Антимонопольного комітету України **можуть**

<p>третьої особи органами Антимонопольного комітету України приймається розпорядження, про що повідомляються особи, які беруть участь у справі.</p> <p>6. На офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України оприлюднюється інформація про справи про узгоджені дії, концентрацію.</p>	<p>мати безпосередній та суттєвий вплив на їх права та інтереси, охоронювані цим Законом.</p> <p>Питання про залучення до участі у розгляді справи третіх осіб вирішується органами Антимонопольного комітету України. Про залучення третьої особи органами Антимонопольного комітету України приймається розпорядження, про що повідомляються особи, які беруть участь у справі.</p> <p>6. На офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України оприлюднюється інформація про справи про концентрацію.</p>
<p>Стаття 31. Рішення у справах про узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання</p> <p>1. За результатами розгляду справ про узгоджені дії, концентрацію приймається рішення:</p> <p>Антимонопольним комітетом України - про надання дозволу на узгоджені дії; заборону узгоджених дій; надання дозволу на концентрацію; погодження установчих документів господарських товариств, об'єднань чи змін до них; заборону концентрації;</p> <p>адміністративною колегією Антимонопольного комітету України - про надання дозволу на концентрацію; погодження установчих документів господарських товариств, об'єднань чи змін до них; надання дозволу на узгоджені дії, крім дозволів на підставі частини першої статті 10 цього Закону; заборону узгоджених дій;</p> <p>державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, відповідною адміністративною колегією територіального відділення Антимонопольного комітету України про надання дозволу на узгоджені дії, крім дозволів на підставі частини першої статті 10 цього Закону; заборону узгоджених дій.</p> <p>2. У разі встановлення підстав для заборони узгоджених дій, концентрації, органи Антимонопольного комітету України повідомляють їх учасників про зміст таких підстав та встановлюють тридцятиденний строк для надання учасниками узгоджених дій, концентрації пропозицій щодо зобов'язань, які готові взяти на себе учасники таких узгоджених дій, концентрації, що усувають відповідний негативний вплив узгоджених дій,</p>	<p>Стаття 31. Рішення у справах про концентрацію суб'єктів господарювання</p> <p>1. За результатами розгляду справ про концентрацію приймається рішення:</p> <p>Антимонопольним комітетом України - про надання дозволу на концентрацію, заборону концентрації;</p> <p>адміністративною колегією Антимонопольного комітету України - про надання дозволу на концентрацію;</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>2. У разі встановлення підстав для заборони концентрації, органи Антимонопольного комітету України повідомляють їх учасників про зміст таких підстав та встановлюють тридцятиденний строк для надання учасниками концентрації пропозицій щодо зобов'язань, які готові взяти на себе учасники концентрації, що усувають відповідний негативний вплив концентрації на конкуренцію та дозволяють органу Антимонопольного</p>

концентрації на конкуренцію та дозволяють органу Антимонопольного комітету України прийняти рішення про надання дозволу на ~~узгоджені дії~~, концентрацію. Цей строк може бути продовжений за клопотанням учасника ~~узгоджених дій~~, концентрації.

Після встановлення органами Антимонопольного комітету України підстав для заборони ~~узгоджених дій~~ або концентрації учасникам ~~узгоджених дій~~ або концентрації надається можливість ознайомитися з матеріалами справи. Під час ознайомлення з матеріалами справи особа, яка його здійснює, має право робити необхідні виписки та копії, у тому числі із застосуванням технічних засобів.

Зобов'язання, взяті на себе учасниками ~~узгоджених дій~~, концентрації, мають бути пропорційними обґрунтованим загрозам негативного впливу на конкуренцію, заявлених ~~узгоджених дій~~, концентрації, а вимоги щодо забезпечення контролю за виконанням учасниками ~~узгоджених дій~~, концентрації взятих на себе зобов'язань не повинні бути надмірними.

З метою узгодження необхідних зобов'язань та вимог, якими обумовлюватиметься рішення органу Антимонопольного комітету України про надання дозволу на ~~узгоджені дії~~, концентрацію, органи Антимонопольного комітету України та учасники ~~узгоджених дій~~, концентрації, проводять відповідні консультації.

~~Рішення про надання дозволу на узгоджені дії може бути надано на невизначений або конкретно визначений строк, який, як правило, не повинен перевищувати п'яти років.~~

3. ~~Узгоджені дії, концентрація мають бути здійснені~~ протягом року з дня прийняття рішення про надання дозволу на ~~узгоджені дії~~, концентрацію, якщо більший строк не визначено у рішенні. Якщо ~~узгоджені дії~~, концентрація у цей строк не ~~здійснені~~, учасники ~~узгоджених дій~~, концентрації мають подати нову заяву про отримання дозволу органів Антимонопольного комітету України на ~~узгоджені дії~~, концентрацію.

.....

6. Рішення, прийняте за результатом розгляду заяв, справ про ~~узгоджені дії~~ чи концентрацію, оприлюднюється на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня його прийняття. Рішення підлягає оприлюдненню в повному обсязі, крім

комітету України прийняти рішення про надання дозволу на концентрацію. Цей строк може бути продовжений за клопотанням учасника, концентрації.

Після встановлення органами Антимонопольного комітету України підстав для заборони концентрації учасникам концентрації надається можливість ознайомитися з матеріалами справи. Під час ознайомлення з матеріалами справи особа, яка його здійснює, має право робити необхідні виписки та копії, у тому числі із застосуванням технічних засобів.

Зобов'язання, взяті на себе учасниками концентрації, мають бути пропорційними обґрунтованим загрозам негативного впливу на конкуренцію, заявлених концентрації, а вимоги щодо забезпечення контролю за виконанням учасниками концентрації взятих на себе зобов'язань не повинні бути надмірними.

З метою узгодження необхідних зобов'язань та вимог, якими обумовлюватиметься рішення органу Антимонопольного комітету України про надання дозволу на концентрацію, органи Антимонопольного комітету України та учасники концентрації, проводять відповідні консультації.

ВИКЛЮЧИТИ

3. **Концентрація має** бути здійснена протягом року з дня прийняття рішення про надання дозволу на концентрацію, якщо більший строк не визначено у рішенні. Якщо концентрація у цей строк не **здійснена**, учасники концентрації мають подати нову заяву про отримання дозволу органів Антимонопольного комітету України на концентрацію.

.....

6. Рішення, прийняте за результатом розгляду заяв, справ про концентрацію, оприлюднюється на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня його

<p>інформації, яка визначена інформацією з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена або зачорнена чи змінена в інший спосіб, який забезпечує достатній її захист та достатню прозорість щодо обґрунтування органом Антимонопольного комітету України прийнятого рішення.</p> <p>ВІДСУТНІ</p>	<p>прийняття. Рішення підлягає оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації, яка визначена інформацією з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена або зачорнена чи змінена в інший спосіб, який забезпечує достатній її захист та достатню прозорість щодо обґрунтування органом Антимонопольного комітету України прийнятого рішення.</p> <p>7. Правочин, який є концентрацією, може бути визнаний судом недійсним за позовом Антимонопольного комітету України, якщо до укладання такого правочину було прийнято рішення про заборону такої концентрації.</p> <p>8. Правочин, який є концентрацією, може бути визнаний судом недійсним за позовом Антимонопольного комітету України, якщо:</p> <p>1) для його вчинення необхідно було попередньо одержувати дозвіл Антимонопольного комітету України чи адміністративної колегії Антимонопольного комітету України відповідно до частини першої статті 24 цього Закону, але такий дозвіл одержано не було; та</p> <p>2) концентрація не могла бути дозволена відповідно до частини першої статті 25 цього Закону.</p> <p>9. Правочин, що є концентрацією, щодо якої було прийнято рішення про надання дозволу, обумовленого зобов'язаннями, взятими на себе учасниками такої концентрації, може бути визнаний судом недійсним за позовом Антимонопольного комітету України, якщо зобов'язання учасників концентрації не були виконані в строк та/або на умовах, визначених у рішенні про надання дозволу на концентрацію.</p>
<p>Стаття 32. Підстави закриття розгляду справи про узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання</p> <p>1. Розгляд справи про узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання підлягає закриттю без прийняття рішення по суті у разі:</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 32. Підстави закриття розгляду справи про концентрацію суб'єктів господарювання</p> <p>1. Розгляд справи про концентрацію суб'єктів господарювання підлягає закриттю без прийняття рішення по суті у разі:</p> <p>.....</p>

<p>наявності рішення органу Антимонопольного комітету України про визнання заявлених узгоджених дій, концентрації такими, що здійснені з порушенням законодавства про захист економічної конкуренції;</p> <p>ліквідації заявника - юридичної особи;</p> <p>якщо узгоджені дії, концентрація заборонені відповідно до Закону України "Про санкції";</p> <p>2. Закриття розгляду справи з підстав, передбачених абзацом другим або третім частини першої цієї статті, не позбавляє заявника права звернутися до Антимонопольного комітету України, його територіального відділення з новою заявою про надання згоди на узгоджені дії, концентрацію.</p>	<p>наявності рішення органу Антимонопольного комітету України про визнання заявлених <i>концентрації</i> такими, що здійснені з порушенням законодавства про захист економічної конкуренції;</p> <p>ліквідації заявника - юридичної особи;</p> <p>якщо концентрація заборонена відповідно до Закону України "Про санкції";</p> <p>2. Закриття розгляду справи з підстав, передбачених абзацом другим або третім частини першої цієї статті, не позбавляє заявника права звернутися до Антимонопольного комітету України, з новою заявою про надання дозволу на концентрацію.</p>
<p>Стаття 33. Порядок надання Кабінетом Міністрів України дозволу на узгоджені дії, концентрацію</p> <p>1. У тридцятиденний строк від дня прийняття рішення Антимонопольним комітетом України про заборону узгоджених дій чи концентрації особи, визначені в частині першій статті 26 цього Закону, можуть звернутися до Кабінету Міністрів України із заявою про надання дозволу на <i>відповідні узгоджені дії чи концентрацію на підставі частини третьої статті 10 або частини другої статті 25 цього Закону.</i></p> <p>2. Кабінет Міністрів України приймає мотивоване рішення про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію або про відмову у наданні такого дозволу.</p> <p>3. Рішення Кабінету Міністрів України про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію може містити певні вимоги та зобов'язання до учасників узгоджених дій концентрації, в тому числі стосовно вчинення ними певних дій. Такі вимоги та зобов'язання не можуть бути спрямовані на здійснення тривалого контролю за діяльністю учасників узгоджених дій, концентрації.</p> <p>4. Порядок надання Кабінетом Міністрів України дозволу на узгоджені дії, концентрацію встановлюється Кабінетом Міністрів України та має, зокрема, передбачати:</p>	<p>Стаття 33. Порядок надання Кабінетом Міністрів України дозволу на концентрацію</p> <p>1. У тридцятиденний строк від дня прийняття рішення Антимонопольним комітетом України про заборону концентрації особи, визначені в частині першій статті 26 цього Закону, можуть звернутися до Кабінету Міністрів України із заявою про надання дозволу на <i>відповідну концентрацію на підставі частини другої статті 25 цього Закону.</i></p> <p>2. Кабінет Міністрів України приймає мотивоване рішення про надання дозволу на концентрацію або про відмову у наданні такого дозволу.</p> <p>3. Рішення Кабінету Міністрів України про надання дозволу на концентрацію може містити певні вимоги та зобов'язання до учасників концентрації, в тому числі стосовно вчинення ними певних дій. Такі вимоги та зобов'язання не можуть бути спрямовані на здійснення тривалого контролю за діяльністю учасників концентрації.</p> <p>4. Порядок надання Кабінетом Міністрів України дозволу на концентрацію встановлюється Кабінетом Міністрів України та має, зокрема, передбачати:</p>

<p>створення комісії з числа незалежних експертів для оцінки позитивних і негативних наслідків узгоджених дій, концентрації;</p> <p>встановлення порядку здійснення контролю за виконанням рішення про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію.</p> <p>5. У разі втрати чинності рішенням Кабінету Міністрів України про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію чи визнання його недійсним в установленому порядку органи Антимонопольного комітету України приймають рішення про вжиття заходів з відновлення початкового становища чи інших заходів, які усувають або пом'якшують негативний вплив узгоджених дій, концентрації на конкуренцію.</p>	<p>створення комісії з числа незалежних експертів для оцінки позитивних і негативних наслідків концентрації;</p> <p>встановлення порядку здійснення контролю за виконанням рішення про надання дозволу на концентрацію.</p> <p>5. У разі втрати чинності рішенням Кабінету Міністрів України про надання дозволу на концентрацію чи визнання його недійсним в установленому порядку органи Антимонопольного комітету України приймають рішення про вжиття заходів з відновлення початкового становища чи інших заходів, які усувають або пом'якшують негативний вплив концентрації на конкуренцію.</p>
<p>Стаття 34. Плата для відшкодування витрат, пов'язаних із розглядом заяв</p> <p>1. За подання заяв про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію, надання висновків відповідно до статей 14 та 29 цього Закону справляється плата в розмірах, передбачених частиною другою цієї статті.</p> <p>2. Плата справляється:</p> <p>із заяв про надання дозволу на концентрацію - у розмірі 2500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а в разі сплати суми збору відповідно до абзацу четвертого цієї частини за надання попередніх висновків з цих питань - у розмірі 1750 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>із заяв про надання дозволу на узгоджені дії - у розмірі 1500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а в разі сплати суми збору відповідно до абзацу четвертого цієї частини за надання попередніх висновків з цих питань - у розмірі 750 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>.....</p> <p>6. Подання повторної заяви, в якій обставини, що характеризують узгоджені дії, концентрацію, суттєво не змінилися, не потребує повторного внесення плати.</p>	<p>Стаття 34. Плата для відшкодування витрат, пов'язаних із розглядом заяв</p> <p>1. За подання заяв про надання дозволу на концентрацію, надання висновків відповідно до статей 14 та 29 цього Закону справляється плата в розмірах, передбачених частиною другою цієї статті.</p> <p>2. Плата справляється:</p> <p>із заяв про надання дозволу на концентрацію - у розмірі 2500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а в разі сплати суми збору відповідно до абзацу четвертого цієї частини за надання попередніх висновків з цих питань - у розмірі 1750 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>.....</p> <p>6. Подання повторної заяви, в якій обставини, що характеризують концентрацію, суттєво не змінилися, не потребує повторного внесення плати.</p>

<p>Стаття 36. Підстави для початку розгляду справи</p> <p>.....</p> <p>3. Органи Антимонопольного комітету України мають право не розпочинати розгляд справи, якщо дії чи бездіяльність, що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, не справляють (не можуть справляти) відчутного впливу на умови конкуренції на ринку.</p> <p>ВІДСУТНІЙ</p> <p>4. У разі відмови в розгляді справи особі, яка подала заяву про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, з підстав, передбачених цією статтею, орган Антимонопольного комітету України видає відповідне вмотивоване розпорядження, яке протягом трьох робочих днів з дня його прийняття надсилається такій особі.</p>	<p>Стаття 36. Підстави для початку розгляду справи</p> <p>.....</p> <p>3. Органи Антимонопольного комітету України мають право не розпочинати розгляд справи, якщо дії чи бездіяльність, що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, не справляють (не можуть справляти) відчутного впливу на умови конкуренції на ринку.</p> <p>Органи Антимонопольного комітету України мають право не розпочинати розгляд справи, якщо дії чи бездіяльність, що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктами 13, 14, 15, 16, 16-1, 21 статті 50 не мали негативного впливу на можливості виконання органами Антимонопольного комітету України завдань, визначених законодавством про захист економічної конкуренції.</p> <p>4. У разі відмови в розгляді справи особі, яка подала заяву про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, з підстав, передбачених частиною третьою цієї статті, орган Антимонопольного комітету України видає відповідне вмотивоване розпорядження, яке протягом трьох робочих днів з дня його прийняття надсилається такій особі.</p>
<p>Стаття 37. Початок розгляду справи</p> <p>1. У разі виявлення ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в тому числі наслідків такого порушення, органи Антимонопольного комітету України <i>приймають розпорядження про початок розгляду справи.</i></p> <p>.....</p>	<p>Стаття 37. Початок розгляду справи</p> <p>1. У разі виявлення ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в тому числі наслідків такого порушення, органи Антимонопольного комітету України розпочинають розгляд справи за винятком випадків, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції, шляхом прийняття розпорядження про початок розгляду справи.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 37⁻¹. Строки розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 37⁻¹. Строки розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>.....</p>

<p>3. До строку розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції не зараховується час зупинення розгляду справи відповідно до частини другої статті 38 цього Закону.</p> <p>4. Якщо протягом граничних строків розгляду справи, передбачених частинами першою та другою цієї статті, органом Антимонопольного комітету України рішення не прийнято, справа підлягає закриттю на підставі абзацу сьомого частини першої статті 49 цього Закону.</p>	<p>3. До строку розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції не зараховується час зупинення розгляду справи відповідно до частини другої статті 38 цього Закону та час на отримання інформації на вимогу органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України понад встановлений у такій вимозі строк.</p> <p>4. Якщо протягом граничних строків розгляду справи, передбачених частинами першою та другою цієї статті, органом Антимонопольного комітету України рішення не прийнято, справа підлягає закриттю на підставі абзацу сьомого частини першої статті 49 цього Закону.</p>
<p>Стаття 40. Права і обов'язки осіб, які беруть участь у справі</p> <p>1. Особи, які беруть (брали) участь у справі, мають право:</p> <p>ознайомлюватися з матеріалами справи, знімати копії (фотокопії) з матеріалів справи та робити виписки (крім інформації з обмеженим доступом та інформації, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи) - після одержання копії подання з попередніми висновками у справі (витягу з подання, що не містить інформації з обмеженим доступом та інформації, визначеної відповідним державним уповноваженим, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи);</p> <p>ВІДСУТНІЙ</p> <p>наводити докази, подавати клопотання, усні й письмові пояснення (заперечення), пропозиції щодо питань, які виносяться на експертизу;</p>	<p>Стаття 40. Права і обов'язки осіб, які беруть участь у справі</p> <p>1. Особи, які беруть (брали) участь у справі, мають право:</p> <p>ознайомлюватися з матеріалами справи, знімати копії (фотокопії) з матеріалів справи та робити виписки (крім інформації з обмеженим доступом та інформації, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи) - після одержання копії подання з попередніми висновками у справі (витягу з подання, що не містить інформації з обмеженим доступом та інформації, визначеної відповідним державним уповноваженим, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи);</p> <p>отримувати копію подання з попередніми висновками у справі, складеного за результатами розслідування у справі та надавати свої зауваження щодо висновків, викладених у поданні з попередніми висновками у справі;</p> <p>право на захист, включаючи право бути почутим, наводити докази, подавати клопотання, усні та письмові пояснення (заперечення), надавати пропозиції щодо питань, які виносяться на експертизу, користуватися послугами адвокатів та/або інших представників;</p>

одержувати копії рішень у справі (витяги з них, крім інформації з обмеженим доступом, а також інформації, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які брали участь у справі);

оскаржувати рішення, розпорядження органів Антимонопольного комітету України у порядку, визначеному законом;

користуватися послугами перекладача;

інші права, передбачені законодавством про захист економічної конкуренції.

.....

ВІДСУТНІ

одержувати копії рішень у справі (витяги з них, крім інформації з обмеженим доступом, а також інформації, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які брали участь у справі);

оскаржувати рішення, розпорядження органів Антимонопольного комітету України у порядку, визначеному законом;

користуватися послугами перекладача;

інші права, передбачені законодавством про захист економічної конкуренції.

.....

4. Доступ до заяви про звільнення від відповідальності, передбаченої статтею 52¹ цього Закону, під час розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органами Антимонопольного комітету України, має лише відповідач у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, який звернувся із цією заявою до органів Антимонопольного комітету України, і лише у відношенні себе. Такий відповідач не має права на доступ до матеріалів заяв про звільнення від відповідальності, поданих іншими відповідачами у справі.

5. Доступ до заяви про звільнення від відповідальності, передбаченої статтею 52¹ цього Закону, під час розгляду судом справи, яка пов'язана з оскарженням відповідачем рішення Антимонопольного комітету України, яким встановлено факт порушення, має лише відповідач у відповідній справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, який подав таку заяву.

6. Доступ до угоди про врегулювання справи, передбаченої статтею 46¹ цього Закону, мають лише відповідачі у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

7. Відповідач, що отримав доступ до матеріалів заяви про звільнення від відповідальності та/або заяви, угоди про врегулювання, має право використовувати отриману інформацію виключно для реалізації його права на захист під час:

	<p>розгляду відповідної справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органами Антимонопольного комітету України, та/або</p> <p>розгляду судом справи, пов'язаної з оскарженням відповідачем рішення Антимонопольного комітету України, прийнятого у справі, яким встановлено факт порушення.</p> <p>8. До прийняття органами Антимонопольного комітету України остаточного рішення у справі про порушення щодо всіх відповідачів не є допустимими доказами у спорі, що розглядається судом за участі відповідачів:</p> <p>відомості, надані особами органам Антимонопольного комітету України під час розгляду справи про порушення;</p> <p>відомості, підготовлені та надіслані сторонам у справі органами Антимонопольного комітету України під час розгляду справи;</p> <p>угода про врегулювання справи, зазначена у статті 46¹ цього Закону, відкликана.</p>
<p>Стаття 41. Забезпечення доказів</p> <p>1. Доказами у справі можуть бути будь-які фактичні дані, які дають можливість встановити наявність або відсутність порушення.</p> <p>Ці дані встановлюються такими засобами: поясненнями сторін і третіх осіб, поясненнями службових осіб та громадян, письмовими доказами, речовими доказами і висновками експертів.</p> <p>Усні пояснення сторін, третіх осіб, службових чи посадових осіб та громадян, які містять дані, що свідчать про наявність чи відсутність порушення, фіксуються у протоколі.</p> <p>2. Докази мають право надавати особи, які беруть участь у справі.</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 41. Забезпечення доказів</p> <p>1. Доказами у справі можуть бути будь-які фактичні дані, які дають можливість встановити наявність або відсутність порушення.</p> <p>Ці дані встановлюються такими засобами: поясненнями сторін і третіх осіб, поясненнями службових осіб та громадян, письмовими доказами, речовими доказами і висновками експертів.</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>2. Докази мають право надавати особи, які беруть участь у справі.</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 43. Забезпечення проведення експертизи</p> <p>1. Органи Антимонопольного комітету України за власною ініціативою чи за клопотанням особи, яка бере участь у справі, мають право призначати експертизу, про що приймається розпорядження.</p>	<p>Стаття 43. Забезпечення проведення експертизи</p> <p>1. Органи Антимонопольного комітету України за власною ініціативою чи за клопотанням особи, яка бере участь у справі, мають право призначати експертизу, про що приймається розпорядження.</p>

2. Призначаючи експертизу та встановлюючи коло питань, що слід поставити перед експертами, відповідний орган Антимонопольного комітету України зобов'язаний врахувати пропозиції сторін та інших осіб, які беруть участь у справі. Відхилення питань, запропонованих особами, які беруть участь у справі, орган Антимонопольного комітету України повинен мотивувати. У розпорядженні про призначення експертизи зазначаються питання, на які потрібні висновки експертів, та особа, яка буде проводити експертизу.

Експертиза може бути призначена органами Антимонопольного комітету України для з'ясування обставин, що мають значення для справи, без яких встановити відповідні обставини неможливо.

2. При призначенні експертизи органами Антимонопольного комітету України експерт або експертна установа (далі - експерт) обирається особами, які беруть участь у справі за взаємною згодою, а якщо такої згоди не досягнуто у встановлений органами Антимонопольного комітету України строк, експерта визначає орган Антимонопольного комітету України.

3 урахуванням обставин справи органи Антимонопольного комітету України мають право визначити експерта самостійно.

3. Особи, які беруть участь у розгляді справи, мають право запропонувати відповідному органу Антимонопольного комітету України питання, роз'яснення яких, на їхню думку, потребує висновку експерта. У разі відхилення або зміни питань, запропонованих особами, які беруть участь у розгляді справи, відповідний орган Антимонопольного комітету України визначає остаточний перелік питань, з яких має бути проведена експертиза.

4. Питання, з яких має бути проведена експертиза, що призначається органом Антимонопольного комітету України, визначається органом Антимонопольного комітету України.

5. У розпорядженні про призначення експертизи відповідний орган Антимонопольного комітету України має зазначити підстави проведення експертизи, питання, з яких експерт має надати висновок, перелік об'єктів для дослідження та матеріалів, що надаються для експертизи, та інші дані, які мають значення для проведення експертизи.

Розпорядження про призначення експертизи направляється особам, які беруть участь у розгляді справи та експерту.

Експерт не має права розголошувати інформацію з обмеженим доступом, а також інформацію, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи, що міститься в матеріалах справи.

<p>3. <i>Експертиза проводиться експертами відповідних установ або іншими спеціалістами. Експертом може бути призначена будь-яка особа, яка володіє необхідними знаннями для дачі висновку.</i></p> <p>4. <i>Орган Антимонопольного комітету України, якщо це необхідно для дачі висновку, може надати експерту для ознайомлення матеріали справи. При цьому експерт не має права розголошувати інформацію з обмеженим доступом, а також інформацію, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи, що міститься в матеріалах справи.</i></p> <p>5. Експерт має право заявляти клопотання про надання матеріалів, необхідних для дачі висновку, та вказувати у висновку на обставини, які мають значення для справи, але щодо яких йому не було поставлено запитань. Експерт має право відмовитися від дачі висновку, якщо наданих</p>	<p>Експерт невідкладно повинен повідомити орган Антимонопольний комітет України про неможливість проведення ним експертизи через відсутність у нього необхідних знань або без залучення інших експертів.</p> <p>6. Експертом є особа, яка володіє науковими, технічними або іншими спеціальними знаннями у галузі промисловості, будівництва, торгівлі, техніки, економіки та в інших галузях, необхідних для з'ясування відповідних обставин справи про захист економічної конкуренції, за умови, що вона має відповідну вищу освіту.</p> <p>Проведення експертизи та надання висновків експерта за результатами проведеної експертизи здійснюється у встановленому законодавством порядку.</p> <p>У висновку експерта має бути зазначено, що він попереджений (обізнаний) про відповідальність за завідомо неправдивий висновок.</p> <p>Експертний висновок долучається органами Антимонопольного комітету України до матеріалів справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>7. Для забезпечення проведення експертизи органом Антимонопольного комітету України з метою виявлення і припинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції, може здійснюватися в установленому законодавством порядку закупівля зразків товарів за рахунок коштів державного бюджету в межах бюджетних призначень, передбачених Антимонопольному комітету України на відповідний рік.</p> <p>У разі, проведення експертизи за клопотанням особи, яка бере участь у справі витрати, пов'язані із закупівлею для забезпечення проведення експертизи зразків товарів та проведенням експертизи, здійснюються за рахунок такої особи.</p> <p>Закуплені зразки товарів для забезпечення проведення експертизи передаються експерту.</p> <p>8. Експерт має право заявляти клопотання про надання матеріалів, необхідних для дачі висновку, та вказувати у висновку на обставини, які мають значення для справи, але щодо яких йому не було поставлено запитань. Експерт має право відмовитися від дачі висновку, якщо наданих</p>
--	---

йому матеріалів недостатньо або якщо він не має необхідних знань для виконання покладеного на нього обов'язку.

6. У разі необхідності проведення додаткових досліджень, а також у разі суперечливості висновків кількох експертів орган Антимонопольного комітету України може призначити додаткову або повторну експертизу.

7. Експерт за розголошення інформації з обмеженим доступом чи іншої інформації, розголошення якої заборонено, дачу неправдивого висновку або за відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків несе кримінальну відповідальність відповідно до закону.

8. Витрати на проведення експертизи відшкодовуються за рахунок особи, яка вчинила порушення законодавства про захист економічної конкуренції. У разі відмови у відшкодуванні зазначених витрат особа, яка понесла ці витрати, може звернутися до господарського суду із заявою про їх відшкодування.

йому матеріалів недостатньо або якщо він не має необхідних знань для виконання покладеного на нього обов'язку.

У разі недостатньої ясності, необґрунтованості та повноти висновку експерта або виникнення сумнівів у його правильності, органом Антимонопольного комітету України може бути призначена додаткова чи повторна експертиза.

9. Експерт за розголошення інформації з обмеженим доступом чи іншої інформації, розголошення якої заборонено, дачу неправдивого висновку або за відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків несе відповідальність відповідно до закону.

10. Витрати на проведення експертизи відшкодовуються за рахунок особи, яка вчинила порушення законодавства про захист економічної конкуренції. У разі відмови у відшкодуванні зазначених витрат особа, яка понесла ці витрати, може звернутися до суду із заявою про їх відшкодування.

11. Органи Антимонопольного комітету України мають право залучати спеціалістів для отримання консультацій та роз'яснень з питань, які потребують спеціальних знань та навичок про, що приймається відповідне розпорядження. Спеціалістом є особа, яка володіє спеціальними знаннями та навичками і може надавати консультації та роз'яснення під час розгляду справи про захист економічної конкуренції з питань, що потребують відповідних спеціальних знань і навичок.

12. Залучення спеціалістів здійснюється органом Антимонопольного комітету України за погодженням з керівником підприємства, установи, організації, де працює спеціаліст.

Спеціаліст, який залучається для надання консультацій та роз'яснень має право на відшкодування витрат, пов'язаних з наданням таких консультацій та роз'яснень, за ним зберігається середня заробітна плата за місцем роботи на час такого залучення.

13. Консультації та роз'яснення спеціаліста не замінюють висновок експерта.

ВІДСУТНЯ

Стаття 44². Усні пояснення

1. Державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважені ними працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення мають право у зв'язку з виконанням завдань покладених на Антимонопольний комітет України законодавством про захист економічної конкуренції вимагати надання усних пояснень від посадових осіб, працівників та представників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю та інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв та / або інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

2. Державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважені ними працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, можуть вимагати усні пояснення:

шляхом направлення письмового виклику державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, Голови територіального відділення Антимонопольного комітету України про прибуття до службового приміщення Антимонопольного комітету України, його територіального відділення для надання усних пояснень.

3. Письмовий виклик державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України про прибуття для надання усних пояснень надсилається фізичній або юридичній особі.

Письмовий виклик про прибуття для надання усних пояснень має містити:

1) для юридичних осіб - найменування юридичної особи, у тому числі скорочене (за наявності), ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України

(ЄДРПОУ) (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), організаційно-правову форму, електронну адресу, а також інші засоби зв'язку з нею (за наявності),

для фізичних осіб - прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією (за наявності) та номером паспорта, задеклароване / зареєстроване місце проживання (перебування), електронну адресу, а також інші засоби зв'язку з нею (за наявності), інформацію про займану посаду або опис посадових обов'язків особи, яка викликається;

2) час і місце надання усних пояснень;

3) підстави направлення такого виклику;

4) інформацію про основні процесуальні права та обов'язки особи, яку викликано;

5) попередження про встановлену законом відповідальність за неприбуття на письмовий виклик.

Особа має бути повідомлена про письмовий виклик про прибуття для надання пояснень не пізніше ніж за десять днів до дня, коли вона зобов'язана прибути за викликом.

Дата та час надання усних пояснень можуть бути змінені за обґрунтованим клопотанням особи.

4. Юридична особа, яка отримала письмовий виклик про прибуття для надання усних пояснень зобов'язана:

1) забезпечити надання усних пояснень в органах Антимонопольного комітету України фізичною особою (керівником, працівником, іншим представником юридичної особи), прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) якої, зазначене у виклику;

2) уповноважити одну або декількох фізичних осіб, які є посадовими особами, працівниками чи іншими представниками

юридичної особи для надання усних пояснень по суті питань, у разі неможливості юридичної особи з поважних причин забезпечити можливість надання усних пояснень фізичною особою, зазначеною в пункті 1 цієї частини.

Юридична особа, зазначена в абзаці першому цієї частини несе відповідальність за порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктами 13, 14, 15, 16¹ статті 50 цього Закону.

5. У разі неявки фізичної особи на виклик внаслідок неможливості юридичної особи з поважних причин забезпечити надання усних пояснень фізичною особою, зазначеною у виклику, на підставі пункту 2 частини четвертої статті 44², державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України за необхідності може надіслати зазначеній особі виклик як фізичній особі.

6. Особа має право давати усні пояснення за власною ініціативою.

7. Під час отримання усних пояснень мають бути присутніми не менше двох працівників Антимонопольного комітету України, уповноважених державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України

Особа має право надавати усні пояснення за участю адвоката чи іншого уповноваженого представника такої особи.

Відсутність адвоката, чи іншого уповноваженого представника такої особи не перешкоджає уповноваженим працівникам Антимонопольного комітету України, його територіального відділення отримувати усні пояснення.

8. До оголошення усних вимог про надання інформації уповноважений працівник Антимонопольного комітету України, його територіального відділення роз'яснює особі, яка надає усні пояснення, її права та обов'язки, а також правові наслідки надання недостовірної інформації та/або надання інформації в неповному обсязі. Відомості про надання відповідних роз'яснень фіксуються у протоколі.

9. Усні вимоги, у тому числі запитання, які ставлять державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважені ними працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення мають стосуватися обставин, на підставі яких була викликана особа.

Посадові особи, працівники та представники відповідача не зобов'язані надавати відповіді, які б означали визнання вчинення ними порушення.

10. Усні вимоги, у тому числі запитання уповноважених працівників Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, усні пояснення особи фіксуються в протоколі. Письмові та речові докази надані та отримані під час надання усних пояснень, долучаються до протоколу.

11. Працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення мають право здійснювати аудіо- або відеозапис пояснень, про що повідомляється особі, яка надає усні пояснення та робиться відмітка у протоколі.

12. Протокол складається в одному примірнику та підписується уповноваженими працівниками Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, які були присутні під час отримання усних пояснень.

13. Протокол підписується особою, яка надала усні пояснення.

При відмові особи від підписання протоколу уповноважені працівники Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень, що здійснювали відбір усних пояснень, засвідчують це відповідним записом за своїми підписами в протоколі.

14. Особа має право надавати зауваження щодо змісту протоколу, які додаються до протоколу.

Особі, яка надала пояснення, надається копія протоколу, за виключенням додатків до нього.

Стаття 46. Рекомендації органів Антимонопольного комітету України

1. Органи Антимонопольного комітету України мають право надавати рекомендації органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю, суб'єктам господарювання, об'єднанням стосовно припинення дій, які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, усунення причин виникнення цих *порушень* і умов, що їм сприяють, а у разі, якщо *порушення* припинено, - щодо вжиття заходів для усунення *наслідків цих порушень*. Рекомендації надаються у формі листа.

2. Рекомендації органів Антимонопольного комітету України підлягають обов'язковому розгляду органами чи особами, яким вони надані. Про результати їх розгляду Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню повідомляється у десятиденний строк з дня отримання рекомендацій, якщо органами Антимонопольного комітету України не продовжено цей строк.

3. За умови виконання положень рекомендацій у разі, якщо *порушення не призвело до суттєвого обмеження чи спотворення конкуренції, не завдало значних збитків окремим особам чи суспільству та вжито відповідних заходів для усунення наслідків порушення, провадження у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції не розпочинається, а розпочате провадження закривається.*

4. Органи Антимонопольного комітету України оприлюднюють рекомендації суб'єктам господарювання, об'єднанням, органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня їх надання. Рекомендації підлягають оприлюдненню в повному обсязі, крім

Стаття 46. Рекомендації органів Антимонопольного комітету України

1. Органи Антимонопольного комітету України мають право **до прийняття розпорядження про початок розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції** надавати рекомендації органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю, суб'єктам господарювання, об'єднанням стосовно:

припинення дій (**бездіяльності**), які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, **та/або**

усунення причин виникнення цих дій (**бездіяльності**) і умов, що їм сприяють, **та/або**

усунення негативних наслідків для конкуренції, окремих осіб чи суспільства, спричинених цими діями (бездіяльністю).

Рекомендації надаються у формі листа.

2. Рекомендації органів Антимонопольного комітету України підлягають обов'язковому розгляду органами чи особами, яким вони надані. Про результати їх розгляду Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню повідомляється у десятиденний строк з дня отримання рекомендацій, якщо органами Антимонопольного комітету України не встановлено інший строк.

3. За умови виконання положень рекомендацій у разі, якщо дії (**бездіяльність**), які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, **не призвели до суттєвого обмеження, недопущення, спотворення конкуренції, не завдали значних збитків окремим особам чи суспільству та вжито відповідних заходів для усунення їхніх наслідків (за наявності), розпорядження про початок розгляду справи не приймається.**

4. Органи Антимонопольного комітету України оприлюднюють рекомендації органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю, суб'єктам господарювання, об'єднанням на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня їх надання.

<p>інформації з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена, зачорнена або змінена в інший спосіб, що забезпечує достатній її захист та водночас повноту обґрунтування органом Антимонопольного комітету України наданих рекомендацій.</p> <p>ВІДСУТНІ</p>	<p>Рекомендації підлягають оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена, зачорнена або змінена в інший спосіб, що забезпечує достатній її захист та водночас повноту обґрунтування органом Антимонопольного комітету України наданих рекомендацій.</p> <p>5. Положення частини третьої цієї статті не застосовуються щодо дій (бездіяльності), що містять ознаки порушень законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктами 1-4 частини другої статті 6, пунктами 4, 11–16, 16¹, 19, 21 статті 50 цього Закону.</p> <p>6. Органи та особи, яким надано рекомендації, передбачені частиною першою цієї статті, мають право припинити дії (бездіяльність), які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунути причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умов, що їм сприяють, та/або усунути їхні наслідки, у спосіб, який відрізняється від визначеного в рекомендаціях, наданих відповідно до частини першої цієї статті, за умови, що такий спосіб виконання рекомендацій забезпечує досягнення їх цілі.</p>
<p>Стаття 47. Попереднє рішення у справі</p> <p>1. У процесі розгляду справи органи Антимонопольного комітету України за поданою суб'єктом господарювання заявою про вжиття заходів для відвернення негативних та неоправданих наслідків для суб'єктів господарювання внаслідок порушення законодавства про захист економічної конкуренції можуть прийняти попереднє рішення про:</p> <p>заборону особі (відповідачу), в діях якої вбачаються ознаки порушення, вчиняти певні дії, в тому числі про блокування цінних паперів;</p> <p>ВІДСУТНІЙ</p> <p>обов'язкове вчинення певних дій, якщо невідкладне вчинення цих дій є необхідним виходячи із законних прав та інтересів інших осіб.</p>	<p>Стаття 47. Попереднє рішення у справі</p> <p>1. У процесі розгляду справи органи Антимонопольного комітету України можуть прийняти попереднє рішення про:</p> <p>заборону особі (відповідачу), в діях якої вбачаються ознаки порушення, вчиняти певні дії, відчужувати та/або розпоряджатись майном, в тому числі про блокування цінних паперів;</p> <p>заборону іншим особам вчиняти дії на користь відповідача, в тому числі передавати майно відповідачеві, або виконувати щодо нього інші зобов'язання;</p> <p>обов'язкове вчинення певних дій;</p> <p>2. Попереднє рішення має відповідати принципам пропорційності та розумності.</p>

<p>ВІДСУТНІ</p> <p>2. Попереднє рішення може бути оскаржене в порядку, визначеному статтею 60 цього Закону, у п'ятнадцятиденний строк з дня його одержання. Цей строк не може бути поновлено.</p> <p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>3. Орган Антимонопольного комітету України приймає рішення, передбачене частиною першою цієї статті:</p> <p>за власною ініціативою, якщо встановлено невідкладну необхідність усунення ризику істотних негативних наслідків для конкуренції або якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення органу Антимонопольного комітету України і при цьому наявні ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції;</p> <p>за поданою заявником або третьою особою заявою про вжиття заходів для відвернення негативних та непоправних наслідків для суб'єктів господарювання за наявності ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>4. Попереднє рішення набирає чинності з дня його прийняття, є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим законом. Таке рішення підлягає негайному виконанню з дня його прийняття незалежно від його оскарження і відкриття виконавчого провадження.</p> <p>5. Копія попереднього рішення негайно надсилається відповідачу, всім особам, яких воно стосується, а також, залежно від виду вжитих заходів, направляється для негайного виконання державним та іншим органам для вжиття відповідних заходів.</p> <p>6. Попереднє рішення може бути оскаржене в порядку, визначеному статтею 60 цього Закону, у п'ятнадцятиденний строк з дня його одержання. Цей строк не може бути поновлено.</p> <p>7. Орган Антимонопольного комітету України може скасувати попереднє рішення з власної ініціативи або за вмотивованим клопотанням осіб, які беруть участь у справі, про що приймається відповідне рішення.</p>
---	--

<p>3. У разі закриття розгляду справи у зв'язку з недоведенням вчинення порушення відповідач може звернутися до господарського суду про відшкодування йому суб'єктом господарювання, який подав заяву відповідно до частини першої цієї статті, збитків, завданих у зв'язку з прийняттям попереднього рішення.</p> <p>4. Попереднє рішення, якщо в ньому не зазначено <i>коротший</i> строк, втрачає чинність з дня <i>отримання відповідачем рішення, прийнятого за результатами розгляду справи.</i></p> <p>5. Органи Антимонопольного комітету України оприлюднюють попередні рішення на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня їх прийняття. Попередні рішення підлягають оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена, зачорнена або змінена в інший спосіб, що забезпечує достатній її захист та водночас повноту обґрунтування органом Антимонопольного комітету України прийнятого рішення.</p>	<p>8. У разі закриття розгляду справи у зв'язку з недоведенням вчинення порушення відповідач може звернутися до господарського суду про відшкодування йому суб'єктом господарювання, який подав заяву відповідно до абзацу третього частини третьої цієї статті, збитків, завданих у зв'язку з прийняттям попереднього рішення.</p> <p>9. Попереднє рішення, якщо в ньому не зазначено інший строк, втрачає чинність з дня набрання чинності рішення, прийнятого органом Антимонопольного комітету України за результатами розгляду справи.</p> <p>10. Органи Антимонопольного комітету України оприлюднюють попередні рішення на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня їх прийняття. Попередні рішення підлягають оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена, зачорнена або змінена в інший спосіб, що забезпечує достатній її захист та водночас повноту обґрунтування органом Антимонопольного комітету України прийнятого рішення.</p>
<p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>Стаття 47¹. Попередні висновки у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>1. За результатами збирання та аналізу доказів під час розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції державний уповноважений Антимонопольного комітету України, який розглядає справу, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, в якому розглядається справа, складає подання з попередніми висновками у справі.</p> <p>2. В поданні з попередніми висновками зазначаються встановлені обставини, що свідчать про наявність (відсутність) порушення відповідачем у справі законодавства про захист економічної конкуренції, кваліфікація таких порушень, та обставини, що беруться до уваги під час визначення розміру штрафу, наводяться докази.</p>

В поданні з попередніми висновками можуть бути зазначені також інші обставини, які мають значення для розгляду справи.

3. Копії подання з попередніми висновками (або витяги з нього, що не містять інформації з обмеженим доступом, а також визначеної відповідним державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України інформації, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи) надсилаються сторонам та третім особам із зазначенням строку надання відповіді на таке подання. Такий строк не може бути меншим ніж 30 днів з дня направлення подання з попередніми висновками.

4. Строк відповіді на подання з попередніми висновками, вказаний в частині третій цієї статті, може бути продовжений державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України за вмотивованим клопотанням особи, яка бере участь у справі, про необхідність більш тривалого часу для розгляду подання та підготовки відповіді на нього. При цьому сукупний строк відповіді на подання з попередніми висновками не може перевищувати 60 днів.

5. У випадках, коли рішення органу Антимонопольного комітету України стосується інтересів широкого кола суб'єктів господарювання чи споживачів, з метою якнайшвидшого припинення порушення і усунення його наслідків строк, зазначений в частині третій цієї статті, може бути скорочений до десяти днів.

6. У випадку відсутності можливості вручення копії подання з попередніми висновками особам, які беруть участь у справі, державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України забезпечує розміщення інформації щодо попередніх висновків у справі, із зазначенням строку надання відповіді на таке подання, на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України.

	<p>7. Якщо від сторін не надійшла відповідь на подання з попередніми висновками у справі, рішення у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції приймається після спливу строку відповіді на подання з попередніми висновками.</p> <p>8. При винесенні рішення у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції орган Антимонопольного комітету України бере до уваги лише ті висновки, про які сторони були повідомлені у поданні з попередніми висновками або на засіданні відповідного органу, на якому розглядається справа, та щодо яких мали можливість надати свої пояснення та заперечення.</p> <p>9. При виявленні нових обставин, які можуть вплинути на висновки у справі та які не були зазначені в поданні з попередніми висновками, зокрема, які стали відомі за результатами розгляду відповідей на подання із попередніми висновками у справі та/або під час слухань, та сторони не мали можливості надати свої пояснення та заперечення щодо цих нових обставин державний уповноважений Антимонопольного комітету України, що розглядає справу, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, в якому розглядається справа, складає нове подання з попередніми висновками у справі, в інших випадках нове подання не складається. Нове подання з попередніми висновками складається за правилами та процедурою, визначеними для подання з попередніми висновками.</p>
<p>Стаття 48. Рішення у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>1. За результатами розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органи Антимонопольного комітету України приймають рішення, в тому числі про:</p> <ul style="list-style-type: none"> визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції; припинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції; 	<p>Стаття 48. Рішення у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>1. За результатами розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органи Антимонопольного комітету України приймають рішення, в тому числі про:</p> <ul style="list-style-type: none"> визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції; <p>ВИКЛЮЧИТИ</p>

~~зобов'язання органу влади, органу місцевого самоврядування, органу адміністративно-господарського управління та контролю скасувати або змінити прийняте ним рішення чи розірвати угоди, визнані антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю;~~

~~визнання суб'єкта господарювання таким, що займає монополіне (домінуюче) становище на ринку;~~

ВІДСУТНІЙ

~~примусовий поділ суб'єкта господарювання, що займає монополіне (домінуюче) становище на ринку;~~

~~накладення штрафу;~~

~~блокування цінних паперів;~~

~~усунення наслідків порушень законодавства про захист економічної конкуренції, зокрема усунення чи пом'якшення негативного впливу узгоджених дій, концентрації суб'єктів господарювання на конкуренцію;~~

~~скасування дозволу на узгоджені дії у разі вчинення дій, заборонених згідно із статтею 19 цього Закону;~~

~~закриття провадження у справі.~~

ВІДСУТНІЙ

.....

4. З метою захисту суспільних інтересів чи відвернення негативних або непоправних наслідків для суб'єктів господарювання органи Антимонопольного комітету України приймають рішення про визнання рішення, прийнятого відповідно до частини першої цієї статті, частини першої статті 30 Закону України "Про захист від недобросовісної конкуренції", таким, *дія* якого не зупиняється у зв'язку з:

порушенням господарським судом провадження у справі про визнання його недійсним;

переглядом відповідного рішення (постанови) господарського суду.

Рішення органу Антимонопольного комітету України, передбачене цією частиною, може бути прийняте за заявою осіб, які беруть участь у справі, чи з власної ініціативи органів Антимонопольного комітету України.

визнання суб'єкта господарювання таким, що займає монополіне (домінуюче) становище на ринку;

визнання суб'єкта господарювання таким, що має більш вигідну переговорну позицію;

застосування поведінкових та/або структурних заходів захисту конкуренції (поведінкових та/або структурних зобов'язань);

накладення штрафу;

блокування цінних паперів;

ВИКЛЮЧИТИ

закриття розгляду справи з підстав, передбачених статтею 49 Закону;

нарахування періодичних штрафних платежів.

.....

4. З метою захисту суспільних інтересів чи відвернення негативних або непоправних наслідків для суб'єктів господарювання органи Антимонопольного комітету України приймають рішення про визнання рішення, прийнятого відповідно до частини першої цієї статті, частини першої статті 30 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції», таким, **виконання** якого не зупиняється у зв'язку з:

відкриттям господарським судом провадження у справі про визнання його недійсним;

ВИКЛЮЧИТИ

Рішення органу Антимонопольного комітету України, передбачене цією частиною, може бути прийняте за заявою осіб, які беруть участь у справі, чи з власної ініціативи органів Антимонопольного комітету України. Таке рішення може прийматись як перед поданням відповідної

<p>Таке рішення може прийматись як перед поданням відповідної заяви до господарського суду, так і після подання такої заяви, якщо господарським судом не зупинено дію рішення органу Антимонопольного комітету України, що оскаржується.</p> <p>....</p>	<p>заяви до господарського суду, так і після подання такої заяви, якщо господарським судом не зупинено виконання рішення органу Антимонопольного комітету України, що оскаржується.</p> <p>....</p>
<p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>Стаття 48¹. Зобов'язання у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, визначені Антимонопольним комітетом України, його територіальним відділенням</p> <p>1. Органи Антимонопольного комітету України при прийнятті рішення за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції можуть зобов'язати відповідача припинити дії (бездіяльність), які є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунути причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умови, що їм сприяють, та/або усунути їхні наслідки шляхом застосування поведінкових та/або структурних засобів захисту конкуренції, зокрема застосування примусового поділу, передбаченого статтею 53 цього Закону.</p> <p>2. Органи Антимонопольного комітету України застосовують структурні засоби захисту економічної конкуренції, у випадку існування ризику тривалого чи повторного порушення законодавства про захист економічної конкуренції, обумовленого структурою суб'єкта господарювання.</p> <p>3. У рішенні органу Антимонопольного комітету, передбаченому частиною першою цієї статті, зазначаються зміст зобов'язань, умови та строки їх виконання, засоби контролю за їх виконанням.</p> <p>4. Виконання зобов'язань здійснюється на умовах та в строки встановлених органом Антимонопольного комітету України.</p>
<p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>Стаття 48². Зобов'язання у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, запропоновані відповідачем</p>

1. Відповідач має право, за виключенням випадків, передбачених частиною другою цієї статті, запропонувати органам Антимонопольного комітету України припинити дії (бездіяльність), що мають ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунути причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умови, що їм сприяють, та/або усунути їхні наслідки шляхом застосування поведінкових та/або структурних засобів захисту конкуренції (зобов'язань).

При внесенні вказаних пропозицій відповідач надає органу Антимонопольного комітету України обґрунтування запропонованих ним зобов'язань і підтвердження наміру та можливості виконання таких зобов'язань відповідачем.

2. Положення цієї статті не застосовуються до порушень законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених пунктами 1-4 частини другої статті 6, пунктами 4, 11–16, 16¹, 19, 21 статті 50 цього Закону.

3. Орган Антимонопольного комітету України, уповноважений на прийняття рішення у справі, може затвердити пропозиції відповідача, передбачені частиною першою цієї статті та прийняти рішення про закриття розгляду справи у зв'язку із покладанням зобов'язань на підставах, передбачених статтею 49 Закону, якщо:

відповідач довів достатність запропонованих ним зобов'язань для припинення дії (бездіяльності), що мають ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунення причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умов, що їм сприяють, та/або усунення їхніх наслідків,

підтвердив намір та можливість виконання цих зобов'язань;

не застосовуються виключення, передбачені частиною 2 цієї статті.

4. Орган Антимонопольного комітету України, при прийнятті рішення, передбаченого частиною четвертою цієї статті, не може змінювати зміст, вид та обсяг зобов'язань, запропонованих відповідачем.

5. З метою узгодження змісту, виду та обсягу зобов'язань орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України може проводити з відповідачем слухання.

6. З метою одержання зауважень і пропозицій, орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, оприлюднює на офіційному вебсайті Антимонопольного комітету України або його територіального відділення не пізніше ніж за 30 календарних днів до дати прийняття рішення про закриття розгляду справи у зв'язку із покладанням зобов'язань, інформацію про:

запропоновані відповідачем зобов'язання;
короткий виклад обставин справи.

Зауваження та пропозиції щодо запропонованих відповідачем зобов'язань надаються Антимонопольному комітету України у письмовій формі.

Орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України може не оприлюднювати зазначену інформацію, якщо відповідач не довів достатність запропонованих ним зобов'язань для припинення дії (бездіяльності), що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунення причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умов, що їм сприяють, та/або усунення їхніх наслідків, а також достатність наданих ним гарантій виконання цих зобов'язань.

7. Орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України листом повідомляє про відмову в розгляді пропозицій відповідача, поданих згідно частини першої цієї статті, зокрема у зв'язку з невідповідністю пропозиції відповідача вимогам цієї статті.

9. Відмова в розгляді пропозицій відповідача не позбавляє його права повторно звернутися до органу Антимонопольного комітету України з пропозиціями в порядку, передбаченому частиною першою цієї статті.

	<p>Якщо повторно запропоновані зобов'язання відповідачем змінюють характер або обсяг початкових зобов'язань, які були запропоновані відповідачем, то процедура, визначена частиною шостою цієї статті, проводиться повторно.</p> <p>10. У рішенні органу Антимонопольного комітету про закриття розгляду справи у зв'язку з покладанням зобов'язань зазначаються зміст зобов'язань, умови та строки їх виконання, засоби контролю за їх виконанням.</p>
<p>Стаття 49. Підстави закриття розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>Розгляд справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції підлягає закриттю без прийняття рішення по суті, якщо:</p> <ul style="list-style-type: none"> справа не підлягає розгляду в Антимонопольному комітеті України, його територіальному відділенні; не встановлено відповідача або його місцезнаходження; відповідача - юридичну особу ліквідовано; <p>вже розглянуто чи розглядається органами Антимонопольного комітету України справа з тих же підстав щодо того самого відповідача;</p> <ul style="list-style-type: none"> не доведено вчинення порушення; закінчилися строки розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені статтею 37⁻¹ цього Закону; <p>ВІДСУТНІЙ</p> <p>є інші підстави, передбачені законом.</p>	<p>Стаття 49. Підстави закриття розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>Розгляд справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції підлягає закриттю якщо:</p> <ul style="list-style-type: none"> справа не підлягає розгляду в Антимонопольному комітеті України, його територіальному відділенні; не встановлено відповідача або його фактичного місцезнаходження; відповідача - юридичну особу ліквідовано та неможливо встановити іншу особу, на яку накладається штраф відповідно до статті 52 Закону; вже розглянуто чи розглядається органами Антимонопольного комітету України справа з тих же підстав щодо того самого відповідача; не доведено вчинення порушення; закінчилися строки розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені статтею 37⁻¹ цього Закону; на відповідача накладено зобов'язання відповідно до статті 48² цього Закону; <p>є інші підстави, передбачені законом.</p>
<p>Стаття 50. Порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>Порушеннями законодавства про захист економічної конкуренції є:</p> <p>.....</p> <p>4) невиконання рішення, попереднього рішення органів Антимонопольного комітету України або їх виконання не в повному обсязі;</p>	<p>Стаття 50. Порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>Порушеннями законодавства про захист економічної конкуренції є:</p> <p>.....</p> <p>4) невиконання рішення, попереднього рішення органів Антимонопольного комітету України або їх виконання не в повному обсязі, у тому числі невиконання або неповне виконання поведінкових та/або структурних зобов'язань, покладених рішенням, додатковим рішенням органів Антимонопольного комітету України;</p>

5) здійснення учасниками узгоджених дій – суб'єктами господарювання дій, заборонених згідно з частиною п'ятою статті 10 цього Закону;

6) делегування повноважень органів влади чи органів місцевого самоврядування у випадках, заборонених згідно із статтею 16 цього Закону;

7) вчинення дій, заборонених згідно із статтею 17 цього Закону;

8) обмежувальна та дискримінаційна діяльність, заборонена згідно із частиною другою статті 18, статтями 19 і 20 цього Закону;

.....

16) створення перешкод працівникам Антимонопольного комітету України, його територіального відділення у проведенні перевірок, огляду, вилученні чи накладенні арешту на майно, документи, предмети чи інші носії інформації;

ВІДСУТНІЙ

17) надання рекомендацій суб'єктами господарювання, об'єднаннями, органами влади, органами місцевого самоврядування, органами адміністративно-господарського управління та контролю, що схиляють до вчинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції чи сприяють вчиненню таких порушень;

18) обмеження в господарській діяльності суб'єкта господарювання у відповідь на те, що він звернувся до Антимонопольного комітету України, його територіального відділення із заявою про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

ВИКЛЮЧИТИ

6) делегування повноважень органів влади чи органів місцевого самоврядування у випадках, заборонених згідно із статтею 16 цього Закону;

7) вчинення дій, заборонених згідно із статтею 17 цього Закону;

8) зловживання суб'єктом господарювання більш вигідною переговорною позицією, яка заборонена відповідно до статті 20 цього Закону;

.....

16) створення перешкод працівникам Антимонопольного комітету України, його територіального відділення у проведенні перевірок, огляду, вилученні чи накладенні арешту на майно, документи, предмети чи інші носії інформації;

16¹) неприбуття фізичної особи належним чином повідомленої, без поважних причин на виклик державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, для надання усних пояснень, ненадання усних пояснень, надання неповної інформації, надання недостовірної інформації;

17) надання рекомендацій суб'єктами господарювання, об'єднаннями, органами влади, органами місцевого самоврядування, органами адміністративно-господарського управління та контролю, що схиляють до вчинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції чи сприяють вчиненню таких порушень;

18) обмеження в господарській діяльності суб'єкта господарювання у відповідь на те, що він звернувся до Антимонопольного комітету України, його територіального відділення із заявою про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

19) невиконання учасниками концентрації вимог і зобов'язань, якими було обумовлене рішення про надання дозволу на концентрацію;

<p>19) невиконання учасниками узгоджених дій, концентрації вимог і зобов'язань, якими було обумовлене рішення про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію;</p>	<p>.....</p>
<p>Стаття 52. Штрафи</p> <p>2. За порушення, передбачені: пунктами 1, 2 та 4 статті 50 цього Закону, накладаються штрафи у розмірі до десяти відсотків <i>доходу (виручки) суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)</i> за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф. У разі наявності незаконно одержаного прибутку, який перевищує десять відсотків зазначеного доходу (виручки), штраф накладається у розмірі, що не перевищує потрійного розміру незаконно одержаного прибутку. Розмір незаконно одержаного прибутку може бути обчислено оціночним шляхом;</p> <p>пунктами 5, 8, 10, 11, 12 та 19 статті 50 цього Закону накладаються штрафи у розмірі до 5 відсотків доходу (виручки) суб'єкта господарювання <i>від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)</i> за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф. У разі якщо суб'єкт господарювання вчинив порушення, передбачене пунктом 12 статті 50 цього Закону, до 31 грудня 2020 року і таке порушення було пов'язане з діями, що визнаються концентрацією згідно з частиною другою статті 22 цього Закону, щодо яких таким суб'єктом господарювання (якщо він є фізичною особою) або фізичною особою, яка здійснює контроль над таким суб'єктом господарювання, подано одноразову (спеціальну) добровільну декларацію та сплачено узгоджену суму збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування відповідно до підрозділу 9⁴ "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України, та:</p> <p>таке порушення не призвело до суттєвого обмеження конкуренції або монополізації відповідного ринку, — накладається штраф у розмірі, що становить 1200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>таке порушення призвело до суттєвого обмеження конкуренції або монополізації відповідного ринку, — тягне за собою цивільну, адміністративну, кримінальну або іншу відповідальності згідно із законом.</p>	<p>Стаття 52. Штрафи</p> <p>2. За порушення, передбачені: пунктами 1, 2 та 4 статті 50 цього Закону, накладаються штрафи у розмірі до десяти відсотків доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання або об'єднання за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф. У разі наявності незаконно одержаного прибутку, який перевищує десять відсотків зазначеного доходу, штраф накладається у розмірі, що не перевищує потрійного розміру незаконно одержаного прибутку. Розмір незаконно одержаного прибутку може бути обчислено оціночним шляхом;</p> <p>пунктами 8, 10, 11, 12 та 19 статті 50 цього Закону накладаються штрафи у розмірі до 5 відсотків доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання або об'єднання за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф.</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p>

~~При цьому при порушенні, що не призвело до суттєвого обмеження конкуренції або монополізації відповідного ринку, такий суб'єкт господарювання (якщо він є фізичною особою) або фізична особа, яка здійснює контроль над таким суб'єктом господарювання, зобов'язана подати відповідну заяву згідно зі статтею 26 цього Закону у період з 1 жовтня 2021 року до 1 жовтня 2022 року. У разі нездійснення зазначених дій у встановлені строки на суб'єкта господарювання або фізичну особу, яка здійснює контроль над таким суб'єктом господарювання, накладається штраф у розмірі, передбаченому першим реченням абзацу третього цієї частини;~~

пунктами 9, 13-18, 21 статті 50 цього Закону, накладаються штрафи у розмірі до одного відсотка доходу (виручки) суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф.

3. Доход (виручка) суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) визначається як сумарна вартість доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) усіх юридичних та фізичних осіб, що входять до групи, яка визнається суб'єктом господарювання відповідно до статті 1 цього Закону, та на яких накладається штраф відповідно до частини четвертої цієї статті.

4. У разі якщо декілька юридичних та/або фізичних осіб - суб'єктів господарювання, які входять до групи, що визнається суб'єктом господарювання, вчинили діяння (дії, бездіяльність), які призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції зазначеним суб'єктом господарювання, та/або мають права, без яких вчинення порушення було б неможливим, та/або отримали чи можуть отримати переваги у конкуренції або інші вигоди (зокрема можливість здійснювати вплив на діяльність інших юридичних та/або фізичних осіб - суб'єктів господарювання, одержувати частину їхнього прибутку), штраф накладається на суб'єкта господарювання в особі цих юридичних та/або фізичних осіб.

Обов'язок сплати штрафу, накладеного на цих юридичних та/або фізичних осіб - суб'єктів господарювання, є солідарним.

пунктами 9, 13-18, 21 статті 50 цього Закону, накладаються штрафи у розмірі до одного відсотка доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання або об'єднання за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф.

3. Доход суб'єкта господарювання визначається як сума доходу, в тому числі за межами України, усіх юридичних та фізичних осіб, що входять до групи, яка визнається суб'єктом господарювання відповідно до статті 1 цього Закону та на яких накладається штраф відповідно до частини четвертої цієї статті. Доход суб'єкта господарювання за межами України береться до уваги у розмірі, що може бути встановлений Антимонопольним комітетом України.

4. Штраф накладається на суб'єктів господарювання в особі: юридичних та/або фізичних осіб, які вчинили діяння (дії, бездіяльність), що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або осіб, які під час періоду порушення, здійснювали (прямо чи опосередковано) вирішальний вплив на господарську діяльність юридичних осіб, які вчинили дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або отримали переваги у конкуренції або інші вигоди (зокрема можливість здійснювати вплив на діяльність інших юридичних та/або фізичних осіб - суб'єктів господарювання, одержувати частину їхнього прибутку).

5. Якщо доходу передбаченого частиною третьою цієї статті, немає або якщо відповідач припинив діяльність, що забезпечує дохід, і не

5. Якщо доходу (виручки) немає або відповідач на вимогу органів Антимонопольного комітету України, голови його територіального відділення не надав розмір доходу (виручки), штраф, передбачений абзацом другим частини другої цієї статті, накладається у розмірі до двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; штраф, передбачений абзацом третім частини другої цієї статті, - у розмірі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; штраф, передбачений абзацом сьомим частини другої цієї статті, - у розмірі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

У разі потреби розмір доходу (~~виручки~~) може бути визначений органами Антимонопольного комітету України на підставі адміністративної інформації, отриманої з інших джерел.

ВІДСУТНІ

встановлено осіб, зазначених в абзацах другому-п'ятому частини шостої цієї статті, або відповідач на запит органів Антимонопольного комітету України, голови його територіального відділення не надав відомостей про розмір доходу, штраф, передбачений абзацом другим частини другої цієї статті, накладається у розмірі до двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; штраф, передбачений абзацом третім частини другої цієї статті, - у розмірі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; штраф, передбачений абзацом сьомим частини другої цієї статті, - у розмірі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

У разі потреби розмір доходу може бути визначений органами Антимонопольного комітету України на підставі адміністративної інформації, отриманої з інших джерел.

6. У разі неможливості стягнення штрафу в розмірі, визначеному при прийнятті рішення, передбаченого абзацами другим та сьомим частини першої статті 48 цього Закону, внаслідок припинення особи або відсутності доходу внаслідок припинення здійснення нею господарської діяльності, що забезпечує дохід цієї особи, крім осіб, зазначених у частині четвертій цієї статті, штраф накладається на таких осіб:

У разі припинення шляхом реорганізації юридичної особи, яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, штраф також накладається на правонаступників особи, яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

У разі припинення шляхом ліквідації юридичної та/або припинення фізичної особи - підприємця, яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, і передачі її активів (майна), що в сукупності забезпечують спроможність суб'єкта господарювання здійснювати господарську діяльність (зокрема, рухомого і нерухомого майна, прав вимоги, боргів, а також прав на торговельну марку чи інші позначення та інші права) іншим юридичним та/або фізичним особам, штраф також накладається на осіб, яким було передано активи (майно), що в сукупності забезпечує можливість здійснення господарської діяльності.

<p>6. Рішення про накладення штрафів у розмірах понад <i>чотири тисячі</i> неоподатковуваних мінімумів доходів громадян приймаються виключно Антимонопольним комітетом України, адміністративною колегією Антимонопольного комітету України на їх засіданнях.</p> <p>7. У разі, якщо суб'єкт господарювання працював менше одного року, розмір штрафу обчислюється від доходу (виручки) суб'єкта господарювання за весь час до прийняття рішення про накладення штрафу.</p>	<p>У разі, якщо юридична та/або фізична особа - підприємець, яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, здійснила відчуження активів (майна), що в сукупності забезпечували можливість такої особи здійснювати господарську діяльність, пов'язану з порушенням (зокрема, рухомого і нерухомого майна, прав вимоги, боргів, а також прав на торговельну марку чи інше позначення та інших прав) на користь інших юридичних та/або фізичних осіб, штраф накладається також на осіб, яким належать передані активи (майно), що в сукупності забезпечує можливість здійснення господарської діяльності.</p> <p>У разі якщо юридична та/або фізична особа набула контроль над юридичними особами, які вчинили дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції до припинення таких дій, штраф за період порушення після набуття контролю також накладається на осіб, які набули контроль.</p> <p>7. Штраф не накладається на юридичну та/або фізичну особу, яка набула контроль над юридичною особою, яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або придбала активи (майно), що в сукупності забезпечують спроможність суб'єкта господарювання здійснювати господарську діяльність, пов'язану з порушенням, якщо така особа не знала і не могла знати про дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p> <p>8. Рішення про накладення штрафів у розмірах понад тридцять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян приймаються виключно Антимонопольним комітетом України, адміністративною колегією Антимонопольного комітету України на їх засіданнях.</p> <p>9. У разі, якщо суб'єкт господарювання працював менше одного року, розмір штрафу обчислюється від доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання за весь час до прийняття рішення про накладення штрафу.</p> <p>10. Порядок визначення розміру штрафу, що накладається за порушення законодавства про захист економічної конкуренції,</p>
---	---

<p>8. Порядок визначення розміру штрафу, що накладається за порушення законодавства про захист економічної конкуренції, встановлюється нормативно-правовим актом Антимонопольного комітету України.</p>	<p>встановлюється нормативно-правовим актом Антимонопольного комітету України.</p> <p>11. Штрафи, передбачені частиною другою статті 52 Закону, не можуть бути накладені у зв'язку з діями (бездіяльністю), що мали місце у період, який збігається з періодом, за який нараховуються періодичні штрафні платежі відповідно до статті 52² цього Закону.</p>
<p>ВІДСУТНЯ</p>	<p>Стаття 52². Періодичні штрафні платежі</p> <p>1. Органи Антимонопольного комітету України можуть застосовувати до суб'єктів господарювання, об'єднання, визначені частиною першою статті 52 цього Закону, періодичні штрафні платежі у випадках вчинення ними порушення, передбачених:</p> <p>1) пунктом 4 статті 50 цього Закону, нараховуються періодичні платежі – за кожен день невиконання зобов'язань після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п'ятою або шостою цієї статті;</p> <p>2) пунктами 13, 14, 15 статті 50 цього Закону, нараховуються періодичні платежі - за кожен день неподання інформації після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п'ятою або шостою цієї статті, або за кожен день неподання достовірної інформації;</p> <p>3) пунктом 16 статті 50 цього Закону, нараховуються періодичні платежі – за кожен день вчинення перешкод після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п'ятою або шостою цієї статті;</p> <p>4) пунктом 16¹ статті 50 цього Закону, нараховуються періодичні платежі – за кожен день неявки на виклик після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п'ятою або шостою цієї статті.</p> <p>2. Періодичний штрафний платіж нараховується у розмірі до 5% відсотків середнього денного доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання, об'єднання за кожен день, стосовно якого нараховується періодичний штрафний платіж відповідно до частини першої цієї статті.</p>

Середній денний дохід суб'єкта господарювання, об'єднання визначається як сукупний розмір доходу від здійснення господарської діяльності, у тому числі за кордоном, визначеного на підставі частини третьої статті 52 цього Закону, за останній звітний рік, що передував року, в якому починає нараховуватися періодичний штрафний платіж, поділений на 365.

Якщо доходу немає або суб'єкт господарювання, об'єднання, визначені частиною першою статті 52 цього Закону, на вимогу органів Антимонопольного комітету України, голови його територіального відділення не надав розміру доходу, періодичний штрафний платіж накладається в розмірі до десяти мінімумів доходів громадян за кожен день, щодо якого нараховується періодичний штрафний платіж відповідно до частини першої цієї статті.

3. Органи Антимонопольного комітету України під час визначення розміру періодичного штрафного платежу, передбаченого цією статтею, керуються принципами пропорційності та розумності, необхідністю досягнення стримуючого ефекту.

4. Нарахування періодичного штрафного платежу зазначається у рішенні органу Антимонопольного комітету України за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, зазначені в пунктах 1-4 частини першої цієї статті.

5. Застосування періодичного штрафного платежу не звільняє відповідача від сплати штрафу, передбаченого статтею 52 цього Закону. Періодичний штрафний платіж не може нараховуватися за період, в якому вчинено дії (бездіяльність), за які накладаються штрафи відповідно до статті 52 цього Закону.

6. У рішенні про нарахування періодичного штрафного платежу відповідно до частини четвертої цієї статті зазначаються:

1) особа, стосовно якої нараховується періодичний штрафний платіж;

2) обставини, що є підставою для нарахування періодичного штрафного платежу;

3) строк виконання вимоги чи зобов'язання, порушення якого є підставою для нарахування періодичного штрафного платежу;

4) дата, початку нарахування періодичного штрафного платежу у випадку невиконання вимоги чи зобов'язання;

5) розмір періодичного штрафного платежу у відсотках до середнього денного доходу суб'єкта господарювання, об'єднання за останній звітний рік, в тому числі за кордоном.

Нарахування періодичного штрафного платежу не може розпочинатися до вручення відповідачу рішення, яким передбачено нарахування періодичного штрафного платежу.

7. Нарахування періодичного штрафного платежу припиняється з дати припинення обставин, які є підставою для його нарахування згідно частиною першою цієї статті, або з дати прийняття рішення, передбаченого частиною дев'ятою цієї статті.

8. Після припинення дій (бездіяльності), що є підставою для нарахування періодичного штрафного платежу відповідно до частини першої цієї статті, орган Антимонопольного комітету України приймає рішення про стягнення періодичного штрафного платежу.

У цьому випадку сумарний розмір періодичного штрафного платежу, що підлягає стягненню, може бути зменшений порівняно з нарахованим відповідно до пункту 5 частини шостої цієї статті.

9. Якщо дії (бездіяльність), зазначені у частині першій цієї статті, не припинено, орган Антимонопольного комітету України приймає рішення про стягнення періодичного штрафного платежу у розмірі, що не перевищує граничного розміру штрафу за відповідне порушення законодавства про захист економічної конкуренції, визначеного частинами другою, п'ятою та восьмою статті 52 цього Закону.

	<p>10. В рішенні органу Антимонопольного комітету України про нарахування періодичного штрафного платежу у разі невиконання вимоги чи зобов'язання на момент прийняття такого рішення може бути зазначено:</p> <p>1) додатковий строк виконання вимоги або зобов'язання;</p> <p>2) нову дату, з якої буде розпочато нарахування періодичного штрафного платежу у випадку невиконання вимоги або зобов'язання;</p> <p>3) новий розмір періодичного штрафного платежу у відсотках до середнього денного доходу суб'єкта господарювання, об'єднання за останній звітний рік, у тому числі за кордоном.</p> <p>11. Процесуальні засади застосування періодичних штрафних платежів визначається нормативно-правовим актом Антимонопольного комітету України.</p>
	<p>Стаття 52³. Солідарна та субсидіарна відповідальність</p> <p>1. Обов'язок сплати штрафу, накладеного на юридичних осіб та/або фізичних осіб, відповідно до частин четвертої та шостої статті 52 цього Закону, є солідарним.</p> <p>2. Якщо стягнення з особи штрафу, накладеного органом Антимонопольного комітету України, неможливе внаслідок припинення такої особи або недостатності майна у такому разі правонаступники такої особи, засновники (учасники, акціонери) та інші особи, що входять до групи, яка визнається суб'єктом господарювання відповідно до статті 1 цього Закону і до якої на момент вчинення правопорушення входила така особа, солідарно несуть субсидіарну відповідальність щодо сплати штрафу, накладеного органом Антимонопольного комітету України.</p> <p>3. Якщо стягнення з особи штрафу, накладеного органом Антимонопольного комітету України є неможливим у зв'язку з припиненням такої особи або припиненням здійснення такою особою господарської діяльності, що забезпечує її дохід, субсидіарну</p>

	<p>відповідальність за сплату штрафу несе особа, яка набула у власність активи (майно) особи, на яку накладено штраф, що в сукупності забезпечило можливість такої особи здійснювати господарську діяльність (зокрема, рухоме і нерухоме майно, права вимоги, борги, право на торговельну марку чи інше позначення та інші права).</p>
<p>Стаття 53. Примусовий поділ</p> <p><i>1. Якщо суб'єкт господарювання зловживає монополією (домінуючим) становищем на ринку, органи Антимонопольного комітету України мають право прийняти рішення про примусовий поділ суб'єкта господарювання, що займає монополію (домінуюче) становище.</i></p> <p><i>2. Примусовий поділ не застосовується у разі:</i> <i>неможливості організаційного або територіального відокремлення підприємств, структурних підрозділів чи структурних одиниць;</i> <i>наявності тісного технологічного зв'язку підприємств, структурних підрозділів чи структурних одиниць (якщо обсяг продукції, яка вживається суб'єктом господарювання, перевищує тридцять відсотків валового обсягу продукції підприємства, структурного підрозділу чи структурної одиниці).</i></p> <p><i>3. Рішення органів Антимонопольного комітету України про примусовий поділ суб'єкта господарювання підлягає виконанню у встановлений строк, який не може бути меншим шести місяців.</i></p> <p><i>4. Реорганізація суб'єкта господарювання, що підлягає примусовому поділу, здійснюється на його розсуд за умови усунення монополію (домінуючого) становища цього суб'єкта господарювання на ринку.</i></p>	<p>Стаття 53. Примусовий поділ та інші структурні зобов'язання</p> <p>1. Структурні зобов'язання, у тому числі примусовий поділ, застосовуються в порядку, передбаченому цією статтею та статтями 48¹ або 48² цього Закону.</p> <p>2. Примусовий поділ застосовується незалежно від накладання штрафу у разі вчинення суб'єктом господарювання порушення, передбаченого:</p> <p>1) пунктом 2 статті 50 цього Закону, якщо передумови таких дій (бездіяльності) неможливо усунути в інший спосіб;</p> <p>2) пунктами 10, 11, 12, 19 статті 50 цього Закону, якщо неможливо усунути негативний вплив концентрації суб'єктів господарювання на конкуренцію в інший спосіб.</p> <p>3. Структурні зобов'язання, у тому числі примусовий поділ суб'єкта господарювання виконуються в строк та у спосіб, встановлений Антимонопольним комітетом України.</p> <p>Строк та спосіб виконання структурних зобов'язань, у тому числі примусового поділу є обов'язковим для виконання суб'єктом господарювання.</p> <p>4. Спосіб примусового поділу суб'єкта господарювання, встановлений Антимонопольним комітетом України, має забезпечувати:</p> <p>припинення дій (бездіяльності), що є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції;</p> <p>усунення причин і передумов виникнення таких дій (бездіяльності);</p>

усунення наслідків відповідного порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

усунення монопольного (домінуючого) становища на ринку відповідного суб'єкта господарювання з урахуванням осіб пов'язаних з ним відносинами контролю;

усунення можливостей недопущення, усунення, обмеження, конкуренції таким суб'єктом господарювання.

5. Спосіб виконання структурних зобов'язань, у тому числі примусового поділу, не можуть містити:

конкретного набувача майна, що відчужується, у тому числі у зв'язку з примусовим поділом;

критерії, що дозволяють визначити лише одного набувача такого майна;

ціну або іншу винагороду за майно, що відчужується, у тому числі у зв'язку з примусовим поділом.

6. Якщо застосування структурних зобов'язань, у тому числі, примусовий поділ, передбачає відчуження відповідачем частини майна (активів), корпоративних прав тощо, таке відчуження здійснюється за умови попереднього і повного відшкодування його вартості новим власником.

7. Якщо застосування структурних зобов'язань передбачає відчуження відповідачем частини майна (активів), корпоративних прав тощо), у тому числі шляхом примусового поділу, таке відчуження здійснюється особі (особам), яка/які не пов'язана з відповідачем відносинами контролю та не має будь-яких фінансових зобов'язань щодо відповідача.

8. Набуття майна, що відчужується внаслідок застосування примусового поділу, здійснюється за умови одержання попереднього дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію суб'єктів господарювання, незалежно від виконання умов частини першої статті 24 цього Закону.

9. Суб'єкт господарювання та особи пов'язані з ним відносинами контролю, до якого застосовано примусовий поділ та/або інші структурні зобов'язання, зобов'язаний вжити всіх необхідних заходів

	<p>щодо збереження активів (майна), корпоративних прав тощо, що підлягають обов'язковому відчуженню, зокрема не вчиняти жодних дій (бездіяльності), які призводять чи можуть призвести до зменшення вартості такого майна (активів, корпоративних прав, тощо) до моменту його відчуження.</p> <p>10. Суб'єкт господарювання, до якого застосовано примусовий поділ та/або інші структурні зобов'язання, та особи пов'язані з ним відносинами контролю, не мають права здійснювати обтяження майна, що підлягає відчуженню у зв'язку з примусовим поділом, в тому числі його передачу в заставу, внесення зазначеного майна (активів, корпоративних прав, тощо) до статутного капіталу іншого суб'єкта господарювання, тощо.</p> <p>11. Майно, відчужене у зв'язку із застосуванням примусового поділу та/або інших структурних зобов'язань, не може бути придбано особою, в якій його відчужено, протягом десяти років з дня закінчення строку його відчуження.</p>
<p>Стаття 54. Адміністративна відповідальність посадових осіб та інших працівників суб'єктів господарювання, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю</p> <p>2. За правопорушення, передбачені пунктами 4, 13-16 статті 50 цього Закону, посадові особи органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю несуть адміністративну відповідальність згідно з законом.</p> <p>3. За правопорушення, передбачене пунктом 16 статті 50 цього Закону, працівники суб'єктів господарювання, об'єднань несуть адміністративну відповідальність згідно із законом.</p>	<p>Стаття 54. Адміністративна відповідальність посадових осіб органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю</p> <p>1. За правопорушення, передбачені пунктами 3, 4, 6, 7, 13-18, 21 статті 50 цього Закону, посадові особи органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю несуть адміністративну відповідальність згідно з законом.</p> <p>2. Днем виявлення адміністративних правопорушень, передбачених у частині першій цієї статті, є день набрання чинності рішення органу Антимонопольного комітету України, територіального відділення про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, а днем їх вчинення є день здійснення дій (бездіяльності), які призвели до правопорушень, передбачених пунктами 3, 4, 6, 7, 13-18, 21 статті 50 цього Закону.</p>

	<p>3. Про вчинення адміністративного правопорушення органами чи посадовими особами Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, визначеними Законом України «Про Антимонопольний комітет України», складається протокол про адміністративне правопорушення.</p> <p>4. Протоколи про адміністративні правопорушення, складаються протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення органу Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, у двох примірниках, один із яких під розписку вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності.</p> <p>5. Якщо при складенні протоколу особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за правопорушення не була присутня, до протоколу вноситься відповідний запис, який підписується уповноваженою на те посадовою особою Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, яка склала протокол. При цьому один примірник складеного протоколу протягом трьох робочих днів надсилається особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за повідомленою нею або наявною в Антимонопольному комітеті України, його територіальному відділенні адресою (місцезнаходженням / задекларованим/заресстрованим місцем проживання (перебування)).</p>
<p>Стаття 56. Порядок виконання рішень та розпоряджень органів Антимонопольного комітету України, голів територіальних відділень Антимонопольного комітету України</p> <p>....</p> <p>2. Рішення та розпорядження органів Антимонопольного комітету України, голів його територіальних відділень є обов'язковими до виконання. Рішення та розпорядження органу Антимонопольного комітету України набувають чинності з дня їх прийняття.</p> <p>ВІДСУТНІ</p>	<p>Стаття 56. Порядок виконання рішень та розпоряджень органів Антимонопольного комітету України, голів територіальних відділень Антимонопольного комітету України</p> <p>.....</p> <p>2. Рішення та розпорядження органів Антимонопольного комітету України, голів його територіальних відділень є обов'язковими до виконання. Рішення та розпорядження органу Антимонопольного комітету України набувають чинності з дня їх прийняття.</p> <p>Невиконання рішень і розпоряджень органів Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, тягне за собою відповідальність, визначену законом.”;</p>

3. Особа, на яку накладено штраф рішенням органу Антимонопольного комітету України, сплачує його у двомісячний строк з дня одержання рішення про накладення штрафу. Встановлені у рішенні органу Антимонопольного комітету України зобов'язання, передбачені статтею 48 цього Закону, підлягають виконанню у двомісячний строк з дня одержання рішення органу Антимонопольного комітету України, якщо інше не передбачено законом або *цим* рішенням.

~~Строки, передбачені абзацом першим цієї частини, зупиняються на час розгляду судом справи про оскарження рішення органу Антимонопольного комітету України у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, а також на час проведення перевірки чи перегляду рішення у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органом Антимонопольного комітету України.~~

Нарахування пені припиняється з дня сплати штрафу, накладеного рішенням органу Антимонопольного комітету України.

.....

5. За кожний день прострочення сплати штрафу стягується пеня у розмірі півтора відсотка від суми штрафу. Розмір пені не може перевищувати розміру штрафу, накладеного відповідним рішенням органу Антимонопольного комітету України.

ВІДСУТНІЙ

~~Нарахування пені припиняється з дня прийняття господарським судом рішення про стягнення відповідного штрафу.~~

~~Нарахування пені зупиняється на час розгляду чи перегляду господарським судом:~~

~~справи про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України про накладення штрафу;~~

~~відповідного рішення (постанови) господарського суду.~~

ВІДСУТНІЙ

Органи Антимонопольного комітету, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, можуть вживати заходи з моніторингу та контролю за виконанням відповідних рішень і розпоряджень із залученням експертів, експертних установ.

3. Особа, на яку накладено штраф рішенням органу Антимонопольного комітету України, сплачує його у двомісячний строк з дня одержання рішення про накладення штрафу. Встановлені у рішенні органу Антимонопольного комітету України зобов'язання, передбачені статтею 48 цього Закону, підлягають виконанню у двомісячний строк з дня одержання рішення органу Антимонопольного комітету України, якщо інше не передбачено законом або **самим** рішенням.

ВИКЛЮЧИТИ

Нарахування пені припиняється з дня сплати штрафу, накладеного рішенням органу Антимонопольного комітету України.

.....

5. За кожний день прострочення сплати штрафу стягується пеня у розмірі півтора відсотка від суми штрафу. Розмір пені не може перевищувати розміру штрафу, накладеного відповідним рішенням органу Антимонопольного комітету України.

У разі прострочення сплати періодичного штрафного платежу пеня не застосовується.

ВИКЛЮЧИТИ

Нарахування пені зупиняється з дня відкриття провадження господарським судом у справі про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України до набрання судовим рішенням

Нарахування пені зупиняється на час розгляду органом Антимонопольного комітету України заяви особи, на яку накладено штраф, про перевірку чи перегляд рішення у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

.....

8. У разі якщо протягом строку, встановленого абзацом першим частини третьої цієї статті, рішення органу Антимонопольного комітету України не виконується, Голова Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України видає наказ про примусове виконання рішення органу Антимонопольного комітету України, прийнятого за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у тому числі про стягнення штрафу.

9. Наказ Голови Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України про примусове виконання рішення органу Антимонопольного комітету України, прийнятого за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у тому числі про стягнення штрафу, є виконавчим документом, який пред'являється до органів державної виконавчої служби для примусового виконання в порядку, визначеному законом.

Зазначені в абзаці першому цієї частини накази мають відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим законом.

10. Сплата штрафу не звільняє суб'єкта господарювання від обов'язку припинити порушення законодавства про захист економічної конкуренції, а також від виконання інших зобов'язань, встановлених рішенням органу Антимонопольного комітету України.

.....

12. Голова Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, який видав наказ, передбачений частиною дев'ятою цієї статті, може з власної ініціативи або за заявою відповідача виправити помилку, допущену під час оформлення або видання наказу. Про виправлення допущеної помилки Голова Антимонопольного комітету України, голова територіального

законної сили, крім випадків зупинення господарським судом виконання рішення.

Нарахування пені зупиняється на час розгляду органом Антимонопольного комітету України заяви особи, на яку накладено штраф, про перевірку чи перегляд рішення у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

.....

8. У разі якщо протягом строку, встановленого абзацом першим частини третьої цієї статті, рішення органу Антимонопольного комітету України не виконується, Голова Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України видає наказ про примусове виконання рішення органу Антимонопольного комітету України, прийнятого за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у тому числі про стягнення штрафу **періодичного штрафного платежу**.

9. Наказ Голови Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України про примусове виконання рішення органу Антимонопольного комітету України, прийнятого за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у тому числі про стягнення штрафу, **періодичного штрафного платежу**, є виконавчим документом, який пред'являється до органів державної виконавчої служби для примусового виконання в порядку, визначеному законом.

Зазначені в абзаці першому цієї частини накази мають відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим законом.

10. Сплата штрафу, **періодичного штрафного платежу** не звільняє суб'єкта господарювання від обов'язку припинити порушення законодавства про захист економічної конкуренції, а також від виконання інших зобов'язань, встановлених рішенням органу Антимонопольного комітету України.

.....

12. Голова Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, який видав наказ, передбачений частиною дев'ятою цієї статті, може з власної ініціативи або за заявою відповідача виправити помилку, допущену під час оформлення або видання наказу. Про виправлення допущеної помилки

відділення Антимонопольного комітету України вносить до наказу про примусове виконання рішення органу Антимонопольного комітету України, прийнятого за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у тому числі про стягнення штрафу, зміни, які є невід'ємною частиною виконавчого документа.

13. Протягом п'яти днів з дня сплати *штрафу та пені* суб'єкт господарювання зобов'язаний надіслати відповідно до Антимонопольного комітету України або його територіального відділення документи, що підтверджують сплату штрафу, пені.

14. Суми стягнутих *штрафів та пені* зараховуються до державного бюджету.

.....

~~16. Якщо стягнення з особи штрафу, накладеного органом Антимонопольного комітету України, неможливе внаслідок припинення такої особи, доведення до банкрутства або недостатності майна з вини її засновників (учасників, акціонерів), які мають право надавати обов'язкові для відповідача вказівки, у такому разі правонаступники такої особи, засновники (учасники, акціонери) та інші особи, що входять до групи, яка визнається суб'єктом господарювання відповідно до статті 1 цього Закону і до якої на момент вчинення правопорушення входила така особа, на яку органом Антимонопольного комітету України було накладено штраф, солідарно несуть субсидіарну відповідальність щодо сплати штрафу, накладеного органом Антимонопольного комітету України.~~

ВІДСУТНЯ

Стаття 57. Перевірка рішень у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та у заявах, ~~справах про узгоджені дії~~

Голова Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України вносить до наказу про примусове виконання рішення органу Антимонопольного комітету України, прийнятого за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у тому числі про стягнення штрафу, **періодичного штрафного платежу**, зміни, **про що приймається наказ, який є невід'ємною частиною виконавчого документа.**

13. Протягом п'яти днів з дня сплати **штрафу, пені, періодичного штрафного платежу**, суб'єкт господарювання зобов'язаний надіслати відповідно до Антимонопольного комітету України або його територіального відділення документи, що підтверджують сплату штрафу, пені, **періодичного штрафного платежу**.

14. Суми стягнутих **штрафу, пені, періодичного штрафного платежу**, зараховуються до державного бюджету.

.....

ВИКЛЮЧИТИ

17. З метою забезпечення ефективного виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції Антимонопольний комітет України, його територіального відділення мають право звернутися до суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в порядку визначеному законом.

Стаття 57. Перевірка рішень у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції

<p>1. Рішення, прийняті адміністративною колегією територіального відділення Антимонопольного комітету України, державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, адміністративною колегією Антимонопольного комітету України у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у заявах, справах про узгоджені дії, можуть бути перевірені за заявою осіб, які брали участь у справі, або за власною ініціативою у порядку, встановленому Антимонопольним комітетом України.</p>	<p>1. Рішення, прийняті адміністративною колегією територіального відділення Антимонопольного комітету України, державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, адміністративною колегією Антимонопольного комітету України у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, можуть бути перевірені за заявою осіб, які брали участь у справі, або за власною ініціативою у порядку, встановленому Антимонопольним комітетом України.</p>
<p>Стаття 58. Перегляд рішень у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та у заявах, справах про узгоджені дії, концентрацію</p> <p>1. Органи Антимонопольного комітету України з власної ініціативи чи за заявами осіб можуть переглянути рішення, прийняті ними у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та у заявах, справах про узгоджені дії, концентрацію, у разі:</p> <p>.....</p> <p>невиконання учасниками узгоджених дії, концентрації вимог і зобов'язань, якими було обумовлене рішення органів Антимонопольного комітету України щодо узгоджених дії, концентрації відповідно до частини другої статті 31 цього Закону;</p> <p>якщо обставини, на підставі яких було прийняте рішення про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання, вже не існують;</p> <p>.....</p> <p>2. Перегляд рішень у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у заявах, справах про узгоджені дії, концентрацію допускається у випадках, передбачених:</p> <p>абзацами другим, третім і шостим частини першої цієї статті, - протягом п'яти років з дня прийняття відповідного рішення;</p> <p><i>абзацами четвертим і п'ятим частини першої цієї статті, - протягом періоду дії відповідного рішення;</i></p> <p>абзацом восьмим частини першої цієї статті, - протягом трьох років з дня прийняття відповідного рішення, якщо інше не встановлено законом.</p>	<p>Стаття 58. Перегляд рішень у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та у заявах, справах про концентрацію</p> <p>1. Органи Антимонопольного комітету України з власної ініціативи чи за заявами осіб можуть переглянути рішення, прийняті ними у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та у заявах, справах про концентрацію, у разі:</p> <p>.....</p> <p>невиконання учасниками концентрації вимог і зобов'язань, якими було обумовлене рішення органів Антимонопольного комітету України щодо концентрації відповідно до частини другої статті 31 цього Закону;</p> <p>якщо обставини, на підставі яких було прийняте рішення про надання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання, вже не існують;</p> <p>.....</p> <p>2. Перегляд рішень у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у заявах, справах про концентрацію допускається у випадках, передбачених:</p> <p>абзацами другим, третім і шостим частини першої цієї статті, - протягом п'яти років з дня прийняття відповідного рішення;</p> <p>абзацами четвертим, п'ятим та сьомим частини першої цієї статті, - протягом періоду дії рішення;</p> <p>абзацом восьмим частини першої цієї статті, - протягом трьох років з дня прийняття рішення, якщо інше не встановлено законом.</p>

<p>За результатами перегляду рішення з підстав, передбачених абзацом шостим частини першої цієї статті, орган Антимонопольного комітету України змінює своє рішення в частині розміру штрафу.</p> <p>3. За результатами перегляду органи Антимонопольного комітету України можуть:</p> <ul style="list-style-type: none"> залишити рішення без змін; змінити рішення; скасувати рішення; прийняти нове рішення, передбачене статтями <i>31 та 48</i> цього Закону, частиною першою статті 30 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції». <p>.....</p>	<p>За результатами перегляду рішення з підстав, передбачених абзацом шостим частини першої цієї статті, орган Антимонопольного комітету України змінює своє рішення в частині розміру штрафу.</p> <p>3. За результатами перегляду органи Антимонопольного комітету України можуть:</p> <ul style="list-style-type: none"> залишити рішення без змін; змінити рішення; скасувати рішення; прийняти нове рішення, передбачене статтями 31, 48, 48¹ та 48² цього Закону, частиною першою статті 30 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції». <p>.....</p>
<p>Стаття 60. Оскарження рішень органів Антимонопольного комітету України</p> <p>.....</p> <p>3. Прийняття господарським судом до розгляду заяви про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України не зупиняє його виконання, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.</p> <p>4. <i>Порушення</i> господарським судом провадження у справі про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України, прийнятого:</p> <ul style="list-style-type: none"> згідно з частиною першою статті 48 цього Закону, частиною першою статті 30 Закону України "Про захист від недобросовісної конкуренції"; за результатами перевірки відповідно до частини п'ятої статті 57 цього Закону; за результатами перегляду відповідно до частини третьої статті 58 цього Закону, <p>а також перегляд за заявою сторони відповідного рішення (постанови) господарського суду зупиняє виконання зазначеного рішення органу Антимонопольного комітету України на час розгляду цієї справи чи перегляду відповідного рішення (постанови) господарського суду, якщо органом Антимонопольного комітету України відповідно до частини третьої статті 48 цього Закону чи господарським судом не визначено інше.</p>	<p>Стаття 60. Оскарження рішень органів Антимонопольного комітету України</p> <p>.....</p> <p>3. Прийняття господарським судом до розгляду заяви про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України не зупиняє строки його виконання, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.</p> <p>4. Відкриття господарським судом провадження у справі про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України, прийнятого:</p> <ul style="list-style-type: none"> згідно з частиною першою статті 48 цього Закону, частиною першою статті 30 Закону України "Про захист від недобросовісної конкуренції"; за результатами перевірки відповідно до частини п'ятої статті 57 цього Закону; за результатами перегляду відповідно до частини третьої статті 58 цього Закону, <p><i>зупиняє строки виконання зазначеного рішення органу Антимонопольного комітету України до набрання судовим рішенням законної сили, якщо органом Антимонопольного комітету України відповідно до частини третьої статті 48 цього Закону чи господарським судом не визначено інше.</i></p>

<p>5. Незалежно від положень частини четвертої цієї статті, у разі наявності достатніх підстав, господарський суд може зупинити <i>дію рішення органу Антимонопольного комітету України</i>.</p>	<p>5. Незалежно від положень частини четвертої цієї статті, у разі наявності достатніх підстав, господарський суд може зупинити виконання рішення органу Антимонопольного комітету України на будь-якій стадії судового процесу.</p>
<p>Стаття 62. Визначення та обчислення строків у законодавстві про захист економічної конкуренції</p> <p>1. Строки, в межах яких вчиняються відповідні дії, зокрема при розгляді заяв про надання дозволу на узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання, при розгляді справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції тощо, встановлюються законодавством про захист економічної конкуренції, а також органами Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України. Зазначені строки визначаються календарною датою, зазначенням події, що повинна неминуче настати, чи періодом часу.</p> <p>ВІДСУТНЯ</p> <p>2. Перебіг строку, який обчислюється роками, місяцями або днями, починається наступного дня після календарної дати або настання події, якими визначено його початок.</p> <p>Строк, який обчислюється роками, закінчується у відповідний місяць і число останнього року строку.</p> <p>Строк, який обчислюється місяцями, закінчується у відповідне число останнього місяця строку. Якщо кінець строку, який обчислюється місяцями, припадає на такий місяць, що не має відповідного числа, строк закінчується в останній день цього місяця.</p>	<p>Стаття 62. Визначення та обчислення строків у законодавстві про захист економічної конкуренції</p> <p>1. Строки, в межах яких вчиняються відповідні дії, зокрема при розгляді заяв про надання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання, при розгляді справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції тощо, встановлюються законодавством про захист економічної конкуренції, а також органами Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України. Зазначені строки визначаються календарною датою, зазначенням події, що повинна неминуче настати, чи періодом часу.</p> <p>2. Строк, встановлений органами Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України, може бути продовжений за заявою, поданою до закінчення цього строку, чи з ініціативи органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України.</p> <p>У випадку наявності поважних причин пропуску строку встановленого законом орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України може встановити додатковий строк вчинення відповідної дії, крім випадків, коли цим Законом встановлено неможливість поновлення строків.</p> <p>3. Перебіг строку, який обчислюється роками, місяцями або днями, починається наступного дня після календарної дати або настання події, якими визначено його початок.</p> <p>Строк, який обчислюється роками, закінчується у відповідний місяць і число останнього року строку.</p> <p>Строк, який обчислюється місяцями, закінчується у відповідне число останнього місяця строку. Якщо кінець строку, який обчислюється місяцями, припадає на такий місяць, що не має відповідного числа, строк закінчується в останній день цього місяця.</p>

<p>У разі, коли останній день припадає на неробочий день, днем закінчення строку вважається перший наступний за ним робочий день.</p> <p>Останній день строку триває до 24 години, але, коли в цей строк необхідно було вчинити дію в Антимонопольному комітеті України чи його територіальному відділенні, строк закінчується в момент закінчення робочого дня.</p> <p>3. Строк не вважається пропущеним, якщо до його закінчення необхідні документи здано на пошту. У разі неотримання документів Антимонопольним комітетом України чи його територіальним відділенням відповідна особа надає належні докази на підтвердження факту направлення таких документів поштою.</p>	<p>У разі, коли останній день припадає на неробочий день, днем закінчення строку вважається перший наступний за ним робочий день.</p> <p>Останній день строку триває до 24 години, але, коли в цей строк необхідно було вчинити дію в Антимонопольному комітеті України чи його територіальному відділенні, строк закінчується в момент закінчення робочого дня.</p> <p>4. Строк не вважається пропущеним, якщо до його закінчення необхідні документи здано на пошту. У разі неотримання документів Антимонопольним комітетом України чи його територіальним відділенням відповідна особа надає належні докази на підтвердження факту направлення таких документів поштою.</p>
---	---

Закон України «Про судовий збір»

<p align="center">Стаття 4. Розміри ставок судового збору</p> <p align="center">...</p> <p align="center">2. Ставки судового збору встановлюються у таких розмірах:</p>		<p align="center">Стаття 4. Розміри ставок судового збору</p> <p align="center">...</p> <p align="center">2. Ставки судового збору встановлюються у таких розмірах:</p>	
<p align="center">Найменування документа і дії, за яку справляється судовий збір, та платника судового збору</p>	<p align="center">Ставка судового збору</p>	<p align="center">Найменування документа і дії, за яку справляється судовий збір, та платника судового збору</p>	<p align="center">Ставка судового збору</p>

<p>2. За подання до господарського суду:</p> <p><i>відсутній</i></p>	<p>2. За подання до господарського суду:</p> <p><i>додовнено</i></p> <p>11) клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції</p> <p>1 розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб</p>
<p>Закону України «Про ринок електричної енергії»</p>	
<p>розділ XVII «Прикінцеві та перехідні положення»</p> <p>....</p> <p>22². Оператори системи розподілу, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) прямо чи опосередковано належать державі, які мають у власності корпоративні права (частки у статутному капіталі) суб'єкта господарювання, що є електропостачальником, який виконує функції постачальника універсальних послуг на закріпленій території, зобов'язані здійснити відчуження таких корпоративних прав (часток у статутному капіталі).</p> <p>Оператор системи розподілу, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) прямо чи опосередковано належать державі, протягом трьох місяців з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання повноважень центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності" здійснює продаж корпоративних прав (часток у статутному</p>	<p>розділ XVII «Прикінцеві та перехідні положення»</p> <p>....</p> <p>22². Оператори системи розподілу, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) прямо чи опосередковано належать державі, які мають у власності корпоративні права (частки у статутному капіталі) суб'єкта господарювання, що є електропостачальником, який виконує функції постачальника універсальних послуг на закріпленій території, зобов'язані здійснити відчуження таких корпоративних прав (часток у статутному капіталі).</p> <p>Оператор системи розподілу, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) прямо чи опосередковано належать державі, протягом трьох місяців з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання повноважень центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності" здійснює продаж корпоративних прав (часток у статутному</p>

капіталі) суб'єкта господарювання, що є електропостачальником, який виконує функції постачальника універсальних послуг на закріпленій території, що відповідають розміру частки, якою прямо чи опосередковано володіє держава у корпоративних правах такого оператора системи розподілу. Продаж зазначених корпоративних прав (часток) здійснюється визначеному Кабінетом Міністрів України акціонерному товариству, 100 відсотків акцій якого належать державі, за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в електроенергетичному комплексі. Таке акціонерне товариство повинно мати ліцензію на постачання електричної енергії споживачу і не бути збитковим за останній звітний період. Продаж зазначених корпоративних прав (часток) здійснюється за номінальною вартістю корпоративних прав (часток у статутному капіталі).

Під час продажу корпоративних прав (часток у статутному капіталі) оператор системи розподілу, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) прямо чи опосередковано належать державі, зобов'язаний запропонувати продаж корпоративних прав (часток у статутному капіталі) електропостачальника, який виконує функції постачальника універсальних послуг на закріпленій території, що відповідають часткам власності інших акціонерів такого оператора системи розподілу, таким акціонерам. Запропонована ціна продажу корпоративних прав (часток у статутному капіталі) має дорівнювати номінальній вартості таких корпоративних прав (часток у статутному капіталі).

Оператори системи розподілу, зазначені в цьому пункті, протягом п'яти днів з дня проведення загальних зборів, на яких прийнято рішення про продаж корпоративних прав (часток у статутному капіталі), мають повідомити акціонерів про можливість купівлі частки, пропорційної належним їм простим акціям, відповідно до абзацу третього цього пункту. Повідомлення вважається врученим належним чином, якщо воно надіслано за адресою (місцезнаходженням) акціонера рекомендованим листом з повідомленням про вручення або особисто вручено акціонеру (його представнику). У разі якщо повідомлення неможливо вручити у зв'язку з відсутністю акціонера за місцезнаходженням, відмовою акціонера (його представника) прийняти повідомлення, незнаходженням фактичного місця розташування (місцезнаходження) акціонера або з інших причин, документ вважається врученим акціонеру у день, зазначений в повідомленні про вручення із зазначенням причини невручення. Протягом 30 днів з дня

капіталі) суб'єкта господарювання, що є електропостачальником, який виконує функції постачальника універсальних послуг на закріпленій території, що відповідають розміру частки, якою прямо чи опосередковано володіє держава у корпоративних правах такого оператора системи розподілу. Продаж зазначених корпоративних прав (часток) здійснюється визначеному Кабінетом Міністрів України акціонерному товариству, 100 відсотків акцій якого належать державі, за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в електроенергетичному комплексі. Таке акціонерне товариство повинно мати ліцензію на постачання електричної енергії споживачу і не бути збитковим за останній звітний період. Продаж зазначених корпоративних прав (часток) здійснюється за номінальною вартістю корпоративних прав (часток у статутному капіталі).

Під час продажу корпоративних прав (часток у статутному капіталі) оператор системи розподілу, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) прямо чи опосередковано належать державі, зобов'язаний запропонувати продаж корпоративних прав (часток у статутному капіталі) електропостачальника, який виконує функції постачальника універсальних послуг на закріпленій території, що відповідають часткам власності інших акціонерів такого оператора системи розподілу, таким акціонерам. Запропонована ціна продажу корпоративних прав (часток у статутному капіталі) має дорівнювати номінальній вартості таких корпоративних прав (часток у статутному капіталі).

Оператори системи розподілу, зазначені в цьому пункті, протягом п'яти днів з дня проведення загальних зборів, на яких прийнято рішення про продаж корпоративних прав (часток у статутному капіталі), мають повідомити акціонерів про можливість купівлі частки, пропорційної належним їм простим акціям, відповідно до абзацу третього цього пункту. Повідомлення вважається врученим належним чином, якщо воно надіслано за адресою (місцезнаходженням) акціонера рекомендованим листом з повідомленням про вручення або особисто вручено акціонеру (його представнику). У разі якщо повідомлення неможливо вручити у зв'язку з відсутністю акціонера за місцезнаходженням, відмовою акціонера (його представника) прийняти повідомлення, незнаходженням фактичного місця розташування (місцезнаходження) акціонера або з інших причин, документ вважається врученим акціонеру у день, зазначений в повідомленні про вручення із зазначенням причини невручення. Протягом

вручення повідомлення акціонер повинен звернутися до оператора системи розподілу щодо купівлі корпоративних прав (часток у статутному капіталі). У разі ненадходження від акціонерів звернень протягом зазначеного строку оператор системи розподілу повідомляє акціонерів про продаж корпоративних прав (часток у статутному капіталі) шляхом здійснення публікації на його офіційному веб-сайті. Протягом 30 днів з дня розміщення оператором системи розподілу на офіційному веб-сайті відповідного повідомлення акціонери мають звернутися до оператора системи розподілу щодо купівлі корпоративних прав (часток у статутному капіталі). Акціонери, яким запропоновано купити корпоративні права (частки у статутному капіталі), мають здійснити їх викуп протягом трьох місяців з дня проведення загальних зборів, на яких прийнято рішення про продаж корпоративних прав (часток у статутному капіталі). У разі відсутності звернень акціонерів про намір купівлі корпоративних прав (часток у статутному капіталі) зазначені корпоративні права (частки у статутному капіталі) відчужуються шляхом проведення аукціону. При проведенні аукціону стартова ціна продажу корпоративних прав (часток у статутному капіталі) має дорівнювати номінальній вартості таких корпоративних прав (часток у статутному капіталі).

Загальний строк проведення продажу корпоративних прав (часток у статутному капіталі), з урахуванням строку проведення аукціону, не може становити більше чотирьох місяців з дня проведення загальних зборів, на яких прийнято рішення про продаж корпоративних прав (часток у статутному капіталі).

Укладення та виконання правочинів, передбачених цим пунктом, здійснюються з дотриманням таких умов:

подання заяви про державну реєстрацію змін до відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (далі - Єдиний державний реєстр), пов'язаних із зміною засновників (учасників) юридичної особи у зв'язку із зміною частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи, щодо засновника (учасника), який на дату подання заяви внесений до Єдиного реєстру боржників, не є підставою для відмови у державній реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, у зв'язку із зміною частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи;

30 днів з дня вручення повідомлення акціонер повинен звернутися до оператора системи розподілу щодо купівлі корпоративних прав (часток у статутному капіталі). У разі ненадходження від акціонерів звернень протягом зазначеного строку оператор системи розподілу повідомляє акціонерів про продаж корпоративних прав (часток у статутному капіталі) шляхом здійснення публікації на його офіційному веб-сайті. Протягом 30 днів з дня розміщення оператором системи розподілу на офіційному веб-сайті відповідного повідомлення акціонери мають звернутися до оператора системи розподілу щодо купівлі корпоративних прав (часток у статутному капіталі). Акціонери, яким запропоновано купити корпоративні права (частки у статутному капіталі), мають здійснити їх викуп протягом трьох місяців з дня проведення загальних зборів, на яких прийнято рішення про продаж корпоративних прав (часток у статутному капіталі). У разі відсутності звернень акціонерів про намір купівлі корпоративних прав (часток у статутному капіталі) зазначені корпоративні права (частки у статутному капіталі) відчужуються шляхом проведення аукціону. При проведенні аукціону стартова ціна продажу корпоративних прав (часток у статутному капіталі) має дорівнювати номінальній вартості таких корпоративних прав (часток у статутному капіталі).

Загальний строк проведення продажу корпоративних прав (часток у статутному капіталі), з урахуванням строку проведення аукціону, не може становити більше чотирьох місяців з дня проведення загальних зборів, на яких прийнято рішення про продаж корпоративних прав (часток у статутному капіталі).

Укладення та виконання правочинів, передбачених цим пунктом, здійснюються з дотриманням таких умов:

подання заяви про державну реєстрацію змін до відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (далі - Єдиний державний реєстр), пов'язаних із зміною засновників (учасників) юридичної особи у зв'язку із зміною частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи, щодо засновника (учасника), який на дату подання заяви внесений до Єдиного реєстру боржників, не є підставою для відмови у державній реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, у зв'язку із зміною частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи;

<p>наявність зареєстрованих обтяжень щодо відповідної частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи відповідно до Державного реєстру обтяжень рухомого майна, встановлена державним реєстратором під час проведення державної реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, у зв'язку із зміною частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи в результаті відчуження її таким засновником (учасником) на підставі правочину не є підставою для відмови у державній реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, у зв'язку із зміною частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи;</p> <p>дозвіл (попередній дозвіл) Антимонопольного комітету України не потребується.</p>	<p>наявність зареєстрованих обтяжень щодо відповідної частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи відповідно до Державного реєстру обтяжень рухомого майна, встановлена державним реєстратором під час проведення державної реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, у зв'язку із зміною частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи в результаті відчуження її таким засновником (учасником) на підставі правочину не є підставою для відмови у державній реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, у зв'язку із зміною частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи;</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p>
<p>Закон України «Про страхування»</p>	
<p>Стаття 12. Документи, які подаються для отримання ліцензії</p> <p>1. Заявник для отримання ліцензії подає до Регулятора відповідно до вимог, в порядку та за формою, що встановлені нормативно-правовими актами Регулятора, такі документи та інформацію:</p> <p>.....</p> <p>12) висновок (попередній висновок) Антимонопольного комітету України стосовно концентрації та/або дозвіл Антимонопольного комітету України на концентрацію у випадках, передбачених законодавством;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 12. Документи, які подаються для отримання ліцензії</p> <p>1. Заявник для отримання ліцензії подає до Регулятора відповідно до вимог, в порядку та за формою, що встановлені нормативно-правовими актами Регулятора, такі документи та інформацію:</p> <p>.....</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p>
<p>Стаття 13. Порядок розгляду пакета документів та підстави для відмови у видачі ліцензії</p> <p>....</p> <p>8. Регулятор має право відмовити у видачі ліцензії у разі, якщо:</p> <p>.....</p> <p>12) відсутній дозвіл Антимонопольного комітету України на концентрацію у випадках, якщо надання такого дозволу передбачено законом;</p>	<p>Стаття 13. Порядок розгляду пакета документів та підстави для відмови у видачі ліцензії</p> <p>....</p> <p>8. Регулятор має право відмовити у видачі ліцензії у разі, якщо:</p> <p>.....</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p>
<p>Стаття 19. Порядок погодження набуття або збільшення істотної участі у страховику</p>	<p>Стаття 19. Порядок погодження набуття або збільшення істотної участі у страховику</p>

<p>1. Особа, яка має намір набути істотну участь у страховику або збільшити її з перевищенням граничних значень, визначених частиною восьмою статті 18 цього Закону (далі в цій статті - заявник), подає до Регулятора:</p> <p>б) висновок (попередній висновок) Антимонопольного комітету України стосовно концентрації та/або дозвіл Антимонопольного комітету України на концентрацію у випадках, передбачених законодавством;</p> <p>8. Регулятор має право заборонити особі набувати або збільшувати істотну участь у страховику або відмовити у погодженні набутої/збільшеної істотної участі у страховику після її фактичного набуття або збільшення, якщо:</p> <p>....</p> <p>5) набуття або збільшення особою істотної участі у страховику, за оцінкою Регулятора, загрожуватиме інтересам страхувальників, застрахованих осіб, вигодонабувачів або перестраховальників та інших кредиторів страховика та/або є суперечитиме антимонопольному законодавству України, та/або може призвести до погіршення фінансового стану страховика;</p>	<p>1. Особа, яка має намір набути істотну участь у страховику або збільшити її з перевищенням граничних значень, визначених частиною восьмою статті 18 цього Закону (далі в цій статті - заявник), подає до Регулятора:</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>8. Регулятор має право заборонити особі набувати або збільшувати істотну участь у страховику або відмовити у погодженні набутої/збільшеної істотної участі у страховику після її фактичного набуття або збільшення, якщо:</p> <p>....</p> <p>5) набуття або збільшення особою істотної участі у страховику, за оцінкою Регулятора, загрожуватиме інтересам страхувальників, застрахованих осіб, вигодонабувачів або перестраховальників та інших кредиторів страховика та/або може призвести до погіршення фінансового стану страховика;</p>
<p>Стаття 46. Особливості здійснення капіталізації (збільшення статутного капіталу) страховика за спрощеною процедурою</p> <p>.....</p> <p>2. Капіталізація страховика за спрощеною процедурою передбачає, що:</p> <p>.....</p> <p>б) Антимонопольний комітет України надає попередні висновки та/або приймає рішення про надання дозволу на концентрацію протягом 25 робочих днів з дня подання повного пакета документів.</p> <p>За відсутності повного пакета документів, доданих до заяви, Антимонопольний комітет України повертає заяву заявнику протягом трьох робочих днів з дня її отримання.</p> <p>Дата подання належних документів до Регулятора, державного реєстратора, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначається за відміткою відповідного органу державної влади про прийняття документів (реєстраційним індексом).</p> <p>3. Під час здійснення капіталізації страховика відповідно до цієї статті не застосовуються положення законодавства щодо:</p> <p>1) необхідності відшкодування учасникам страховика збитків, пов'язаних із зміною статутного капіталу страховика;</p> <p>2) обмеження щодо мінімальної номінальної вартості акції;</p>	<p>Стаття 46. Особливості здійснення капіталізації (збільшення статутного капіталу) страховика за спрощеною процедурою</p> <p>.....</p> <p>2. Капіталізація страховика за спрощеною процедурою передбачає, що:</p> <p>.....</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>Дата подання належних документів до Регулятора, державного реєстратора, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначається за відміткою відповідного органу державної влади про прийняття документів (реєстраційним індексом).</p> <p>3. Під час здійснення капіталізації страховика відповідно до цієї статті не застосовуються положення законодавства щодо:</p> <p>1) необхідності відшкодування учасникам страховика збитків, пов'язаних із зміною статутного капіталу страховика;</p> <p>2) обмеження щодо мінімальної номінальної вартості акції;</p>

<p>3) обов'язкового викупу акцій на вимогу учасників страховика;</p> <p>4) обов'язку особи, яка внаслідок такої капіталізації страховика збільшує розмір істотної участі у страховику понад порогові значення, передбачені цим Законом і Законом України "Про захист економічної конкуренції", отримувати погодження Регулятора на збільшення істотної участі у страховику і дозвіл Антимонопольного комітету України на концентрацію, якщо дотримані обидві такі умови:</p> <p>а) набуття такою особою істотної участі у страховику раніше було погоджено Регулятором;</p> <p>.....</p>	<p>3) обов'язкового викупу акцій на вимогу учасників страховика;</p> <p>4) обов'язку особи, яка внаслідок такої капіталізації страховика збільшує розмір істотної участі у страховику понад порогові значення, передбачені цим Законом, отримувати погодження Регулятора на збільшення істотної участі у страховику, якщо дотримані обидві такі умови:</p> <p>а) набуття такою особою істотної участі у страховику раніше було погоджено Регулятором;</p> <p>.....</p>
<p>Стаття 52. Реорганізація страховика шляхом приєднання за спрощеною процедурою</p> <p>.....</p> <p>7. Приєднання страховика за спрощеною процедурою передбачає, що:</p> <p>...</p> <p>9) Антимонопольний комітет України надає дозвіл на концентрацію протягом 10 робочих днів з дня подання повного пакета документів.</p> <p>За відсутності повного пакета документів, що додаються до заяви, Антимонопольний комітет України повертає заяву заявнику протягом п'яти робочих днів з дня її отримання;</p> <p>...</p> <p>12. У разі відмови страховику у вчиненні дій та/або поверненні заяви та документів без розгляду відповідно до вимог цієї статті страховик має право повторно звернутися до Регулятора, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України із заявою про вчинення відповідної дії після усунення причин, що стали підставою для прийняття рішення про відмову та/або повернення заяви та документів без розгляду.</p>	<p>Стаття 52. Реорганізація страховика шляхом приєднання за спрощеною процедурою</p> <p>.....</p> <p>7. Приєднання страховика за спрощеною процедурою передбачає, що:</p> <p>...</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>...</p> <p>12. У разі відмови страховику у вчиненні дій та/або поверненні заяви та документів без розгляду відповідно до вимог цієї статті страховик має право повторно звернутися до Регулятора, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку із заявою про вчинення відповідної дії після усунення причин, що стали підставою для прийняття рішення про відмову та/або повернення заяви та документів без розгляд.</p>
<p>Стаття 113. Таємниця страхування</p> <p>4. Інформація, що становить таємницю страхування, розкривається страховиком:</p> <p>.....</p> <p>5) на письмову вимогу органу Антимонопольного комітету України в рамках виконання ним завдань, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 113. Таємниця страхування</p> <p>4. Інформація, що становить таємницю страхування, розкривається страховиком:</p> <p>.....</p> <p>5) на письмову вимогу органу Антимонопольного комітету України голови територіального відділення Антимонопольного комітету України в рамках виконання ним завдань, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції;</p> <p>....</p>

<p>Стаття 114. Державне регулювання та нагляд за діяльністю на ринку страхування</p> <p>....</p> <p>3. При здійсненні державного регулювання та нагляду за страховою (перестраховою) діяльністю Регулятор:</p> <p>....</p> <p>19) надсилає органам Антимонопольного комітету України матеріали у разі виявлення порушення законодавства про захист економічної конкуренції;</p>	<p>Стаття 114. Державне регулювання та нагляд за діяльністю на ринку страхування</p> <p>.....</p> <p>3. При здійсненні державного регулювання та нагляду за страховою (перестраховою) діяльністю Регулятор:</p> <p>....</p> <p>19) надсилає органам Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України матеріали у разі виявлення порушення законодавства про захист економічної конкуренції;</p>
	<p>II. Прикінцеві та перехідні положення</p> <p>1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім:</p> <p> підпункту 11, абзацу шостого підпункту 36 пункту 6 розділу I цього Закону, які набирають чинності через один рік після набрання чинності цим Законом (зміни до статей 19-21, пункту 8 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції»).</p> <p>2. Установити, що:</p> <p> 1) положення статті 20, пункту 8 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», в редакції, передбаченої цим Законом, не застосовуються до дій (бездіяльності), вчинених до набрання чинності підпунктом 11, абзацом шостим підпункту 36 пункту 6 розділу I цього Закону;</p> <p> 2) положення пункту 2 частини четвертої статті 20 Закону України «Про захист економічної конкуренції», в редакції, передбаченої цим Законом, не застосовується до правочинів, що були вчинені до дня набрання чинності підпунктом 11, абзацом шостим підпункту 36 пункту 6 розділу I цього Закону, до їх повного виконання або завершення строків дії таких правочинів.</p> <p> 3) дозвіл на узгоджені дії, наданий відповідно до статті 10 Закону України «Про захист економічної конкуренції» до набрання чинності цим Законом, діє протягом строку, на який його було надано органами Антимонопольного комітету України;</p>

4) справи про узгоджені дії суб'єктів господарювання, справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, розгляд яких розпочато до дня набрання чинності цим Законом, розглядаються відповідно до законодавства, яке діяло до дня набрання чинності цим Законом;

5) рішення органів Антимонопольного комітету України, прийняті до дня набрання чинності цим Законом, підлягають виконанню відповідно до законодавства, яке діяло на момент прийняття рішення;

6) заяви про надання дозволу на узгоджені дії суб'єктів господарювання, заяви про надання висновків відповідно до статей 14 і 29 Закону України "Про захист економічної конкуренції", заяви та подання про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, які подані та розгляд яких не закінчено до дня набрання чинності цим Законом, розглядаються відповідно до законодавства, яке діяло до дня набрання чинності цим Законом;

3. Кабінету Міністрів України у три місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
